GRÆCÆ

Greek Grammar K

GRAMMATICÆ

INSTITUTIO

COMPENDIARIA.

In Uſum Scholarum.

LONDINI:

Impenſis A. Swalle, & T. Childe, ad inſigne *Monocerotis* in Cœmeterio D. *Pauli* : Proſtant etiam apud Jo. North, Bibliopolam *Dublinienſem.* 1694.

AD JUVENTUTEM Linguæ Græcæ STUDIOSAM, TYPOGRAPHUS.

Uas assiduè regestas oportet, O seculi ineuntis spes vernans, habetis hic recusas, (utinam fas esset dicere repurgatas satis) Græcæ Grammaticæ Institutiones. Eas Scholæ inclytæ Westmonasteriensi, *acceptas referri voluit hujusce compendii Autor: Nec quicquam sibi deberi fassus est, præter Brevitatem & lapsus; suos intelligo, non Præli.*

Declinationum *numerum quod minuerit, in veſtri gratiam id fecit, & aliàs quidem juſtis de Cauſis : Utinam pari felicitate idem in* Conjugationibus *præſtitiſſe licuiſſet; certè quod potuit præſtitit. Nec tamen hæc omnia memoriter recitanda proponit, ſed memori tantùm intelligentiâ retinenda.*

Imminutos vobis labores, non imminutâ interim vel percipiendi facilitate, vel præceptorum ſufficientiâ, quòd contigerit, vos gaudete; & Linguæ Græcæ, ſanctâ ipsâ (vulgò dictâ) quodammodo ſanctiori, quippe quâ non Moſes Judææ, ſed J. Chriſtus Terrarum orbi innotuit, ſtudete; operâ meâ fruimini, ac

Valete.

Errata sit Corrigenda.

PAG. 11 *lin*, 5. *lege* Contractionem *l* *p*. 13. *l*. 9 *l*. πολεῖ. *p*. 17. *l*. 2. *l*. σεαυτὸν. *l*. 6. καὶ τὸ *l*. 11. flectuntur, *l*. 12. ἐμόν. ibid. ἐκείνη. *l*. 20. αὐτῷ. *l*. 25. αὐτοῖς. ib. αὐτοὺς. *p*. 19. *l*. 19. τυπτεῖμι. *p*. 20. *l*. 8. τετυφυῖα. *p*. 21. *l*. 6. subscripto. *l*, 8. αἴκω. *l*. 14. in. *l*. 17. ἥκω, ἧκον. *p*. 22. *l*. 21. ἧκα. *p*. 24. *l*. 7. ὤφελον. *l*. 29. α. *p*. 26. *l*. 1. Passivâ. *l*. 15. εἴην. ib. ἤτην. *l*. 16. Paulo. ib. τετυψοίμην. *p*. 27. *l*. 6. τυπτόμενος. *l*. 9. τυφθησόμενος. *l*. 10. τυπτησόμενος. *l*. 19. θείς. *l*. 25. præsenti. *p*. 30. *l*. 26. τυψαίμην. *p*. 31. *l*. 22. ἐρείπω. *p*. 34. *l*. 3. τιμᾶτε. *l*. 8. ἐχρυσούμην. *l*. 12. τιμώτε. ib. τιμῷεν. *l*. 15. τιμᾷς. *p*. 35. *l*. 9. *l*. in Ind. secundo subj. ω. *l*. 10. in Fut. sec. subj. *dele* ω. *l*, 15. ἥσαι. *p*. 36. *l*. 3. φιλῇ. *l*. 11. ῴμην. ib. in secunda pers. *l*. ῷ. ib. in prima pers. pl. ῴμεθα. in secunda pers. pl. ῷσθε. *l*. 12. in sec. pers. sing. addatur post οῖ, ο. *l*. 14. in secunda pers. duali, *l*. ἦσθον. *l*. 21. ποιλῶμαι. *p*. 37. *l*. 5. τετίμημαι. *l*. 10. ηθε. *l*. 14. ἦσθε. *l*. 16. ησοίμην. ib. ησόμενος. *l*. 24. ῶσθε, *l*. 26. ασόμενος. *l*. 28, αθησόμενος. *p*. 38. *l*. 4. εμήσεσθε. *l*. 5. ήσεσθε. *p*. 39. *l*. 7. δίδωμι. *l*. 27. ἵσταμαι. ib. ἐτίθεμην. *l*. 28. ἐδίδομην. *p*. 40. *l*. 4. ἤτω. *l*. 32. ἵστην. *p*. 41. *l*. 16. ἧσαι *p*. 42. *l*. 19. ᾶ. *p*. 44. *l*. 9. στῶμαι. *p*. 47. *l*. 25. ἤδω. *p*. 49. *l*. 19. ὀρχηστὴς. *p*. 50. *l*. 30. ὁρατὸς. *p*. 51. *l*. 12. ταχὺ. *p*. 52. *l*. 4. Dissyllabæ. ibid. οντι. *l*, 18. Omnis. *p*. 53. *l*. 11. Σπουδαῖοι, *l*. 17. Ἀχιλλεὺς. *p*. 57. *l*. 8. dicimus, *l*. 10. ἰσοδόχη. *p*. 58. *l*. 11. ἠράμην. *p*. 59. *l*. 4. simpliciter. *l*. ult. ἀλῶναι. *p*. 60. *l*. 6. δρυὸς. *p*. 61. *l*. Γυνὴ. *l*. 18. significat. *p*. 63. *l*. 7. στενολεχεῖν. *p*. 64. *l*. 2. Ὀδυσσεὺς. *p*. 65. *l*. 12. ἐκεῖνος. *p*. 66. *l*. 9. spiritu. *l*. 22. εν. *p*. 68. *l*. ult. acuuntur. *p*. 69. *l*. 16. Κρίτῃ. *p*. 70. *l*. 21. Κύων, κυνὸς. *p*. 73. *l*. 1. νὸς. *l*. 30. Nonnulla. *p*. 81. *l*. 23. Δια, πότνια. *p*. 87. *l*. 24. resumunt. *p*. 88. *l*. 6. τυπέτωσαν. *p*. 91. *l*. 3. mutatas. *p*. 92. *l*. 18. ἐζίζασα. *p*. 93. *l*. 2. δεδύνημαι. *p*. 93. *l*. 26. Ἐννύα. *p*. 94. *l*. 4. ἐκρήγνυμι.

Catalogus Librorum Novorum, Londini *Impreß. quos Proſtant venales apud* A. Swalle, *&* T. Child, *ad Inſigne* Monocerotis *in Cœmeterio D.* Pauli.

JAcob. Rohaulti Tractatus, Lat. donat. cum Animadv. Anton. le Grand. cui Acceſ. ejuſd. Rohaulti de Arte Mechanica Tractatus Mathematicus; multis Figuris Æneis illuſtr. *Octavo.*

Juſti Lipſii Romæ illuſtratæ, ſive Antiquitatum Romanarum Breviarium, & Georg. Fabricii Veteris Romæ cum nova Collectio; ex nova Recenſione A. Thyſii. Cui acceſſerunt in hac Editione Juſti Lipſii Tractatus peculiares, de Scripturâ, Pecunia, Nominibus, Conviviis, Cenſu, & Anno Veterum Romanorum, cum Fig. Æneis. *Oct.*

Et Authores Claſſici ſubſequentes, cum Interpretatione & Notis, juxta Edition. Pariſ. *ad Uſum Delphini,* viz.

Caii Julii Cæſaris quæ Extant, Interpretatione & Notis illuſtravit. Joan. Goduinus, in Uſum Delph. *Oct.*

Q. Ho-

Catalogus Librorum Novorum, Londini *Impreß. quos Proſtant venales apud* A. Swalle, *&* T. Child, *ad Inſigne* Monocerotis *in Cœmeterio D.* Pauli.

JAcob. Rohaulti Tractatus, Lat. donat. cum Animadv. Anton. le Grand. cui Acceſ. ejuſd. Rohaulti de Arte Mechanica Tractatus Mathematicus; multis Figuris Æneis illuſtr. *Octavo.*

Juſti Lipſii Romæ illuſtratæ, ſive Antiquitatum Romanarum Breviarium, & Georg. Fabricii Veteris Romæ cum nova Collectio; ex nova Reſenſione A. Thyſii. Cui acceſſerunt in hac Editione Juſti Lipſii Tractatus peculiares, de Scripturâ, Pecunia, Nominibus, Conviviis, Cenſu, & Anno Veterum Romanorum, cum Fig. Æneis. *Oct.*

Et Authores Claſſici ſubſequentes, cum Interpretatione & Notis, juxta Edition. Pariſ. *ad Uſum Delphini*, viz.

Caii Julii Cæſaris quæ Extant, Interpretatione & Notis illuſtravit. Joan. Goduinus, in Uſum Delph. *Oct.*

Q. Ho-

Q. Horatii Flacci Poemata, Interpretatione & Notis, illustravit Petr. Rodelius, ad Usum Delph. *Oct.*

Corn. Nepos de Vita excellentium Imperatorum, cum Interp. & Notis, Nicol. Courtin. *Ib. Oct.*

P. Virgilii Maronis Opera, Interpret. & Notis, illustravit Carolus Ruæus. *Ib. Octavo.*

Et sub Prælo.

Titus Lucretius Carus de Natura rerum, Interpretat. & Notis illustrat. Curâ Tho. Creech. Oxon. Coll. Omn. Anim. Soc. *Oct.*

Eutropii Breviarium Historiæ Romanæ ab Urbis condita ad Annum ejusd. Urbis MCXIX. Interpretat. & Notis illustr. Anna Tanaquil. Fabri Filia. *Oct.*

C. Valerii Catulli, Sex. Aurel. Proportii, & Albii Tibullii Opera Omnia, cum Interpret. & Not. Phil. Silvii. *Oct.*

C. Crispi Sallustii Opera, cum Interpretatione & Notis, D. Crispini. *Oct.*

Etiamq; sub Prælo.

ΑΝΑΚΡΕΌΝΤΟΣ ΤΗΙ'ΟΥ ΜΕ'ΛΗ. Anacreontis Teii Carmina, plurimis quibus hactenus mendis purgavit. Metra restituit, notisque illustravit Wilhel. Baxterus Φιλέλλην. Subjiciuntur etiam aliorum Anacreontica Carmina una cum duobus Odariis Antiquæ Poetriæ Sapphûs. Nec non Anacreontis Vita, & Interpretatione Latina, *Duodecimo.*

LITERÆ

Græcorum ſunt viginti quatuor.

Nomen.	Figura.	Poteſtas *In Sono,*	*In Numeris.*	
Ἄλφα	α	a	1	
Βῆτα	β ϐ	b	2	
Γαμμα	γ ſ	g durum	3	
Δέλτα	δ ẟ	d	4	
Ἒ ψιλόν	ε	e breve	5	[* ϛ 6]
Ζῆτα	ζ	z	7	* Βαῦ.
Ἦτα	η	e longum	8	
Θῆτα	ϑ θ	th	9	
Ἰῶτα	ι	i	10	
Κάππα	κ	k *vel* c *Lat.*	20	
Λάμβδα	λ	l	30	
Μῦ	μ	m	40	
Νῦ	ν	n	50	
Ξῖ	ξ	x	60	
Ὀ μικρόν	ο	o breve	70	
Πῖ	π ϖ	p	80	
Ῥῶ	ρ ϱ	r	100	[* ϟ 90]
Σῖγμα	ϲ σ ς	ſs	200	* Κόππα.
Ταῦ	τ ˥	t	300	
Ὑ ψιλόν	υ	u vocalis	400	[* Πῖ 900]
Φῖ	φ	ph	500	* Σάμπι.
Χῖ	χ	ch	600	͵α 1000.
Ψῖ	ψ	pſ	700	͵β 2000. &c.
Ὦ μέγα	ω	longum	800	͵αχϟγ 1693.

Ex literis ſeptem ſunt Vocales, duæ longæ, η, ω. Duæ breves, ε, ο. Tres ancipites α, ι, υ. Præpoſitivæ, α, ε, η, ο, ω. Subjunctivæ, ι, υ.

υ Præpoſitiva eſt ante ι, ut

Ex Præpoſitivâ & Subjunctivâ fiunt Diphthongi; ſúntq; ſex propriæ, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. Sex impropriæ, ηυ, υι, ωυ· ᾳ, ῃ, ῳ, punctulo ſubjecto.

Vocalibus & Diphthongis accidunt Spiritus, Accentus, & Apoſtrophus. Spiritus duo ſunt, Lenis [᾿] Aſper [῾].

Omnis Vocalis vel Diphthongus initialis ſpiritu tenui vel aſpero notatur; ut, ὄρος, mons, ὅρος, terminus. Υ ſemper aſpero; ut, ὗς, ſus: Sic etiam ῥ Semivocalis. Quod ſi ρ in medio geminatur, prius levigatur, alterum aſpiratur.

Accentus tres ſunt { Gravis [`] in ultimam tantùm cadens. Acutus [´] in ult. penult. & antep. Circumflexus [῀] in ult. & penult. }

Gravis in omni ſyllabâ intelligitur, ubi nullus eſt accentus.

Apoſtrophus notat α, ε, ι, ο, αι, ultimas breves abjectas propter ſequentem vocalem vel diphthongum; ut, κατ᾿ αὐτὸν pro κατὰ αὐτόν.

De Conſonis. Conſonæ 17 ſunt, & vel Semivocales vel Mutæ.

Semivocales vel { Duplices, ζ, ξ, ψ. Liquidæ, λ, μ, ν, ρ. σ eſt ſuæ poteſtatis litera. }

Mutæ, pro ratione ſpiritûs incluſi, ſunt vel { Tenues, π, κ, τ. Mediæ, β, γ, δ. Aſpiratæ, φ, χ, θ. } Oppoſitæ inter ſe { π, β, φ; κ, γ, χ; τ, δ, θ. }

Tenues eliſâ vocali aut diphthongo ſuâ migrant in aſpiratas, quoties ſequens vocalis aut diphthongus aſpiretur: πτ κτ, in φθ, χθ, ut, νύχθ᾿ ὅλω· πίφθ᾿ ὅπω.

Ex literis ſyllabæ fiunt, ex ſyllabis dictiones, ex dictionibus oratio.

Partes Orationis ſunt octo.

Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Conjunctio, Præpoſitio.

Numeri tres ſunt, Singularis, Dualis, Pluralis.

Caſu

Casus quinque, Nom. Gen. Dat. Acc. Voc.
Genera ut apud Latinos.

Articulus } Præpositivus, ὁ ἡ τὸ, Hic vel ille.
est vel } Subjunctivus, ὃς ἣ ὃ, Qui.

	Singular.				Dual.		Plural.			
	N.	G	D.	A.	N.A.	G.D.	N.	G.	Dat.	Acc.
Masc.	ὁ,	τοῦ,	τῷ	τόν.	τὼ,	τοῖν,	οἱ,	τῶν,	τοῖς,	τούς.
Fœm.	ἡ,	τῆς,	τῇ	τήν,	τὰ,	ταῖν,	αἱ,	τῶν,	ταῖς,	τάς.
Neut.	τὸ,	τοῦ	τῷ,	τὸ,	τὼ,	τοῖν,	τὰ,	τῶν,	τοῖς,	τά.
Masc.	ὃς	οὗ	ᾧ	ὃν,	ὣ,	οἷν,	οἳ	ὧν,	οἷς,	οὕς.
Fœm.	ἣ,	ἧς	ᾗ	ἣν,	ἃ,	αἷν,	αἳ,	ὧν,	αἷς,	ἃς.
Neut.	ὃ,	οὗ	ᾧ,	ὃ,	ὣ,	οἷν,	ἃ,	ὧν,	οἷς,	ἃ.

Sic ὅστις ἥτις ὅτι, & ὅσπερ ἥπερ ὅπερ.

De Nomine Substantivo.

Declinationes Nominum sunt quinque. Tres Simplicium, & duæ Contractorum. Priores duæ sunt Parisyllabicæ, tertia Simplicium, ex quâ oriuntur duæ Contractorum, Imparisyllabica.

Declinatio Prima.

Complectitur nomina duorum generum, & quatuor terminationum, in ας & ης masculini, atq; in α & η fœminini. Flexio masculinorum & fœmininorum in singulari paulò variat, in cæteris prorsus eadem est.

Sing. N. ὁ ταμί-ας, G.-ου, D. -ᾳ, A. -αν, V. -α.
Dual. Nom. Acc. Voc. -α, Gen. Dat. -αιν.
Plur. N. -αι, G. -ῶν, D. -αις, A. -ας, V. αι.
Sing. N. -ὁ τελών-ης, G. -ου, D. ῃ, A. -ην, V. -η.
In cæteris ut forma in -ας.
Sing. N. ἡ Μοῦσ-α, G. -ης, D. -ῃ, A. -αν, V. α.
In cæteris ut formæ superiores.
Sing. N. ἡ τιμ-ὴ, G. -ῆς, D. -ῇ, A. -ὴν, V. -ή.
In cæteris ut forma in α.

Dativus singularis in primâ & secundâ declinatione habet ι subscriptum finalibus α, η, ω.

 Sub-

Subſcribitur plerunque ι vel propter *diſtinctionem*; ut, ταμίᾳ in Dat. Sing ταμία N. A. Dual.

Vel propter *deperditionem*; ut, κέραϊ κέρᾳ. Syllabæ enim ex qua deperditur ι ſubſcribitur.

Nomina in της, τὴς & Gentilia in θης, ut & compoſita à πωλῶ, *vendo*, μετρῶ, *metior*, τρίβω, *tero*, formant Vocativum ſing. in α brevi; ut, ὦ σάτραπα, ὀπτάτα, Σκύθα, &c.

Finita in ρα & α purum faciunt genitivum ſing. in ας & dativum in ᾳ· ut, ἡμέρα,-ρας, ρᾳ, φιλία,-ας,-ᾳ.

Litera vel ſyllaba pura dicitur, quam præcedit vocalis vel diphthongus.

Declinatio Secunda

Complectitur nomina duarum terminationum & generum omnium: in ος masculini & fœminini, & in ον neutrius; ut,

Sing. N. ὁ λόγ-ος, G. -ου, D. -ῳ, A. -ον, V. -ε.
Dual. N. A. V. -ω. G. D. -οιν.
Plur. N. οἱ, G. -ων, D. -οις, A. -ους, V. -οι.
Sing. N. το ξύλ-ον, G. -ου, D. -ῳ, A. -ον, V. -ον
Dual. N. A. V. -ω. G. D. -οιν.
Plur. N. α, G. -ων, D. -οις, A. -α, V. -α.

Quædam nomina hujus declinationis novam pariunt formam, Atticorum propriam, mutando ſcilicet ο purum in ſuum longum ω, & penultimam α vel αι in ε; ut, λαὸς λεὼς, ἀνώγαιον ἀνώγεων & proinde ſic flectuntur

Sing. N. ὁ λ εὼς, G. -εὼ, D. -εῷ, A. -εὼν, V. -εώς.
Dual. N. A. V. -εὼ, G. D. -εῷν
Plur. N. -εῴ, G. -εῶν, D. -εῷς, A. -εὼς, V. -εῴ.
Sing. N. το ἀνώγεων, G. -εω, D. -εῳ, A. -εων, V. εων.
Dual. N. A. V. -εω, G. D. -εων.
Plur. N. -εω, G. -εων, D. -εῳς, A. V. εω.

Quædam etiam quæ vocalem ultimam puram non habent, ſequuntur hanc formam, niſi quod * Accuſativum ſing. plerunq; in ω terminent, *viz.* Ἄλως, λάγως, &

* Sic & omnia antiquitus.

& nomina quædam propria. Sic & Ἔως *aurora*, Ac. ἕω * Αἰδῶς & ἑῶς in pl: vix invenienda.

Sunt & fœminina quædam in ω & * duo in ως formæ mixtæ, hoc est, in Genitivo, Dativo, & Accusativo singularibus imparisyllabice flexa & contractionem passa: in Duali & Plurali non recedentia à formâ communi in ος; ut,

S. N. ἡ λεχ-ὼ, G.-όος -οῦς, D.-όϊ -οῖ, A.-όα ῶ, V.-οῖ.

Dual. N. A. V. -ὼ. *&c.* ut λόγος.

N. B. Per singulos numeros idem est Nom. Acc. & Voc. Neutrorum, quæ pluraliter (Atticis exceptis) exeunt in α.

Tertia Declinatio Imparisyllabica

Novem habet terminationes, tres vocales, α, ι, υ neutrius, ω fœminini, & quinque consonas, ν, ξ, ρ, ς, ψ, generum omnium.

Sing. N. ὁ τιτὰν, G. -ος, D. -ι, A. -α, V. ut N.

Dual. N. A. V. -ε, G. D. -οιν.

Plur. N. -ες, G. -ων, D. - * σι, A. -ας, V. -ες. * Vid. regulam tertiam.

Sing. N. τὸ σῶμ-α, G. -ατος, D. -ατι, A. -α, V. -α.

Dual. N. A. V. -ατε, G. D. -άτοιν:

Plur. N. -ατα, G. άτων, D. -ασι, A. -ατα, V. -ατα.

Variatio vocalium & consonarum ante ος propter incrementum genitivi ex Lexicis & usu edisc atur.

Regulæ huic Declinationi & imparisyllabicè flexis propriæ.

I. De Accus. sing.

Masculinorum vel Fœmininorum Acc. sing. desinit in α.

Excipe (1.) Nomina exeuntia in ς post ι vel υ (excepto ἅς) si genitivum efferant per ος purum, in Accusativo vertunt ς in ν: ut, ἡ ὄϊς, ὄϊος, ὄϊν· ἡ γραῦς, γραὸς, γραῦν.

(2.) Gravitona in ις & υς declinata per ος impurum, habent utrumq; accusativum -α & -ν: ut, ἔρις ἔριδος, ἔριδα & ἔριν· κόρυς, κόρυθα, & κόρυν· Sic κλεὶς, κλεῖδα & κλεῖν· Et composita à πούς: ut, οἰδί-ποδα, -πουν.

Voca-

II. De Voc. sing.

Vocativus similis est Nominativo. Excipe (1.) Nomina in ς post ι vel υ exeuntia abjiciunt ς in Voc. ut, Πάεις, βȣ̃ς Πάει, βȣ̃. Nisi fuerint acutitona in ις & υς· ut, ὦ ἐλπὶς, χλαμὺς. Item ὦ πȣ̃ς, ὀδȣ̀ς.

(2.) Nomina quæ declinantur per -ντος faciunt Vocativum abjecto -τος, ut, ὁ γέρων, γέροντος, ὦ γέρον· At in -εις, -έντος vocativum habent per -ει & εν· ut, πλακόεις, -εντος, ὦ πλακόει, & πλακόεν.

(3.) Gravitona in ας-αντος, ην-ενος, ων-ονος, ωρ-ορος, & pleraq; in ηρ-ερος vocativum formant à genitivo, abjecto -ος· ut, ῥήτωρ ῥήτορος, ὦ ῥῆτορ· [Adde Ποσειδῶν -ῶνος, Πόσειδον & σωτὴρ -ῆρος, σῶτερ·] At in ης -εος omnia abjecto ο ut, Σωκράτης -εος, ὦ Σώκρατες.

III. De Dat. plur.

Dativus pluralis fit à Dativo singulari abjiciendo δ, θ, ν, τ, & assumendo σ ante ι· ut, πτᾶνι -ᾶσι, σώματι-ασι.

Sed -οντι fit -ȣσι ut λέοντι -ȣσι ει in nominibus in ηρ Syncopen patiis fit * ράσι ut, πατὴρ, πατρὶ, πατράσι· Et apud Poetas in quibuscunq; nominibus ι fit εσι vel εσσι. ut ἡγεμὼν ἡγεμόνι, ἡγεμόνεσι vel -εσσι.

* Sic ἀρνὶ -ασι, υἱ ..άσι S.. γαστὴρ -ῆρσι

Nomina in ξ ψ vel ς post diphthongum exeuntia, faciunt Dativum pluralem à Nominativo singulari adjiciendo ι· ut κόραξ κόραξι, βασιλεὺς -λεῦσι· Sed κτεὶς κτέσι, πȣ̃ς ποσὶ ȣ̃ς ὠσὶ.

ν additur εικοσι per omnes casus.

Dativis plurali bus in ι desinentibus ν additur, si vocalis vel diphthongus sequatur: Ut, χερσὶν ἀνίπτοις. Et apud Poetas ubilibet.

IV. De Syncopen passis.

Nomina quædam in ηρ -ερος amittunt ε per Syncopen in Gen. & Dat. singularibus, & Dativo plurali; ut, πατὴρ, μήτηρ, γαστὴρ. Sed θυγάτηρ, Δημήτηρ in omnibus casibus imparisyllabicis. Similiter ἀνὴρ, nisi quòd pro ε eliso assumat δ, ut, ἀνέρος ἀνδρὸς. Huc refer ἄρην ἀρνὸς, κύων κυνὸς, &c. elisâ mediâ vocali.

De-

Declinationes Contractorum

Oriuntur ex postremâ Simplicium faciente genitivum per -ος purum. Appellantur Nomina Contracta, quia in eis duæ syllabæ contrahuntur in unam. Fit autem Contractio vel per omnes casus quorum pura est syllaba finalis, ut in priore declinatione Contractorum; vel per pauciores, *viz* Dativum sing. & Nominativum, Accusativum, & Vocativum plurales, ut in posteriori.

Declinatio prior Contractorum

Tres habet terminationes, in -ης masculini & fœminini generis, in ες & -ος neutrius; ut,

Sing. N. ὁ † Σωκράτ -ης, G. -εος -ους, D. -εϊ -ει, A. -εα -η, V. -ες.

Dual. N. A. V. -εε -η, G. D. -έοιν -οῖν.

Plur. N -εες -εις, G. -έων -ῶν, D. εσι, A. -εας -εις, V. -εες -εις.

Sing. N. τὸ τεῖχ -ος, G. -εος -ους, D. -εϊ -ει A. ος, V. ος.

Dual N. -εε -η, G. D. -έοιν -οῖν.

Plur. N. -εα η, G. -έων -ῶν, D. -εσι, A. -εα -η, V. -εα -η.

† Substantivum appellativū in ης -εος vix legitur

Quædam propria hujus Declinationis in Accusativo parisyllabicè flectuntur; ut, Ἀριστοφάνης, Ἀριστοφάνην. Sic & composita ab ἔτος *annus* in quibusdam; ut, ἑπταέτας in Accusativo plurali.

Posterior Declinatio Contractorum

Quinque habet terminationes, in ις masculini & fœminini generis: In ως & υς masculini tantùm; in ι & υ neutrius: ut,

Sing. N. ὁ ὄφ-ις, G. -ιος, D. ιϊ -ι, A. -ιν, V. -ι.

Dual. N. A. V. -ιε, G. D. ίοιν.

Plur. N. -ιες-ις, G.-ίων, D.-ισι, A.-ιας·ις, V. -ιες·ις.

Genitivi nominum in ις usitatius efferuntur per -εως -εων & -εων, & casus contracti per ει ut, ὄφεως, ὀφεων- ὄφεων, ὄφει, ὄφεις.

Sing. N. τὸ σίναπ-ι, G.-ιος, D.-ιι-ι, A.-ι, V.-ι.

Dual. N. A. V.-ιε, G. D. ίοιν.

Plur. N.-ια-ι, G. ίων, D. ισι, A.-ια,-ι, V,-ια-ι.

Sing, N. ὁ βασιλ-εὺς, G.-έος, D,-έι εῖ, A.-εα, V.-εῦ.

Dual. N. A. V. έε, G. D.-έοιν.

Plur. N. -έες-εῖς, G. έων, D. εῦσι, A. -έας-εῖς, V.-έες-εῖς.

Sing. N. ὁ πρέσβυς, G.-εος, D.-εϊ-ει, A.-υν, V.-υ.

In cæteris ut forma in -εὺς. Tantùm in Dativo plurali -εσι.

Sing. N. τὸ ἄς-υ, G.-εος, D.-εϊ-ει, A.-υ, V.-υ.

Dual. N. A. V.-εε, G. D.-έοιν.

Plur. N. -εα-η, G.-έων, D.-εσι, A.-εα-η, V.-εα-η.

Et horum (saltem masculinorum) genitivus per έως usitatior.

Genera Nominum

Dignoscuntur vel ex Significatione vel Declinatione. Regulæ ex * Significatione Græcis cum Latinis communes sunt.

In primâ declinatione genus certum est.

In secundâ: Nomina in -ος plerunque masculina (exceptis circiter † 70 fœmininis & paucioribus communibus) In -ον semper sunt neutra, nisi fœminarum propria.

In tertia: Nomina in -αν, -ην, -ων, in ηρ, -υρ, ωρ, in ας (excipe ἀς-ἀδος fœm. & ας ατος neut.) in ης (excipe της τητος fœm.) in -εις, -ους, & -ως plerunque sunt masculina.

* Sed nomina lapidum pretiosorum, fœm.

† Vid. Rudim. p. 13 14.

Nomina in γξ, εδὼν, vel ηδὼν, in ιν vel ις-ινΘ, in αις, εις, ις, (exceptis masculinis aliquot in ις-ιΘ) τυς, υς, & ϱς pleraque sunt fœminina.
In οϱ & αϱ sunt neutra: sed ὁ ἔγκαϱ, ψὰϱ, ἡ δάμαϱ.

Heteroclita

Sunt vel 1. Variantia, 2. Deficientia, 3. Redundantia.

Variantia (1) *Genus.*

In singulari Masculina sunt, in plurali Neutra: Ἐϱετμὸς, ζυγὸς, τάϱταϱΘ, χέδϱωψ, *Pl.* -α. Sequentia pluraliter Masculina & Neutra: Δεσμὸς, δίφϱΘ, κύκλΘ, λύχνΘ, μηϱὸς, μόχλΘ, νῶτΘ, πυϱσὸς, σαθμὸς, ταϱσὸς, τϱάχηλΘ, χάλινΘ, *Pl.* -οι vel -α.
In singulari generis sunt fœminini, in * Nom. & Acc. dualibus Masculini, ὁδὸς cum compositis & πόλις. Sed κέλευθΘ in toto plurali Fœmininum est & Neutrum.

* Attice omnia fœminina sic flectuntur.

(2) *Casum.*

Quædam neutra in αϱ, quasi à nominibus in ας genitivum formant; ut, ἧπαϱ, ὄνειαϱ, φϱέαϱ &c. His adde γάλα γαλάκτΘ, ὄναϱ ὀνείϱατΘ, ὕδωϱ ὕδατΘ, ὖς ὠτὸς, &c. Ζεὺς sic inflectitur. Sing. N. ὁ Ζεὺς, G. Ζηνὸς vel Διὸς, &c. V. Ζεῦ.

(3) *Genus & Casum.*

Sing. Nom. Γυνὴ, G. γυναικὸς, D. -ί, A. -αῖκα, V. γύναι.
Dual. N. A. V. † -αῖκε, G. D. αικοῖν, &c. tanquam à γύναιξ.
Sing. N. Χεὶϱ, G. * χειϱὸς, D. -ὶ, &c.
Dual. N. A. V. τω χεῖϱε, G. D. ταῖν χεϱοῖν· cætera regulariter nisi Dat. pl. χεϱσί.

† τοῖς.
* Poetæ in omnibus casibus imparisyllabicis abjiciunt ι,

Defici-

Deficientia (1.) *Casibus.*

Aptota sunt Nomina literarum; ut, Ἄλφα. Voces naturales; ut, κοῖ, & τεχνικῶς positæ. Peregrinæ itidem; ut, Δαβὶδ. quædam deniq; particularia; ut, τὸ ὄφελ☉, χρεὼν, &c.

Monoptot.; ut, ἡ δῶς, &c.

Diptota; ut, ὁ λάας, λάαν· ὁ λῖς, A. λῖν.

Triptota deniq; ut, ὁ καὶ ἡ μάρτυς, A. μάρτυν, Dat. Pl. μάρτυσι. Nomina quædam propria, quæ habent terminationes, qui tamen sufficiunt omnibus casibus: ut, N. Ἰησοῦς, G. D. V. Ἰησοῦ, A. Ἰησοῦν. Θωμᾶς, -ᾶ, -ᾶν. Neutra quædam unicam terminationem per tres casus; ut, Βρέτας, Δέμας, &c.

(2.) *Numero.*

Duali & plurali carent Nomina propria, uni tantùm tributa. Item ὁ ἀὴρ, ἡ ἅλς, &c. Singulari & Duali carent nomina quædam *Festorum*: ut, Διονύσια. *Urbium*; ut, Ἀθῆναι. Pluribus singularibus propria; ut, Εὐμενίδες, Ἔφοροι. Item particularia; ut, κἤρεα, &c.

Redundantia (1.) *Nominativo.*

Masculina in ης & ωρ· ut, ὁ κλήτης. κλήτωρ.

Fœminina in α & η· ut, ἄχνα & ἄχνη.

Neutra in ☉ & ον ut, τὸ δένδρ☉ & δένδρον. Et plura variorum generum atq; aliarum terminationum.

(2.) *In Genitivo.*

Nomina quædam in ους efferunt genitivum ad formam secundæ & tertiæ Simplicium; ut, ὁ νοῦς, G. νοῦ vel νοός, &c. Alia in ως ad formam Atticorum secundæ, & communium tertiæ; ut, ὁ Μίνως, G. Μίνω & Μίνω☉ γέλως, γέλω, γέλωτ☉. In ις ad formam tertiæ Sim-

Simplicium & secundæ Contractorum; ut, Τίγρις -ιδος & -ιος.

Redundantibus accensenda est ingens turba ἑτεροκλίτως contractorum. Ea sunt vel,

1. Ὁλοπαθῆ per omnia Contractorum passa in declinatione,

Primâ: ut, Ἑρμέας -ῆς, -έου -οῦ. Μνάα -ᾶ, -άας -ᾶς.

Secundâ: ut, Νόος νοῦς, νόου νοῦ· Ὀστέον ὀστοῦν, -έου -οῦ.

Tertiâ: Πλακόεις -οῦς, -όεντος οῦντος, & plura plurium terminationum. Huc pertinent neutra quædam in ας quæ in genitivo tollunt τ, adeóq; in contracta abeunt; ut,

Sing. N. τὸ κέρ-ας, G. -ατος -αος -ως, D. -ατι -αϊ α. A. V. κέρας.

Dual. N. A. V. -ατε -αε -α, G. D. -άτοιν -άοιν -ῷν

Plur. N. -ατα -αα -α, G. -άτων -άων -ῶν, D. ασι, &c.

2. Ὀλιγοπαθῆ, contracta in N. A. V. pluralibus: Eáq; vel in υς· ut, βότρυς -υες -υας -υς, vel in αυς -αος· ut, ναῦς νάες νάας ναῦς, vel in -ους· ut, βοῦς βόες βόας βοῦς, vel deniq; in ις· ut, ἔρις ἔριδες ἔριδας ἔρεις.

De Denominativis.

Substantiva non rarò pariunt alia Substantiva Denominativa dicta, è quibus notentur (1.) Fœmineum, (2.) Patronymicum, (3.) Diminutivum, (4.) Amplificativum.

1. *Fœmineum*

Formatur à suo Masculino vel simpliciter in α vel η, servato accentu & numero syllabarum; ut, Θεὰ à Θεὸς, κόρη à κόρος· vel mutato altero aut utroq; ut, Ὀρεστιὰς ab Ὀρέστης, βασίλεια à βασιλεὺς, &c.

2. *Patronymicum*

Est nomen proprium personæ, quod à nomine potissimùm patris, interdum avi & matris derivatur, estq; vel Mas-

Maſculinum quod fit à genitivo primitivi mutando terminationem communiter in ίδης (in nominibus primæ Simplicium in άδης) & poſt longam in ιάδης· ut, Πελαμίδης à Πελάμυς, Λαεςπάδης à Λαέςτυ.

Fœmininum in ις ex maſculinis removendo δη· ut, Νεςοείδης Νεςοείς· Vel in νὶς ex recto primitivorum mutando terminationem; ut, Χρύσης Χρυσηίς.

Ionica Patronymica deſinunt in ίων· ut, Κρονίων pro Κρονίδης· utrumque à Κρόνος.

3. *Diminutivum variarum terminationum,*

Vel Maſculinum; ut, ἐρώτυλος ab ἔρως· Vel Fœmininum; ut, παιδίσκη à παῖς· Vel neutrum in -ίον· ut, παιδίον à παῖς παιδός.

4. *Amplificativum,*

Variorum itidem generum & terminationum; ut, παιδνὸς à παῖς, χερμάδιον à χερμός.

Adjectiva

Imitantur Analogiam & Anomaliam Subſtantivorum.

Habent autem in Nominativo vel	Tres terminationes.	
	Duas	hæc flectuntur per tres Articulos.
	Unam	

Adjectiva trium terminationum deſinunt

	Maſ.	Fœm.	Neut.	
in	-ος	-η	*-ον	ad formam 1æ & 2æ S.
	-ας	-α impariſyl.	-αν	ad formam tertiæ & primæ Simplicium.
	-εις	-εσσα	-εν	
	-υς	-εια	-υ	ad form. 2æ con. 1æ ſim.

*Sed ἄλλο αὐτὸ, τοῦτο, ἐκεῖνο.

In ος. ut, Sing. N. καλ-ὸς -ὴ -ὸν. G. -ου -ῆς -ου, &c. Sed Adjectiva in -ος purum & -ρος faciunt fœmininum per α: ut, ἅγιος ἁγία, ἀνθηρὸς ἀνθηρά. Excipe Materialia in -εος ut, χρύσεος -εη, & numeralia in -οος: ut, ὄγδοος -όη· Sed ἁπλόος -οῦς, ἁπλόη -ῆ.

In ας· ut, Sing. N. πᾶς πᾶσα πᾶν. G. παντὸς πάσης παντός, &c. Sed μέλας & τάλας, Sing. N. -ας -αινα -αν, G. -ανος -αίνης -ανος, &c. V. -αν -αινα -αν. Μέγας verò μεγάλη μέγα, G. -άλου -άλης άλου, &c.

A.

A. μέγαν μεγάλην μέγα, V. μέγα μεγάλη μέγα, Cætera ac si à μέγαλος.

In εις ut, χαρίεις -εσσα -εν, G. εντος -έσσης -εντος, &c. V. χαρίεν & χαρίει -εσσα -εν, &c.

In υς ut, Sing. N. ὀξὺς -εῖα -ὺ, G. -έος -είας -έος, D. έϊ εῖ -είᾳ -έϊ εῖ, Sed * πολὺς πολλὴ πολὺ, G. πολλοῦ πολλῆς πολλοῦ, D. πολλῷ -ῇ -ῷ, A. πολὺν πολλὴν πολὺ. Poetæ inflectunt ad formam secundæ Contractorum per omnia; ut, Sing. N. πολὺς, G. έος, D. -έϊ εῖ, &c.

* Poetæ etiam πολλὸς -ὴ -ὸν.

Adjectiva trium Articulorum & duarum Terminationum desinunt

Communia.	Neutra.			
* ος	ον	2æ Simp.	ut, ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ	ἔνδοξ ος -ον
ις	ι	tertiæ Simp.		εὔχαρ ις -ι
ην	εν			ἄρρ-ην -εν
ις	υ			ἄδακρ υς υ
ους	ουν			δίπ-ους -ουν
ων	ον			εὐδαίμ-ων -ον
ωρ	ορ			μεγαλήτ-ωρ -ορ
ης	ες	1æ Cont.		ἀληθ-ὴς -ές

In (all of the above).

*Attica in -ως -ων ejusdem: ut εὔγεως -ων

† Sic Adjectiva contracta in -ο ος ους -όον ουν.

Pauca sunt in ας αν tertiæ Simplicium; ut, ἀεὶν -ας -αν.

Pleraq; Adjectiva composita & derivata in ος sunt duarum terminationum: Atticè etiam omnia sic inflectuntur; Ex his tamen nonnulla interdum fœmininum habent à masculino diversum; ut, ἀθάνατος -άτη, τέρην -εινα, θηλὺς -εια, &c.

Adjectiva trium Articulorum & unius Terminationis desinunt

In ιν, ρ, ς, ξ, vel ψ ut, ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ τριγλώχιν μάκαρ, μάκαρς, ἅρπαξ, αἴθιοψ.

Adjectiva in recto finita in Substentivum, illius terminationem in reliquis casibus, habitâ ratione generis, utpluri-

utplurimùm ſequuntur; ut, ἔυχαeις -ιτ☉, pauci[s] exceptis.

Multa Adjectiva, præcipuè compoſita & derivat[a] videntur eſſe duorum tantùm generum, in neutro vi[x] invenienda; ut, φιλέλλlω· Quædam unius; ut, φιλοβασιλέυς, in -ης primæ ſimplicium, & ejus fœmi-ninum in -ις tertiæ; ut, βουλά -της -τις, G. τυ -τιδ☉.

Adjectiva Heteroclita.

Numeralia multa. Cardinalia; ut, Εἷς δύο, τρεῖ[ς] &c. Sing. N. εἷς μία ἕν, G. ἑνὸς μιᾶς ἑνός, D. ἑν[ὶ] μιᾷ ἑνὶ, A. ἕνα μίαν ἕν, cæteris caret. Sic compoſit[a] ὀδεὶς & μηδεὶς, quæ tamen reperiuntur pluralia.

* Atticè δύω.

Sing. caret, Dualiter N. A. * Δύο, G. δυοῖν, fœm[in.] δυεῖν, D. δυσί. Sed δύο omnium caſuum generúmq; e[ſt] extra Dativum.

D. N. A. Ἄμφω, G. D. ἀμφοιν omnium generum cæteris caret.

Plur. N. οἱ ϗ αἱ τρεῖς ϗ τὰ τρία, G. τριῶν, D. τρισ[ὶ] A. τοὺς ϗ τὰς τρεῖς ϗ τὰ τρία.

Plur. N. οἱ ϗ αἱ τέσσαρες ϗ τὰ τέσσαρα. G. τεσσάρω[ν] D. τέσσαρσι, A. τοὺς ϗ τὰς τέσσαρας ϗ τὰ τέσσαρ[α]

A quatuor uſq, ad centum non declinantur Cadinalia; ut, πέντε, ἑκατόν. Quæ autem numerum centenarium ſequuntur declinabilia ſunt & regularia; ut, διακόσι[οι] -αι -α.

Ordinalia ſunt quæ ad interrogationem *quotus* apt[è] reſpondent; ut, πρῶτος, δεύτερος, τρίτος. Ex hi[s] manant Dialia; ut, δευτερᾶιος, &c. Et hæc omni[a] regularia.

Numeralia multiplicativa in πλό☉ πλῦς, ὁλοπα[...] ſunt; ut, διπλό☉ διπλῦς.

Adjectivis accidit Comparatio.

Gradus Græcis cum Latinis communes.

Poſitivus deſinit in αρ, ας, εις, lω, ης, ις, ξ, ος, ου[ς] υς, ων.

Adjectiva in ος post longam formant Comparativum mutando ς in τερος, & Superlativum in τατος· ut, σέμνος, ότερος, ότατος. Post brevem mutant ο in ω· ut, σοφὸς ώτερος ώτατος. Post ancipitem vel retinent vel mutant ο· ut, ἵκαν-ος, ότερος, ότατος, & ώτερος, ώτατος

Adjectiva in		assumunt τερος & τατος		
	αρ		Mas. Sing.	μάκ-αρ, άρτερος άρτατος.
	*εις			χαρί-εις, έστερος έστατος.
	ις			γαστρ-ῖς ίστερος, ίστατος.
	ους			ἁπλ-οῦς ούστερος ούστατος.
	ην		Mas. Pl.	τέρην -ενες, ενέστερος εστατος.
	ων			σώφρων -ονες, έστερος έστατος.
	ας		Neu. Sin.	μέλας -αν, άντερος, άντατος.
	ης			εὐσεβὴς -ὲς, -έστερος, έστατος.
	υς			εὐρὺς -ὺ, ύτερος, ύτατος.

* Eliso ι

Sed υς sæpe mutatur in ίων & ιστος· ut, εὐρὺς, ίων, ιστος. Et Nomina in ξ vertunt ες plurale in ίστερος· ut, ἅρπαξ ἅρπαγ-ες, ίστερος, ίστατος.

Comparatio Anomala Adjectivorum.

1. In ος· ut, ῥάδιος, ῥᾴων, ῥᾷστος· ὀλίγος, ὀλίζων, ὀλίγιστος, &c. Quædam Adjectiva multifariam & sæpe aliunde formant Comparativum & Superlativum. Ea sunt ἀγαθὸς ἐσθλὸς, κακὸς, μικρός

Ἀγαθὸς, ἀμείνων † ἀγαθώτατος.
ἀρείων ἄριστος, &c. Vid. *Rud. p.* 31.

† Rarius.

Quædam in ος abjiciunt ο, alia ω in Comparativo & Superlativo: ut, φίλος, * φίλτερος, φίλτατος. Attici formant multa in ος per έστερος & έστατος· Alia per αίτερος & αίτατος, pauca in ίστερος & ίστατος.

* Etiam & φιλίων, φίλιστος.

2. In ας· ut, μέγας, μείζων, & μάσσων, μέγιστος.

3. In υς· ut, πολὺς, πλείων & πλέων, πλεῖστος· Et alia aliarúmq; terminationum.

Comparativa in ων præsertim irregularia in Acc. Sing. & Nom. Acc. & Voc. Pluralibus contractè flectuntur; ut,

ut, Acc. τ̃ καὶ τ̃ πλεί-ονα οα ω, N. Pl. πλεί-ονες οες ες, καὶ τὰ πλεί-ονα οα ω, Acc. πλεί-ονας οας ες, καὶ τὰ, &c. Voc. ut Nom.

Comparativa multa in ων & ιων parturiunt quandoq; alia Comparativa ων vertitur in ότερος ut, χείρων χειρότερος, *multo pejor*: ιων mutat ι & præcedentem consonam in σσ· ut, παχίων πάσσων [Sic κρέιττος κρείσσων pro κρατίων.]

Sic & quædam Superlativa; ut, ἐλαχιστότερος.

Comparatio etiam accidit dictionibus, quæ factâ Comparatione migrant in Adjectiva.

1. Substantivis: Neutris multis in ος, mutato ος per ιων & ιστος· ut, Αἶσχος, αἰσχίων, αἴσχιστος· Ἔχθος ἐχθίων, ἔχθιστος, Et aliis aliorumq; generum & terminationum.

2. Verbis, verso utplurimùm ω in τερος & τατος· ut, δεύω, δεύτερος, δεύτατος.

3. Participiis in έστερος & έστατος· ut, ἐρρωμένος, ἐρρωμενέστερος, ἐρρωμενέστατος.

4. Pronomini; ut, αὐτὸς, αὐτότατος.

5. Adverbiis; ut, ἄνω ἀνώτερος, -ώτατος, &c.

6. Præpositionibus; ut, πρὸ, πρότερος, πρότατος, πρῶτος, πρῶτος.

Pronomen

Est vel Simplex vel Compositivum.

Simplex vel (1) Primitivum; ut, ἐγὼ, σὺ, ἕ. (2) Indefinitum; ut, δεῖνα· & hæc proprias habent declinationum formas.

Sing. N. ἐγὼ, G. ἐμῦ vel μῦ, D. ἐμοὶ vel μοί, A. ἐμὲ vel μέ.

Dual. N. A. νῶϊ νώ, G. D. νῶϊν νῷν·

Plur. Nom. ἡμεῖς, G. ἡμῶν, D. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς, V. ἡμεῖς.

Sing. N. σὺ, G. σῦ, D. σοὶ, A. σὲ, V. σύ

Dual. N. A. V. σφῶϊ σφῶ, G. D. σφῶϊν σφῷν.

Plur. Nom. ὑμεῖς, G. ὑμῶν, D. ὑμῖν, Acc. ὑμᾶς, V. ὑμεῖς.

Sing.

Sing. N. caret. G. οὗ, D. οἷ, A. ἕ.
Dual. N. A. σφωὲ σφὲ G. D. σφῶϊν σφίν.
Plur. N. σφεῖς, G. σφῶν D. σφίσι A σφᾶς
Sing. N. ὁ, ἡ. τὸ δεῖνα, G τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ δεῖνος & Mas. δεῖνατος, D τῷ δεῖναι δεῖνα, δεῖνα καὶ τῇ καὶ τῷ δεῖνι, A. τὸν δεῖνα, δεῖνα, καὶ τὴν καὶ τὸ δεῖνα Cæteris caret.

Δεῖνα vix legitur, nisi cum articulo præcedente.

3. Demonstrativum; ut, οὗτος ἐκεῖνος.
4. Relativum; ut, αὐτὸς ὅς
5. Possessivum; ut, ἐμὸς σὸς ὃς νωΐτερος, σφωΐτερος, ἡμέτερος ὑμέτερος σφέτερος
Et flectuntur hæ omnia more Adjectivorum in -ος; ut, ἐμὸς ἐμή. ἐμὸν· sed ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο· αὐτὸς, αὐτή, αὐτὸ & οὗτος paulò secus.
Sing. N. οὗτος, αὕτη, τοῦτο, G. τούτου, ταύτης, τούτου, D. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, A. τοῦτον, ταύτην τοῦτο.
Dual. N A. τούτω ταύτα, τούτω, &c.
Plur. N. οὗτοι, αὗται, ταῦτα, G. τούτων, D. τούτοις, ταύταις, τούτοις, A. τούτους, ταύτας, ταῦτα.

Pronomina Defectiva.

G. { Ἐμαυτοῦ / Σεαυτοῦ / Ἑαυτοῦ } -αυτῆς -αυτοῦ, D. -αυτῷ -αυτῇ -αυτῷ, A. -αυτὸν -αυτὴν αυτό· Duali & Plurali carent excepto ἑαυτοῦ.
Plur. G. ἑαυτῶν vel αὐτῶν, D. -οῖς -αῖς -οῖς. A. -ους -ας -α. pro quo legitur, Plur. G. σφῶν, αὐτῶν, D. σφίσιν, αὐτοῖς, A. σφᾶς, αὐτούς.

Verbum

Est vel personale vel impersonale, transitivum vel intransitivum, seu neutrum; ut apud Latinos.
Voces Græcis tres sunt, Activa, Passiva, & Media.
Tempora in voce Activâ & Mediâ octo, in Passivâ novem: Præsens, Imperfectum, Perfectum Plusquamperfectum, Futurum primum & secundum, Indefinitum primum & secundum. Quibus accedit in voce Passivâ Paulò post futurum.
Tempora sunt vel (1.) Principalia, *viz.* Præsens, Futurum, & Præteritum: sed in Voce Passivâ, Præsens,

Præteritum & Indefinitum secundum : Vel (2.) Cognata, quæ noscuntur ex formatione.

Modi quinq; sunt, Indicativus, Imperativus, Optativus, (qui non rarò Potentialis vim habet) Subjunctivus & Infinitivus.

Conjugationes sunt * decem : Quatuor Barytonorum, tres Contractorum, tres Verborum in μι.

* Reverâ tantùm 4. nam Contracta & Verba in μι sunt tantùm species tertiæ conjugationis, in quibusdam paulò variæ.

Conjugatio dignoscitur per literam formativam, sive Characteristicam. Characteristica Præsentis est litera præcedens -ω vel -ομαι, -μι vel -μαι. Characteristica Futuri & Præteriti est litera utriusvis propria.

Characteristica Futuri distinguit conjugationes Barytonorum : cætera tantùm sua & cognata tempora.

Dicuntur Verba Barytona, quia in eorum ultimâ Intelligitur tonus Gravis.

Characteristicæ

In Conjugatione		*Præsentis*		*Futuri*		*Præteriti*
primâ	π	τέρπω	Ψ	τέρψω	Φ	τέτερφα
	β	λείβω		λείψω		λέλειφα
	φ	γράφω		γράψω		γέγραφα
	πτ	τύπτω		τύψω		τέτυφα
secundâ	κ	πλέκω	Ξ	πλέξω	Χ	πέπλεχα
	γ	λέγω		λέξω		λέλεχα
	χ	βρέχω		βρέξω		βέβρεχα
	σσ	ὀρύσσω		ὀρύξω		ὤρυχα
	ττ	ὀρύττω				
tertiâ	τ	ἀνύτω	Σ	ἀνύσω	Κ	ἤνυκα
	δ	σπεύδω		σπεύσω		ἔσπευκα
	θ	πλήθω		πλήσω		πέπληκα
	ζ	φράζω		φράσω		πέφρακα
	ω purum	τίω		τίσω		τέτικα
quartâ	λ	ψάλλω	Ω͂	ψαλῶ	Κ	ἔψαλκα
	μ	νέμω		νεμῶ		νενέμηκα
	ν	φαίνω		φανῶ		πέφαγκα
	ρ	σπείρω		σπερῶ		ἔσπαρκα
	μν	τέμνω		τεμῶ		τετέμηκα

Typus

Typus Barytonorum in Voce Activa.

	Singulariter.				Dualiter.		Pluraliter.		
Indicativi *Præs.*	τύπτ	-ω	-εις	-ει	-ετον	-ετον	-ομεν	-ετε	-ουσι
Imperfect.	ἔτυπτ	-ον	-ες	-ε	-ετον	-έτην	-ομεν	-ετε	-ον
Futur. 1.	τύψ	-ω	-εις	-ει	-ετον	-ετον	-ομεν	-ετε	-ουσι
Indef. 1.	ἔτυψ	-α	-ας	-ε	-ατον	-άτην	-αμεν	-ατε	-αν
Perfect.	τέτυφ	-α	-ας	-ε	-ατον	-ατον	-αμεν	-ατε	-ασι
Plusq; perf.	ἐτετύφ	-ειν	-εις	-ει	-ειτον	-είτην	-ειμεν	-ειτε	-εισαν
Indef. 2.	ἔτυπ	-ον	-ες	-ε	-ετον	-έτην	-ομεν	-ετε	-ον
Futur. 2.	τυπ	-ῶ	-εῖς	-εῖ	-εῖτον	εῖτον	-οῦμεν	-εῖτε	-οῦσι
Imper. *Præs. Imp.*	τύπτ		-ε	-έτω	-ετον	-έτων		-ετε	-έτωσαν
Perfect.	τέτυφ		-ε	-έτω	-ετον	-έτων		-ετε	-έτωσαν
Indef. 1.	τύψ		-ον	-άτω	-ατον	-άτων		-ατε	-άτωσαν
Indef. 2.	τύπ		-ε	-έτω, &c. ut Perfectum τέτυφε.					
Optativi *Pr. Imp.*	τύπτ	-οιμι	-οις	-οι	-οιτον	-οίτην	-οιμεν	-οιτε	-οιεν
Futur. 1.	τύψ	-οιμι	-οις	-οι	-οιτον	-οίτην	-οιμεν	-οιτε	-οιεν
Indef. 1.	τύψ	-αιμι	-αις	-αι	-αιτον	-αίτην	-αιμεν	-αιτε	-αιεν
Perfect.	τετύφ	-οιμι	-οις	-οι	&c. ut Futur. τύψοιμι Sic & Indef. 2. τύποιμι.				
Futur. 2.	τυπ	-οῖμι	-οῖς	οῖ	-οῖτον	-οίτην	-οῖμεν	-οῖτε	-οῖεν
Subjunctivi *Præs.*	τύπτ	-ω	-ῃς	-ῃ	-ητον	-ητον	-ωμεν	-ητε	-ωσι
Indef. 1.	τύψ	-ω	-ῃς	-ῃ	-ητον	-ητον	-ωμεν	-ητε	-ωσι
Perfect.	τετύφ	-ω	-ῃς, &c. ut Indef. 1. τύψω. Sic & Indef. 2. τύπω.						

 Insti-

Infinitivi *Præs.* & *Imp.* τύπτ-ειν, *Fut.* 1. τύψ-ειν, *Indef.* 1. τύψ-αι, *Perf.* & *Plu. perf.* τετυφ-έναι, *Fut.* 2. & *Indef.* 2. τυπ-εῖν.

Participium *Præs.* τύπτ-ων -ουσα -ον, G. -οντος -ούσης -οντος, &c. Sic *Fut.* 1. τύψων & *Indef.* 2. τυπὼν.

Indef. 1. τύψ-ας -ασα -αν, G. αντος -άσης -αντος, &c. *Perf.* τετυφ-ὼς -υῖα -ὸς, G. -ότος -υίας ότος, &c. *Fut.* 2. τυπ-ῶν -οῦσα -οῦν, G. -οῦντος -ούσης -οῦντος, &c.

Vocativus Participiorum idem est cum Nominativo.

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præs.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Fut. 1.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Ind. 1.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Plusq.	ἐτετύφειν					
Ind. 2.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. 2.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

Futurum primum quartæ variatur ut Futurum secundum τυπῶ ut, σπερῶ, σπεροῖμι, σπερεῖν, σπερῶν.

Temporum Formatio.

Præsens est Thema & Fundamentum.

Imperfectum formatur à Præsenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum; ut, τύπτω ἔτυπτον.

Augmentum est duplex, Syllabicum vel Temporale, utrumq; præfigitur Imperfecto, Perfecto, & Plusquamperfecto, Indefinito primo & secundo, in Indicativo; sed in reliquis modis soli Perfecto.

Syllabicum Augmentum est ε præfixum Verbo, cùm incipiat à consona, augens syllabas.

Si

Si verbum incipiat à ῥ geminatur ῥ post ε in omnibus temporibus quæ augentur; ut, ῥίπτω ἔῤῥιπτον.

Temporale Augmentum est η vel ω præfixum Verbo pro initiali mutabili, augens tempus.

Mutabiles sunt α, ε, ο, αι, αυ, οι· α & ε in η, ο in ω mutatur, ι diphthongorum subscripto; ut, ἀκούω, ἤκουον· ἐρείδω, ἤρειδον· αἰκίζω, ᾔκιζον· οἰκίζω, ᾤκιζον.

Sed ἄω, ἀΐω, ἀηθέσσω, ἀηδίζομαι augmentum non admittunt: uti nec derivata ab οἴαξ, οἶνος, οἰωνὸς, & οἶστρος· & interdum pauca particularia ab οι incipientia.

Quædam ab ε incipientia pro augmento adsciscunt ι post ε· ut, ἔχω, εἶχον· ἔπω, εἶπον, & εἶπα, (quod servat augmentum in omnibus modis) &c.

Si verbum incipiat ab immutabili, nullum habet augmentum: Immutabiles autem sunt η, ι, υ, ω, ει, ου, ευ, ut, ἥκω, ἧκον· εὐτάζω, εὔταζον, &c.

Augmenta Compositorum.

Verba composita augmenta habent in medio si incipiunt à Præpositione vel δυς & εὖ ante mutabilem; ut, καταγινώσκω, κατεγίνωσκον· δυσαρεστέω, δυσηρέστουν· εὐεργετέω, εὐηργέτεον. Excipe pauca; ut, ἀμφισβητέω, ἠμφισβήτεον, &c.

Cætera augmentum habent in initio; ut, φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφεον. Quædam tamen in principio & in medio augentur; ut, ἀνορθόω, ἠνώρθοον, &c. Nonnulla interdum in principio, interdum medio; ut, ἀνοίγω, ἤνοιξα, & ἀνέῳξα, &c.

Futurum primum

Formatur à Præsenti mutando ultimam syllabam in conjugatione
- primâ in ψω· ut, τύπτω, τύψω.
- secundâ in ξω ut, λέγω, λέξω.
- tertiâ in σω· ut, ᾄδω, ᾄσω.
- 4 â circumflectitur ῶ & penult. corripitur; ut, κείνω, κεινῶ.

Verba multa in ζω formant Futurum & Præteritum, cæteraq; tempora, quæ inde manant, ad formam secundæ Conjugationis per ξω & χα· ut. στηρίζω, στηρίξω, ἐστήριχα &c.

Σδηπίζω, ξω & σξω. Nonnulla habent ξω & σω· ut ἁρπάζω, &c.

Duo habent γξω· viz. κλάζω, πλάζω.

* *Vendo* Quædam etiam in ασω formant tempora ad formam tertiæ conjugationis; ut, * περάσω, περάσω, πέπερακα, &c.

Penultima Futuri primi quartæ conjugationis corripitur, vel elidendo secundam consonam; ut, τέμνω, τεμῶ· vel secundam vocalem diphthongi; ut. φαίνω, φανῶ vel breviando ancipitem; ut, κρίνω, κρινῶ.

Quædam futura spiritum thematis retrahunt; ut, θρέψω à τρέφω, θρέξω à τρέχω. θύψω à τύφω, & ἕξω ab ἔχω· Καίω facit καύσω, & κλαίω, κλαύσω.

Indefinitum primum

Formatur à Futuro primo mutando ω in α, & præponendo augmentum; ut, τύψω, ἔτυψα.

Quinq; Indefinita prima Futuri primi Characteristicam non assumunt; ἔθηκα, ἔδωκα, ἧκα, εἶπα, ἤνεγκα.

Penultima Indefiniti primi semper longa, unde in quartâ conjugatione α mutatur in η (ι si deperditum sit in futuro, hic subscripto) & ε in ει· ut, φαίνω, φανῶ, ἔφηνα· σπερῶ, ἔσπειρα.

Præteritum Perfectum

Formatur à Futuro primo mutando in Conjug. { 1. ψω in φα, 2. ξω in χα, 3. σω in κα, 4. ῶ in κα sed μῶ in μηκα. } & præponendo augmentum; ut, σκάψω, ἔσκαφα· quod si verbum incipiat à simplice consonâ vel * mutâ ante liquidam, repetitur prima Consona ante ε; ut, τύψω, τέτυφα· γράψω, γέγραφα.

* Excipe

* Excipe γν quod ε tantùm præponit. Sed μν repetit μ. Sic κλάομαι, πλήσσω, & inusitata πλάομαι, πλόω priorem consonam. Et pauca vel præponunt vel negligunt.

In omni reduplicatione tenuis pro aspiratâ ponitur; ut, φράζω, πέφρακα. Idem fit in omni syllabâ cujusq; dictionis, quoties syllabam proximè sequentem Aspirata inchoat; ut, θάπτω, τέταφα, ἔταφον.

Dissyllaba quartæ conjugationis mutant ε futuri in α· ut, στελῶ, ἔσταλκα· Sed retinetur ε futuri in μῶ· ut, νεμῶ, νενέμηκα.

Dissyllaba in είνω, ίνω, ύνω, abjiciunt ν futuri in Præterito; ut κεινῶ, κέκεικα· Cætera mutant ν in γ· ut, φανῶ, πέφαγκα.

Perfecta in -ηκα non rarò abjiciunt primam vocalem thematis; ut, κεκάμηκα (à κάμνω) κέκμηκα.

Plusquam Perfectum

Formatur à Præterito mutando α in ειν, & præponendo ε, si verbum incipiat à Consonâ; ut, τέτυφα, ἐτετύφειν.

Indefinitum secundum

Idem est cum Imperfecto; ut, ἔγραφον.

Penultima Indefiniti secundi hyperdissyllabi brevis est in sequentibus.

1. Penultima positione longa sic corripitur.

Verba quæ habent penultimam longam propter λλ, μν, πτ, abjiciunt posteriorem Consonam; ut, τύπτω, ἔτυπτον, ἔτυπον.

Verba in ζω, σσω, vel ττω, si forment futurum primum in ξω habent Indefinitum secundum in * γον· ut, τάττω, vel τάσσω, τάξω, ἔταγον· -σω verò vertitur in -δον· ut, φράζω, φράσω, ἔφραδον.

* Sic ἔσμυγον, ἔψυγον à σμύχω, ψύχω.

 2. Penul-

†Exceptis ἔλεγον, ἔ-βλεπον, ἔ-φλεγον ἔ-τεκον.

2. Penultima naturâ longa sic corripitur: η, ω, αι, αυ, mutantur in α· ut, λήθω, ἔλαθον. [Sic & ε· ut, τρέπω, ἔτραπον.] ευ vertitur in υ· ut, φεύγω, ἔφυγον· ου in ο· ut, ἀκούω, ἤκοον· ει in ι· ut, λείπω, ἔλιπον. Sed in quartâ conjugatione dissyllaba vertunt ει in α· ut, σπείρω, ἔσπαρον. Trissyllaba ει in ε· ut, ὀφείλω, ὤφελον.

Reliqua hyperdissyllaba retinent consonas thematis, & circumflexa etiam vocales; ut, τέρπω, ἔταρπον· δουπέω, ἔδουπον.

Nonnulla pro π tenui thematis consonâ sumunt 1. Mediam β· ut, ἔβλαβον, ἔκρυβον à βλάπτω, κρύπτω, &c. 2. Aspiratam φ· ut, ἦφον ἔβαφον ab ἅπτω, βάπτω, &c.

Verba in ω purum exeuntia carent plerunq; Indefinito & Futuro secundis, atq; Præterito Medio. Multa etiam alia; ut. λήγω. &c. præcipuè polysyllaba in ζω & σσω· ut, φροντίζω, φυλάσσω.

Futurum secundum

Formatur ab Indefinito secundo mutando ον in ω circumflexum & abjiciendo augmentum; ut, ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui modi cum suis temporibus formantur ab Indicativo, tempora similia à similibus.

Tertiis personis Verborum in ι vel ε desinentibus ν additur, si vocalis sequatur; & apud Poetas ante consonam.

Persona secunda & tertia singularis in Subjunctivo Verbi cujusvis Activi, & secunda singularis temporum in μαι habent ι subscriptum finalibus α, η, ω· Eædem vocales ante μην sub se habent ι in Perfecto Optativi Passivi, retinéntq; per omnes numeros & personas; ut, βεβοήμην.

Ano-

Anomalum Εἰμὶ Sum.

Indicativus

	Sing.	Dual.	Plural.
Præs.	εἰμὶ, εἶς vel εἶ, ἐστὶ	ἐστὸν, ἐστὸν	ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.
Imp.	ἦν ἦς, ἦ· ἦν, Att.	ἦτον, ἤτην	ἦμεν ἦτε, ἦσαν.
Plusq.	ἤμην, ἦσο ἦτο	ἤμεθον, ἦσθον, ἤσθην	ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.
Fut.	ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται	ἐσόμεθον, ἔσεσθον, σθον	-όμεθα, εσθε, ονται.

Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præs.	ἴσθι ἔσθι vel ἔσο, ἔστω	ἔστον, ἔστων	ἔστε, ἔστωσαν.

Optativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præs.	εἴην, εἴης, εἴη	εἴητον· εἰήτην	εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Fut. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο, &c.

Subjunctivus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præs.	ὦ, ᾖς, ᾖ	ἦτον, ἦτον	ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Infinitivus. *Præs.* εἶναι. Fut. ἔσεσθαι.

Participium. *Præs.* ὢν, οὖσα, ὂν. *Fut.* ἐσόμενος.

Conjugatio per Modos & Tempora.

Indicat.	Imperat.	Optat.	Subj.	Infin.	Particip.
Pres. εἰμὶ	ἴσθι vel ἔσθι, ἔσο	εἴην	ὦ	εἶναι	ὢν
Imperf. ἦν					
Fut. ἔσομαι		ἐσοίμην	ἔσωμαι	ἔσεσθαι	ἐσόμενος
Plusq. perf. ἤμην					

Εἶμι, *Eo, ibo.*

Ind. *Præs.* εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι, [& ἴσι.] D. ἴτον, ἴτον, P. ἴμεν, ἴτε, ἴσι.
Imp. εἶν, εἶς, εἶ, D. ἴτον, ἴτην, P. ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.
Perf. Act. εἶκα. *Indef.* εἶσα inusit. unde εἶσαν, ἤϊσαν, &c.
Indef. 2. ἴον, quod percurrit modos. *Perf. Med.* εἶα unde ἦα, ἤϊα, *Indef.* &c. *Plusq.* ᾔειν. *Fut.* εἴσομαι.
Imperat. *Præs.* ἴθι vel εἶ, ἴτω, D. ἴτον, ἴτων, P. ἴτε, ἴτωσαν.
Infin. ἴναι, εἶναι, & ἰέναι in comp.

Typus

Typus Barytonorum in Voce Passivas.

	Singulariter.				Dualiter.			Pluraliter.		
Indic. Præs.	τύπτ	-ομαι	-ῃ	-εται	-όμεθον	-εσθον	-εσθον	-όμεθα	-εσθε	-ονται
Imperf.	ἐτυπτ	-όμην	-ου	-ετο	-όμεθον	-εσθον	-έσθην	-όμεθα	-εσθε	-οντο
Perfect.	τέτυ	-* μμαι	-ψαι	-πται	-μμεθον	-φθον	-φθον	-μμεθα	-φθε	-μμένοι εἰσί
Pl.perf.	ἐτετύ	-μμην	-ψο	-πτο	-μμεθον	-φθον	-φθην	μμεθα	φθε	μμένοι ἦσαν
Paulo p. F	τετύψ	-ομαι	-ῃ	-εται	-όμεθον	-εσθον	-εσθον	-όμεθα	-εσθε	-ονται
Indef. 1.	ἐτύφθ	-ην	-ης	-η		-ητον	-ήτην	-ημεν	-ητε	-ησαν
Sic Indef. 2. ἐτύπ-ην -ης, &c. Fut. 1. τυφθ-ήσομαι Fut. 2. τυπ-ήσομαι, ut *Paulo post Fut.*										
Imper. Præs.	τύπτ		-ου	-έσθω		-εσθον	-έσθων		-εσθε	-έσθωσαν
Perfect.	τέτυ		-ψο	-φθω		-φθον	-φθων		-φθε	-φθωσαν
Indef. 1.	τύφθ		-ητι	-ήτω		-ητον	-ήτων		-ητε	-ήτωσαν
Indef. 2.	τύπ		ηθι	-ήτω		-ητον	-ήτων		-ητε	-ήτωσαν
Opt. Præs.	τυπτ	-οίμην	οιο	οιτο	-οίμεθον	οισθον	-οίσθην	-οίμεθα	-οισθε	-οιντο
Perfect.	τετυμμ-ένος εἴην		-ης	-η	-ένω	εἴητον	-ήτην	-ένοι εἴημεν	-ητε	-ησαν
Paulo p. F	τετυψ	-οίμην	-οιο	οιτο	-οίμεθον	-οισθον	-οίσθην	-οίμεθα	οισθε	-οιντο
Indef. 1.	τυφθ	-είην	-είης	-είη		εἴητον	-ειήτην	-είημεν	-είητε	είησαν
Sic Indef. 2. τυπ-είην Fut. 1. τυφθησοίμην & Fut. 2. τυπησοίμην, ut *Paulo post Fut.*										
Subj. Præs.	τύπτ	-ωμαι	-ῃ	-ηται	-ώμεθον	-ησθον	-ησθον	-ώμεθα	ησθε	-ωνται
Perfect.	τετυμμ-ένος ὦ		-ῇς	ῇ	-ένω	ἦτον	-ἦτον	-ένοι ὦμεν	ἦτε	ὦσι
Indef. 1.	τυφθ	-ῶ	-ῇς	-ῇ		-ῆτον	ῆτον	-ῶμεν	-ῆτε	-ῶσι
Sic Indef. 2. τυπ-ῶ ῇς-ῇ, &c.										

* De personis Perfecti & Plusquam perfecti teneatur regula, p. 28.

Infi-

Infinitivi *Præs.* τύπτ-εσθαι. *Perfect.* τετύφθ-αι.
Paulo post Fut τετύψ-εσθαι.
Indef. 1. τυφθ } ῆναι *Fut.* 1. τυφθ } ήσεσθαι
Indef. 2. τυπ } *Fut.* 2. τυπ }

Participium.

Præs. τυπτ-όμε-
Perf. τετυμμέ-
Paulo p. Fut. τετυψ-όμε } νος, νη, νον, νου, νης, νου, &c.
Fut. 1. τυφθ ησομε-
Fut. 2. τυπ-ουσόμε-
Indef. 1. τυφθ } εὶς, εῖσα, ὲν· ἔντος, είσης, ἕντος, &c.
Indef. 2. τυπ }

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indicat.		Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præs.	τύπτ	-ομαι	ου	οίμην	ωμαι	εσθαι	όμενος
Imperf.	ἐτυπτ	-όμην					
Perf.	τέτυ	-μμαι	ψο	μμένος εἴην	μμένος ὦ	φθαι	μμένος
Pl. perf.	ἐτετύ	-μμην					
Indef. 1.	* ἐτύφ	-θην	θητι	θείην	θῶ	θῆναι	θεὶς
Fut. 1.	τυφ	-θήσομαι		θησοίμην		θήσεσθαι	θησόμενος
Indef. 2.	* ἐτύπ	-ην	ηθι	είην	ῶ	ῆναι	είς
Fut. 2.	τυπ	-ήσομαι		ησοίμην		ήσεσθαι	ησόμενος

* Augmentum Indefinitorum non procedit ultra Indic.

Formatio Temporum.

Præsens formatur à Præsenti Activo, mutando ω in ομαι· ut, τύπτω, τύπτομαι.
Imperfectum ab Imperfecto Activo, mutando ον in όμην· ut, ἔτυπτον ἐτυπτόμην.
Indefinitum secundum ab Indefinito secundo Activo, verso ον in ην; ut, ἔτυπον, ἐτύπην.

Futu-

Futurum secundum à Futuro secundo Activo, mutato ῶ in ήσομαι· ut, τυπῶ, τυπήσομαι.

Perfectum deniq; à Perfecto Activo, mutando in Conjugatione

Primâ φα { purum in μμαι· ut, τέτυφα, τέτυμμαι. impurum in μαι· ut, τέτερφα, τέτερμαι.

Secundâ χα { in γμαι· ut, λέλεχα, λέλεγμαι. post γ in μαι· ut, ἤλεγχα, ἤλεγμαι.

Tertiâ κα in { σμαι ut, πέπεικα, πέπεισμαι. μαι cum penultima Perfecti Activi sit longa & Characteristica Præsentis ω purum; ut, λέλυκα, λέλυμαι.

Quartâ κα in μαι· ut, ἔψαλκα, ἔψαλμαι.

Quædam verba in ω purum formant Perfectum

1. In σμαι· cum penultima sit longa; ut, ἤκουκα, ἤκουσμαι· Sic κελεύω, κρούω, παίω, σείω, &c.

2. In μαι, cum penultima sit brevis aut anceps; ut, ἤρηκα, ἤρημαι· Sic θύω, λύω, ὁρίζω, πειράω &c.

3 In σμαι & μαι· ut, κέκλεικα, κέκλεισμαι & κέκλειμαι.

Dissyllaba primæ quæ in penultimâ habent τρε mutant ε in α· ut, στρέφω, ἔστρεφα, ἔστραμμαι.

In secundâ & tertiâ conjugatione penultima ει frequentius abjicit ε· ut, πέφυγμαι, κέχυμαι.

Verba in αίνω & ύω sæpe formant perfectum in σμαι· ut, μιαίνω, μολύνω, μεμίασμαι, μεμόλυσμαι.

Personæ Perfecti.

Secunda singularis oritur à primâ, mutando consonas ante αι in Characteristicam Futuri primi Activi; ut, τέτυμμαι, τέτυψαι· Solum verò μ post liquidam thematis; ut, τέτερμαι, τέτερσαι In quartâ μ semper vertitur in σ· ut, ἔσπαρμαι, ἔσπαρσαι

Tertia singularis profluit à secundâ, verso * σ in τ· interserto ut, ἔσπαρσαι, ἔσπαρται.

*In tertiis à σμαι, σ retinetur interserto τ· ut, πέφρασται.

Secunda & tertia dualis, & secunda pluralis à tertiâ singulari, mutando tenues in aspiratas; ut, τέτυπται, τέτυφ-

τέτυφθον, τέτυφθε. Assumitur σ ante θ; ut, κέκεισθον.

In reliquis modis Imperativus deducit secundam singularem à secundâ singulari Indic. reliquas à secundâ plurali; Ex quâ etiam fluit perfectum Infinitivi; ut, τέτυ-φθε, φθαι.

Optativus & Subjunctivus usitatissimè formantur per participium & εἴην, ὦ, Quandoq; in Optativo μαι purum Indicativi vertitur in μην· ut, λέλυμαι, λελυμένος εἴην, & λελύμην· At α, ε, ο assumunt ι ante μην in Optativo, & in Subjunctivo mutant brevem in ω; ut, ἔκταμαι, ἐκταίμην, ἐκτῶμαι.

Tertia pluralis fit à tertiâ singulari desinente in ται purum, posito ν ante ται· ut, κέκειται, κέκεινται. Quod si tertia singularis desinat in ται impurum, tertia pluralis effertur per participium suum & tertiam pluralem Verbi εἰμὶ· ut, τέτυπται, τετυμμένοι εἰσί. Similiter post υ diphthongi. Ad hunc modum Plusquam perfectum format personas.

Cætera tempora passivæ vocis formantur à Perf. passivo.

Plusquam perfectum à prima singulari, verso μαι in μην, & præfixo ε, si incipiat à consonâ; ut, τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Paulo post Futurum à secundâ singulari posito ομ ante αι. ut, τέτυψαι, τετύψομαι.

Indefinitum primum à tertiâ singulari mutando ται in θην· ut, ἤκεσται ἠκέσθην· κ & π ante ται in suas aspiratas; ut, ὤρυκται, ὠρύχθην· Repetita consona abjicitur; ut, τέτυπται, ἐτύφθην.

Indefinitum primum interdum assumit σ in penultimâ; ut, ἐμνήσθην à μέμνηται· Interdum amittit σ· ut, ἐσώθην à σέσωσται. In nonnullis vertit η in ε· in aliis retinet utrumq; ut, ἐῤῥήθην & ἐῤῥέθην.

Verba quæ in Perfecto verterant ε in α, hîc resumunt ε· ut, ἔστραπται, ἐστρέφθην.

Futurum primum formatur ab Indefinito primo mutando ν in σομαι, & amovendo augmentum; ut, ἐτύφθην, τυφθήσομαι. Reperitur aliquando in Subjunctivo. Rarissimè in Imper. ut ὀπβήσεο, Il. θ.

Vox

Vox Media.

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indic.		Imper.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præs.	τύπτ	-ομαι	ου	οίμην	ωμαι	έσθαι	όμενος
Imperf.	ἐτυπτ	-όμην					
Fut. 1.	τύψ	-ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
Indef. 1.	ἐτυψ	-άμην	αι	αίμην	ωμαι	ασθαι	άμενος
Perf.	τέτυπ	-α	ε	οιμι	ω	έναι	ώς
Pl. perf.	ἐτετύπ	-ειν					
Indef. 2.	ἐτυπ	-όμην	οῦ	οίμην	ωμαι	έσθαι	όμενος
Fut. 2.	τυπ	-οῦμαι		οίμην		εῖσθαι	ούμενος

Tempora Vocis Mediæ flectuntur ad formam Activæ & Passivæ vocis pro ratione terminationis.

Formatio Temporum.

Præsens & *Imperfectum* eadem sunt cum Passivis.

Futurum primum formatur à Futuro primo Activo, vertendo ω in ομαι· ut, τύψω, τύψομαι. Sed in quartâ Conjugatione in οῦμαι· ut, σπερῶ, σπεροῦμαι.

Indefinitum primum formatur ab Indefinito primo Activo, addendo μην· ut, ἔτυψα, ἐτυψάμην, quod sic variatur per personas:

Indic. S. ἐτυψάμην -ω -ατο. D. άμεθον -ασθον -άσθην, P. άμεθα ασθε -αντο.

Imperat. S. τύψαι -άσθω. D. -ασθον -άσθων, P. -ασθε -άσθωσαν.

Optat. S. τυψαίμην -αιο -αιτο. D. -αίμεθον -αισθον -αίσθην, P. -αίμεθα -αισθε -αιντο.

Perfectum formatur à Perfecto activo assumendo Characteristicam Indefiniti secundi loco suæ; ut, τέτυφα, τέτυπα.

Verba

Verba exeuntia in ω purum abjiciunt tantùm κ· ut, λέλυκα, λέλυα à λύω, *solvo.*

Perfecta Activa in κα abjiciunt κ· ut, τετέμηκα, τέτομα. In Perfecto Medio αι penultima Præsentis Activi mutatur in η· ut, φαίνω, πέφηνα· similiter α in his θάλλω, *germino*, τέθηλα· κλάζω, *clango*, κέκληγα· ε penultima Futuri dissyllabi mutatur in ο· ut, σπερῶ, ἔσπορα· ει Futuri cujuscunq; in οι· ut, πείσω, πέποιθα.

Plusquam perfectum formatur à Perfecto, quemadmodum in voce Activâ; ut, τέτυπα, ἐτετύπειν.

Indefinitum secundum formatur ab Indefinito secundo Activo, vertendo ον in όμην· ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Futurum secundum formatur a Futuro secundo Activo, mutando ω in οῦμαι· ut, τυπῶ, τυποῦμαι

Sing. τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται. D. τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον P. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.

Ad hunc modum Futurum primum quartæ Conjugationis formatur & variatur.

Verba quædam significant activè per omnes voces; ut, δύω, ἵστημι.

Nonnulla activa in quibusdam casibus neutraliter vel passivè; ut, ἵστημι, *statuo*, ἕστηκα & ἔστην, *steti*, ἐρείπω, *verto*, ἤριπον, *lapsus sum.* E contra, Passiva & Neutra quædam in quibusdam activè; ut, πεποίημαι, *feci*; ζήσω, *vivificabo.*

Verba Media utplurimum activè accipiuntur, præcipue in Futuro & Indefinito primo. Deponentia etiam in temporibus passivis, excepto Indefinito primo.

Verbum Deponens

Sive carens activâ voce, format quædam tempora ad modum tum passivæ, tum mediæ vocis. Exempli gratiâ,

Ind. *Præs.* δέχομαι, *Imperf.* ἐδεχόμην, *Fut.* 1. formæ mediæ, δέξομαι, *Indef.* 1. formæ mediæ, ἐδεξάμην, *Perf.* formæ passivæ, δέδεγμαι, *Plu. perf.* ἐδεδέγμην, *Paulo post Fut.* δεδέξομαι, *Indef.* 1. formæ passivæ, ἐδέχθην, *Fut.* 1. δεχθήσομαι.

Per-

Perpauca habent Indefinitum secundum formæ mediæ; ut, πάθομαι, ἐπυθόμην.

Propositum Verbum pro ratione Vocis sic conjugetur,

Act.	Præf.	τύπτω	*Fut.* 1.	τύψω	*Perf.*	τέτυφα
Pass.		τύπτομαι	*Perf.*	τέτυμμαι	*Ind.* 2.	ἐτύπην
Med.		τύπτομαι	*Fut.* 1.	τύψομαι	*Perf.*	τέτυπα
Dep.		δέχομαι	*Fut.* 1.	δέξομαι	*Perf.*	δέδεγμαι

Verba Contracta.

Verba tertiæ Conjugationis in -άω -έω -όω contractionem patiuntur in Præsenti & Imperfecto, in cæteris non variant.

Characteristicæ.

		Præsentis,		*Futuri,*		*Præteriti.*
In Conjug.	1. -άω	τιμάω	ήσω	τιμήσω	ηκα	τετίμηκα
	2. -έω	φιλέω		φιλήσω		πεφίληκα
	3. -όω	χρυσόω -ώσω,		χρυσώσω	-ωκα,	κεχρύσωκα

Ratio Contrahendi. In primâ Conjugatione:

Si ο vel ω sequitur α, fit Contractio in ω.

Si quævis alia vocalis sequitur α, fit contractio in α.

In secundâ Conjugatione

Εε contrahitur in ει· εο in ου.

Si vocalis longa aut diphthongus sequitur ε fit contractio tollendo ε. Sed dissyllaba secundæ admittunt tantùm contractionem quæ fieri solet per ει. Aliæ terminationes manent incontractæ; ut, πλέω, πλέεις πλεῖς Non ita quædam composita.

In tertiâ Conjugatione,

Si ω vel η sequitur ο, fit contractio in ω. Si ε vel ο vel ου sequitur ο, fit contractio in ου. Si quævis alia vocalis vel diphthongus sequitur ο, fit contractio in οι· ut, χρυσόη -οῖ· nisi quòd in Infinitivo όειν contrahitur in οῦν; ut, χρυσόειν, χρυσοῦν.

Formatio Temporum.

Per omnes voces eadem est quæ Barytonorum, sed Futurum primum exigit Vocalem longam ante σω. Excipe

In Conjugatione primâ, Verba quæ habent ε vel ι item λ vel ρ purum ante άω formant futurum in ασω & perfectum in ακα· ut, ἐάω, ἐάσω, εἴακα· His adde particularia διψάω, διφάω, &c. Item quæ faciunt Verba in -αννύω vel -άσκω· ut, πετάω, πεταννύω· δράω, διδράσκω, &c.

Quædam habent άσω & ήσω præcipuè apud Poetas. Nonnunquam ex Perfecto tollitur κ· & penultima corripitur; ut, γέγηκα, γέγαα. Idem fit in Verbis in -μι· ut, ἕστηκα, ἕσταα· unde Participia magis usitata, γεγαὼς, γεγὼς· ἑσταὼς, ἑστώς.

Perfectum primæ Conjugationis (eliso κ) format Participium contractum, quod sic inflectitur.

N. γεγ-αὼς-ὼς, -αῦια -ῶσα, -αὸς -ώς· G. -αότος ῶτος, -αυίας -ώσης, -αότος -ῶτος· &c.

In Conjugatione secundâ, Quædam formant Futurum in -εσω, & Perfectum in -εκα· ut, τελέω, &c. Item quæ formant Verba in -εννυω vel -εσκω. Nonnulla habent -έσω & -εκα, -ήσω & -ηκα, præcipuè apud Poetas: ut, κορέω, &c. Δέω, δήσω, δέδεκα· Καλέω, καλέσω, κέκληκα. Dissyllaba quædam formant Futurum in εύσω, & Perfectum in -ευκα· ut, θέω, πλέω, &c.

In Conjugatione tertiâ, Quædam formant Futurum & Præteritum per penultimam ο· ut, ἀρόω, ὀμόω, &c.

Indefinitum secundum formatur ab Imperfecto, abjectâ vocali ante -ον· ut ἐτίμαον. ἔτιμον· ἐφίλεον, ἔφιλον.

Futurum secundum ut, apud Barytona. Utrumq; reperitur tantùm in contractis per * ω impurum, & præcipuè secundæ.

* Et à thematis minus usitatis.

Typus Contractorum in Voce Activa.

		Singulariter.	Dualiter.	Pluraliter.
Indic. Præs.	1. τιμ	-άω ῶ -άεις ᾷς	άει ᾷ -άε ᾶ-τον -άε ᾶ-τον	-άο ῶμεν -άε ά-τε -άουσι ῶσι
	4. φιλ	-έω ῶ -έεις εῖς	-έει εῖ -έετον εῖτον -έετον εῖτον	-έομεν οῦμεν -έετε εῖτε -έουσι οῦσι
	3. χρυσ	-όω ῶ -όεις οῖς	-όει οῖ -όετον οῦτον -όετον οῦτον	-όομεν οῦμεν -όετε οῦτε -όουσι οῦσι
Imperf.	1 ἐτίμ	αον ων -αες ας	-αε α -άε ᾶ-τον -αέ ά την	-άο ῶ-μεν -άε ᾶ τε -αον ων
	2 ἐφίλ	-εον ουν -εες εις	-εε ει -έετον εῖτον -εέτην είτην	-έομεν οῦμεν -έετε εῖτε -εον ουν
	3 ἐχρύσ	-οον ουν -οες ους	-οε ου -όετον οῦτον -οέτην οῦτην	-ό-μεν οῦμεν όετε οῦτε οον ουν
Imper. Præs.	1 τίμ	-αε α	-αέ άτω -άε ᾶ-τον -αέ ά-των	-άε ᾶ-τε -αέ άτωσαν
	2 φίλ	-εε ει	-εέ είτω -έετον εῖτον εέ εί-των	-έετε εῖτε -εέ είτωσαν
	3 χρύσ	-οε ου	οέ ούτω -όετον οῦτον -οέ ού -των	-όετε οῦτε -οέ ούτωσαν
Optat. Præs.	1 τιμ	-άοι ῷ μι -άοις ῷς	-άοι ῷ -άοι ῷ-τον -αοί ῴ την	-άοι ῷ -μεν -άοι ῷ-τε -άοι ῷ-εν
	2 φιλ	-έοι οῖ μι -έοις οῖς	έοι οῖ -έοι οῖ-τον -εοί οί -την	-έοι οῖ -μεν -έοι οῖ-τε -έοι οῖ-εν
	3 χρυσ	-όοι οῖ μι -όοις οῖς	-όοι οῖ όοι οῖ-τον -οοί οί -την	-όοι οῖ -μεν -όοι οῖ-τε -όοι οῖ-εν
Subju. Præs.	1. τιμ	-άω ῶ -άῃς ᾷς	-άῃ ᾷ -άη ᾶ-τον -άητον ᾶτον	-άω ῶ -μεν -άη ᾶ-τε -άω ῶ-σι
	2. φιλ	έω ῶ -έῃς ῇς	-έῃ ῇ -έη ῆ-τον -έητον ῆτον	-έω ῶ -μεν -έητε ῆτε -έω ῶ-σι
	3. χρυσ	-όω ῶ -όῃς οῖς	-όῃ οῖ -όη ῶ-τον -όητον ῶτον	-όω ῶ -μεν -όητε ῶτε -όω ῶ-σι

Inf. Pr. 1. τιμ -άειν ᾷν. 2. φιλ -έειν εῖν. 3. χρυσ -όειν οῦν.

Partic. Præs.
1. τιμ -άων ῶν -άουσα ῶσα -άον ῶν. Gen. -άοντος ῶντος -αούσης ώσης -άοντος ῶντος, &c.
2. φιλ -έων ῶν -έουσα οῦσα -έον οῦν. Gen. -έοντος οῦντος -εούσης ούσης -έοντος οῦντος, &c.
3. χρυσ -όων ῶν -όουσα οῦσα -όον οῦν. Gen. -όοντος οῦντος -οούσης ούσης -όοντος οῦντος, &c.

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præs.	τιμ-άω ῶ	αε α	άοιμι ῷμι	άω ῶ	άειν ᾷν	άων ῶν
Imperf.	ἐτίμ-αον ων					
Fut. 1.	τιμ-ήσω		ήσοιμι		ήσειν	ήσων
Indef. 1.	ἐτίμ-ησα	ησον	ήσαιμι	ήσω	ῆσαι	ήσας
Perfect.	τετίμ-ηκα	ηκε	ήκοιμι	ήκω	ηκέναι	ηκώς
Pl. perf.	ἐτετιμ-ήκειν					
Indef. 2.	ἔτιμ-ον	ε	οιμι		εῖν	ών
Fut. 2.	τιμ-ῶ		οῖμι	ω	εῖν	ῶν

	Indic.	Imper.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præs.	φιλ-έω ῶ	εε ει	έοιμι οῖμι	έω ῶ	έειν εῖν	έ ων ῶν
Imperf.	ἐφίλ-εον ουν					
Fut. 1.	φιλ-ήσω		ήσοιμι		ήσειν	ήσων
Indef. 1.	ἐφίλ-ησα	ησον	ήσαιμι	ήσω	ήσαι	ήσας
Perfect.	πεφίλ-ηκα	ηκε	ήκοιμι	ήκω	ηκέναι	ηκώς
Pl. perf.	ἐπεφιλ-ήκειν					
Indef. 2.	ἔφιλ-ον	ε	οιμι	ω	εῖν	ών
Fut. 2.	φιλ-ῶ		οῖμι		εῖν	ῶν

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præs.	χρυσ-όω ῶ	οε ου	όοιμι οῖμι	όω ῶ	όειν οῦν	όων ῶν
Imperf.	ἐχρύσ-οον ουν					
Fut. 1.	χρυσ-ώσω		ώσοιμι		ώσειν	ώσων
Indef. 1	ἐχρύσ-ωσα	ωσον	ώσαιμι	ώσω	ῶσαι	ώσας
Perfect.	κεχρύσ-ωκα	ωκε	ώκοιμι	ώκω	ωκέναι	ωκώς
Pl. perf.	ἐκεχρύσ-ωκειν,					

Typus Contractorum in Voce Passiva.

Modus	Thema	Sing. 1	Sing. 2	Sing. 3	Dual. 1	Dual. 2	Dual. 3	Plur. 1	Plur. 2	Plur. 3
Indic. Præs.	1. τιμ-	αό ῶ μαι	αη ᾷ	αε ᾶ ται	αό ώ μεθον	αε ᾶ σθον	-σθον	αό ώ μεθα	αε ᾶ σθε	αο ῶ νται
	2. φιλ-	εο οῦ	εη ῇ	εε εῖ	εό ού	εε εῖ		εό ού	εε εῖ	εο οῦ
	3. χρυσ-	οο οῦ	οη οῖ	οε οῦ	οό ού	οε οῦ		οό ού	οε οῦ	οο οῦ
Imperf.	1. ἐτιμ-	αό ώ μην	αου ῶ	αε ᾶ το	αό ώ μεθον	αε ᾶ σθον	αέ ά σθην	αό ώ μεθα	αε ᾶ σθε	αο ῶ ντο
	2. ἐφιλ-	εό ού	εου οῦ	εε εῖ	εό ού	εε εῖ	εέ εί	εό ού	εε εῖ	εο οῦ
	3. ἐχρυσ-	οό ού	οου οῦ	οε οῦ	οό ού	οε οῦ	οέ ού	οό ού	οε οῦ	οο οῦ
Imper. Præs.	1. τιμ-		αου ῶ	αέ ά σθω		αε ᾶ σθον	αέ ά σθων		αε ᾶ σθε	αέ ά σθωσαν
	2. φιλ-		εου οῦ	εέ εί		εε εῖ	εέ εί		εε εῖ	εέ εί
	3. χρυσ-		οου οῦ	οέ ού		οε οῦ	οέ ού		οε οῦ	οέ ού
Optat. Præs.	1. τιμ-	αοί ῴ μην	αοι ῷ ο	-το	αοί ῴ μεθον	αοι ῷ σθον	αοί ῴ σθην	αοί ῴ μεθα	αοι ῷ σθε	-ντο
	2. φιλ-	εοί οί	εοι οῖ		εοί οί	εοι οῖ	εοί οί	εοί οί	εοι οῖ	
	3. χρυσ-	οοί οί	οοι οῖ		οοί οί	οοι οῖ	οοί οί	οοί οί	οοι οῖ	
Perf.	1. τετιμ-	ῄμην	ῇο	ῇτο	ῄμεθον	ῇσθον	ῄσθην	ῄμεθα	ῇσθε	ῇντο
	2. πεφιλ-	ῄμην	ῇο, &c. ut primæ							
	3. κεχρυσ-	ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο
Subju. Præs.	1. τιμ-	αω ῶ μαι	αη ᾷ	αη ᾷ ται	αώ ώ μεθον	αη ᾶ σθον	-σθον	αώ ώ μεθα	αη ᾶ σθε	αω ῶ νται
	2. φιλ-	εω ῶ	εη ῇ	εη ῇ	εώ ώ	εη ῆ		εώ ώ	εη ῆ	εω ῶ
	3. χρυσ-	οω ῶ	οη οῖ	οη ῷ	οώ ώ	οη ῶ		οώ ώ	οη ῶ	οω ῶ
Perf.	1. τετιμ- / 2. τεφιλ-	ῶμαι	ῇ	ῇται	ώμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται
	3. κεχρυσ-	ῶμαι	ῷ	ῷται	ώμεθον	ῶσθον	ῶσθον	ώμεθα	ῶσθε	ῶνται

Infinit. Præs.		
1. τιμ-	άεσθαι	ᾶσθαι
2. φιλ-	έεσθαι	εῖσθαι
3. χρυσ-	όεσθαι	οῦσθαι

Particip. Præs.		
1. τιμ-	αό ώ	μενος, μένη, μενον
2. φιλ-	εό ού	μενος, μένη, μενον
3. χρυσ-	οό ού	μενος, μένη, μενον

Conjugatio per Modos & Tempora Passivæ Vocis.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præs.	τιμ-άο ῶ-μαι	άου ῶ	αοί ῴ μην	άω ῶ μαι	άε ᾶ σθαι	αό ώμενος
Imp.	ἐτιμ-αό ώ-μην					
Perf.	τετίμ-ημαι	ησο	ήμην	ῶμαι	ῆσθαι	ημένος
Pl. p.	ἐτετιμ ήμην					
P.p.F.	τετιμ-ήσομαι		ησοίμην		ήσεσθαι	ησόμενος
Ind 1.	ἐτιμ-ήθην	ήθητι	ηθείην	ηθῶ	ηθῆναι	ηθείς
Fut. 1.	τιμ-ηθήσομαι		ηθησοίμην		ηθήσεσθαι	ηθησόμενος
Ind. 2.	ἐτίμ-ην	ηθι	είην	ῶ	ῆναι	είς
Fut. 2.	τιμ-ήσομαι		ησοίμην		ήσεσθαι	ησόμενος

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præs.	φιλ-έο οῦ-μαι	έου οῦ	εοί οί-μην	έω ῶ μαι	έε εῖ σθαι	εό ούμενος
Imp.	ἐφιλ-εό ού-μην					
Perf.	πεφίλ ημαι	ησο	ήμην	ῶμαι	ῆσθαι	ημένος
Pl. p.	ἐπεφιλ-ήμην					
P.p.F.	πεφιλ-ήσομαι		ησοίμην		ήσεσθαι	ησόμενος
Ind. 1.	ἐφιλ-ήθην	ήθητι	ηθείην	ηθῶ	ηθῆναι	ηθείς
Fut. 1	φιλ-ηθήσομαι		ηθησοίμην		ηθήσεσθαι	ηθησόμενος
Ind. 2	ἐφίλ-ην	ηθι	είην	ῶ	ῆναι	είς
Fu. 2	φιλ-ήσομαι		ησοίμην		ήσεσθαι	ησόμενος

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præs.	χρυσ-όο οῦ-μαι	όου οῦ	οοί οί-μην	όω ῶ μαι	όε οῦ-σθαι	οό ού-μενος
Imp.	ἐχρυσ-οό ού-μην					
Perfe.	κεχρύσ-ωμαι	ωσο	ώμην	ῶμαι	ῶμαι	ωμένος
Pl. p.	ἐκεχρυσ-ώμην					
P.p.F.	κεχρυσ-ώσομαι		ωσοίμην		ώσεσθαι	ησόμενος
Ind. 1.	ἐχρυσ ώθην	ώθητι	ωθείην	ωθῶ	ωθῆναι	ωθείς
Fut. 1.	χρυσ-ωθήσομαι		ωθησοίμην		ωθήσεσθαι	ωθησόμενος

In quibuſcunq; dictionibus terminationes contractæ uſitatiores ſunt incontractis.

Conjugatio per Modos & Tempora Vocis Mediæ.

Præsens & Imperfectum eadem sunt cum Passivis.

		Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic
1.	*Fut.* 1.	τιμ-ήσομαι		ησοίμην		ήσασθαι	ησόμενος
	Ind. 1.	ἐτιμ-ησάμην	ησαι	ησαίμην	ήσωμαι	ήσεσθαι	ησάμενος
	Perf.	τέτιμ-α	ε	οιμι	ω	έναι	ώς
	Pl. p.	ἐτετίμ-ειν					
	Ind. 2.	ἐτιμ-όμην	οῦ	οίμην	ωμαι	έσθαι	όμενος
	Fut. 2.	τιμ-οῦμαι		οίμην		εῖσθαι	ούμενος

		Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
2.	*Fut.* 1.	φιλ-ήσομαι		ησοίμην		ήσεσθαι	ησόμενος
	Ind. 1.	ἐφιλ-ησάμην	ησαι	ησαίμην	ήσωμαι	ήσασθαι	ησάμενος
	Perf.	πέφιλ-α	ε	οιμι	ω	έναι	ώς
	Pl. p.	ἐπεφίλ-ειν					
	nd. 2.	ἐφιλ-όμην	οῦ	οίμην	ωμαι	έσθαι	όμενος
	Fut. 2.	φιλ-οῦμαι		οίμην		εῖσθαι	ούμενος

		Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
3	*Fut.* 1.	χρυσ-ώσομαι		ωσοίμην		ώσεσθαι	ωσόμενος
	Ind. 1.	ἐχρυσ-ωσάμην	ωσαι	ωσαίμην	ώσωμαι	ώσασθαι	ωσάμενος

Paucula primæ & secundæ formæ contracta in ω impurum habent Perfectum Medium, apud Oratores tamen vix inveniendum. Verba autem tertiæ carent tum Perfecto Medio, tum Indefinito secundo Activo, cæterisq; cognatis.

Verba

Verba in MI.

Inusitata quædam in άω, έω, όω, pariunt Verba in μι,

(1.) Mutando { Ultimam ω in μι. Penultimam α vel ε in η· ο in ω.

(2.) Præponendo reduplicationem. Est autem Reduplicatio vel propria, cùm repetitur prima consonans thematis cum ι· ut, δόω δίδωμι· vel impropria, viz ι præfixum, cùm verbum incipiat vel à { ς, vel duabus mutis; ut, σάω ἵστημι· πτάω, ἵπτημι. Vocali; ut, ἕω ἵημι.

Post reduplicationem quandoq; litera interponitur; ut, πίμπλημι, πίμπρημι.

Quædam sunt sine reduplicatione; ut, φημί, &c.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum & Indefinitum secundum: in cæteris non variant ab aliis in ω purum. In nonnullis tamen irregulariter variantur mediæ literæ; nullum enim verbum in μι omni ex parte Analogum habetur.

Characteristica conjugationis	1. η ex α 2. η ex ε 3. ω ex ο	ante μι ut	ἵστημι ex στάω. τίθημι ex θέω. δίδωμι ex δόω.

Typus Vocis Activæ.

Indicativi.

Præs.	1. ἵσ-ημι -ης -ησι	-α	-α	-ᾶσι
	2. τίθ-ημι -ης -ησι	-ε τον -τον	-ε μεν -τε	-εῖσι
	3. δίδ-ωμι -ως -ωσι	-ο	-ο	-οῦσι
Imp.	1. ἵσ-ην -ης -η	α -ά	-ε μεν -τε -σαν	
	2. ἐτίθ-ην -ης -η	-ε τον -έ την	-ο	
	3. ἐδίδ-ων -ως -ω	-ο -ό		
Ind. 2.	1. ἔσ-την -ης -η	η -ή	-η	
	2. ἔθ-ην -ης -η	ε τον -έ την	-ε μεν -τε -σαν	
	3. ἔδ-ων -ως -ω	ο -ό	-ο	

Imp. *Præs.* 1. ἵστ-αθι -ά | -τον -των | τε -τωσαν
2. τίθ-ετι -ὲ τω
3. δίδ-οθι-ό

† Forma regularis est -ωθι.

Ind. 2. στ-ῆθι-ήτω, &c. 2. θ-ὲς-έτω, &c. 3. δ † ὸς-ότω.

Opt. *Præs.* ἱστ-αίην | -ητον -ήτην | -η ... αῖεν
τιθ-είην -ης -η | | -ημεν τε ης & εῖεν
διδ-οίην | | -η ... οῖεν

Ind. 2. 1. στ αίην αίης, 2 θ-είην είης, 3. δ οίην-οίης, &c.

Subj. *Præs.* 1 ἱστ-ῶ ᾷς-ᾷ | ᾶ | -ᾶ
2 τιθ ῶ -ῇς ῇ | ῆ τον -τον | -ῶμεν -ῆ τε -ῶσι
3 διδ ῶ-ῷς-ῷ | ῶ | -ῶ

Ind. 2. 1. στ-ῶ -ῇς, &c. 2 θ-ῶ ῇς, &c. 3 δ ῶ ῷς, &c.

Infin. *Præs.* 1 ἱστ-άναι 2. τιθ-έναι, 3 διδ-όναι.

Ind. 2. στ-ῆναι * θεῖναι. * δοῦναι.

* Irregularia.

Participium Præs.

1 ἱστ-ὰς, ᾶσα, ὰν G. -άντος, άσης άντος. Sic *Ind.* 2. στάς.
2. τιθ-εὶς εῖσα, ὲν G. -έντος, είσης έντος. Sic *Ind.* 2. θείς.
3. διδ-ὲς, ὗσα, ὸν G. -όντος, ούσης, όντος. Sic *Ind.* 2. δούς.

Formatio Temporum.

Imperfectum formatur à Præsenti mutando μι in ν, & præponendo augmentum, si verbum incipiat à simplice consonanti; ut, τίθημι ἐτίθην· sed ἵστημι ἵστην.

Personæ imperfecti vix sunt in usu; legitur tamen tertia sing. ἵστη & ἐτίθη. Numerus singularis & tertia pluralis aliunde formantur, quasi à contractis, ἱστάω, τιθέω, διδόω. 1. ἵστ-ων -ας -α | -ων. 2. ἐτίθ ουν -εις -ει | -ουν. 3. ἐδίδ-ουν, -ους -ου | -ουν. Similiter secunda sing. Imperativi; ut, ἵστα, τίθει, δίδου.

Indefinitum secundum formatur ab Imperfecto abjiciendo reduplicationem; ut, ἐτίθην ἔθην, ἵην ἧν· Ante Consonam reduplicatio impropria ι vertitur in ε· ut, ἵστην ἔστην. Si verbum careat Reduplicatione, idem est Imperfectum & Indefinitum secundum; ut, φημὶ ἔφην.

Penultima Indefiniti secundi longa est in Duali & Plurali; nisi in his tribus, ἔθην, ἔδων, & ἧν ab ἵημι *mitto.*

Inde-

Indefinitum secundum in secundâ Conjugatione Imperativum finit in ές· ut, θές. Reliqua formant Indefinitum more Indefiniti secundi Passivi Barytoni; ἔστην στῆθι· ἔγνων γνῶθι. Unicum ἔδων facit δός. Similiter formant Infinitivum; ut, στῆναι, γνῶναι.

Cætera tempora fluunt à themate Barytono regulariter; ut, à στάω, στήσω, ἕστηκα.

Poetæ retinent reduplicationem; ut, διδώσω.

Ἕστηκα & ἔστην *steti* non retinent significationem Præsentis.

Conjugatio per Modos & Tempora.

		Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Part.
	Præs.	ἵσ-τημι	αθι	αίην	ῶ	άναι	άς
	Impe.	ἵσ-την					
	Fut. 1.	σ-τήσω		ήσοιμι		ήσειν	ήσων
1.	*Ind. 1.*	ἔσ-τησα	ησον	ήσαιμι	ήσω	ῆσαι	ήσας
	Perf.	ἕσ-τηκα	ηκε	ήκοιμι	ήκω	ηκέναι	ηκώς
	Pl. p.	ἑσ-τήκειν					
	Ind. 2.	ἔσ-την	ῆθι	αίην	ῶ	ῆναι	άς
	Præs.	τίθ-ημι	ετι	είην	ῶ	έναι	είς
	Impe.	ἐτίθ-ην					
	Fut. 1.	θ-ήσω		ήσοιμι	* ήσω	ήσειν	ήσων
2.	*Ind. 1.*	ἔθ-ηκα					
	Perf.	τέθ- † εικα	εικε	είκοιμι	είκω	εικέναι	εικώς
	Pl. p.	ἐτεθ-είκειν					
	Ind. 2.	ἔθ-ην	ἐς	είην	ῶ	εἶναι	είς
	Præs.	δίδ-ωμι	οθι	οίην	ῶ	όναι	ούς
	Impe.	ἐδίδ-ων					
	Fut. 1.	δ-ώσω		ώσοιμι	* ώσω	ώσειν	ώσων
3.	*Ind. 1.*	ἔδω-κα					
	Perf.	δέδ-ωκα	ωκε	ώκοιμι	ώκω	ωκέναι	ωκώς
	Pl. p.	ἐδεδ-ώκειν					
	Ind. 2.	ἔδ-ων	ὸς	οίην	ῶ	οῦναι	ούς

* Leguntur hæc Futura in Subjunct.
† *Bœot.* Forma regularis est ηκα.

Vox

Vox Passiva.

		Singulariter.			Dualiter.			Pluraliter.		
Indicat. Præs.	ἵστ-αμαι	ασαι vel ῃ	αται	άμεθον	ασθον	ασθον	άμεθα	ασθε	ανται
	τίθ-εμαι	εσαι vel ῃ	εται	έμεθον	εσθον	εσθον	έμεθα	εσθε	ενται
	δίδ-ομαι	οσαι	οται	όμεθον	οσθον	οσθον	όμεθα	οσθε	ονται
Imperf.	ἱστ-άμην	ασο vel ω	ατο	άμεθον	ασθον	άσθην	άμεθα	ασθε	αντο
	ἐτιθ-έμην	εσο vel ου	ετο	έμεθον	εσθον	έσθην	έμεθα	εσθε	εντο
	ἐδιδ-όμην	οσο vel ου	οτο	όμεθον	οσθον	όσθην	όμεθα	οσθε	οντο
Imperat. Præs.	ἵστ	ασο	άσθω		ασθον	άσθων		ασθε	άσθωσαν
	τίθ	εσο	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
	δίδ	οσο	όσθω		οσθον	όσθων		οσθε	όσθωσαν
Optat. Præs.	ἱστ-αίμην	αῖο	αῖτο	αίμεθον	αῖσθον	αίσθην	αίμεθα	αῖσθε	αῖντο
	τιθ-είμην	εῖο	εῖτο	είμεθον	εῖσθον	είσθην	είμεθα	εῖσθε	εῖντο
	διδ-οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο

Sic Perfectum 1. ἑσταίμην -αῖο, &c. 2. τεθείμην. 3. δεδοίμην

Subjunct. Præs.	ἱστ-ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
	τιθ-ῶμαι	ῇ	ῆται	ώμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται
	διδ-ῶμαι	ῷ	ῶται	ώμεθον	ῶσθον	ῶσθον	ώμεθα	ῶσθε	ῶνται

Sic Perfecta 1. ἑστ-ῶμαι-ᾷ, &c. 2. τεθ-ῶμαι. 3. δεδ-ῶμαι.

Infin. 1. ἵστ-ασθαι. 2. τίθ-εσθαι. 3. δίδ-οσθαι.

Particip. 1. ἱστ-άμενος. 2. τιθ-έμενος. 3 διδ-όμενος.

Conju-

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præſ.	ἵσ-αμαι	ασο	αίμην	ῶμαι	ασθαι	άμενος
Impf.	ἵσ-άμην					
Perf.	ἕσ-αμαι	ασο	αίμην	ῶμαι	άσθαι	αμένος
Pl. p.	ἑσ-άμην					
P. p. F.	ἑσ-άσομαι		ασοίμην		άσεσθαι	ασόμενος
Ind. 1.	ἑσ-άθην	άθητι	αθείην	αθῶ	αθῆναι	αθείς
Fut. 1.	σ-αθήσομαι		αθησοίμην		αθήσεσθαι	αθησόμενος
Præſ.	τίθ-εμαι	εσο	είμην	ῶμαι	εσθαι	έμενος
Imp.	ἐτιθ-έμην					
Perf.	τέθ * ειμαι	εισο	είμην	ῶμαι	εῖσθαι	ειμένος
Pl. p.	ἐτεθ * είμην					
P. p. F.	τεθ * είσομαι		εισοίμην		είσεσθαι	εισόμενος
Ind. 1.	ἐτ-έθην	έθητι	εθείην	εθῶ	εθῆναι	εθείς
Fut. 1.	τ-εθήσομαι		εθησοίμην		εθήσεσθαι	εθησόμενος
* Regulariter -έμαι -έμην -έσομαι.						
Præſ.	δίδ-ομαι	οσο	οίμην	ῶμαι	οσθαι	όμενος
Imp.	ἐδιδ-όμην					
Perſ.	δέδ-ομαι	οσο	οίμην	ῶμαι	όσθαι	ομένος
Pl. p.	ἐδεδ-όμην					
P. p. F.	δεδ-όσομαι		οσοίμην		όσεσθαι	οσόμενος
Ind. 1	ἐδ-όθην	όθητι	οθείην	οθῶ	οθῆναι	οθείς
Fut. 1.	δ-οθήσομαι		οθησοίμην		οθήσεσθαι	οθησόμενος

Formatio Temporum.

Præſens formatur à Præſenti Activo, mutando μι in μαι, & penultimam longam in ſuam brevem; ut, ἵστημι, ἵσταμαι· τίθημι, τίθεμαι, &c. Excipe ἄημαι & pauca alia.

Reliqua tempora formantur more Barytonorum. Perfectum habet penultimam brevem, præter τέθειμαι *Bæot.* quod tamen corripitur in Indefinito primo ἐτέθην.

Vox

Vox Media.

Indic. { 1. ἐσ-άμην -ασο vel ω· ut, ἱστάμην.
Ind. 2. { 2. ἐθ-έμην -εσο vel ου, &c. ut, ἐτιθέμην.
{ 3. ἐδ-όμην -οσο vel ου, &c. ut, ἐδιδόμην.

Imperat. *Ind.* 2. 1. σ-άσο, ut, ἵστασο. 2. θ-έσο vel θου ut, τίθεσο. 3 δ-όσο vel δοῦ, ut, δίδοσο

Optat. *Ind.* 2. 1. σ-αίμην ut, ἱσταίμην. 2. θ-είμην ut, τιθείμην. 3. δ-οίμην ut, διδ-οίμην.

Sic in Subjunct. *Ind.* 2. 1. στῶμαι. 2. θῶμαι. 3. δῶμαι, &c.

Conjugatio per Modos & Tempora.

Præsentia & Imperfecta eadem cum Passivis.

		Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
1.	*Fut.* 1.	σ-ήσομαι		ησοίμην		ήσεσθαι	ησόμενος
	Ind. 1.	ἐσ-ησάμην	ῆσαι	ησαίμην	ήσωμαι	ήσασθαι	ησάμενος
	Ind. 2.	ἐσ-άμην	άσο	αίμην	ῶμαι	ᾶσθαι	άμενος
2.	*Fut.* 1.	θ-ήσομαι		ησοίμην		ήσεσθαι	ησόμενος
	Ind. 1.	ἐθ*ηκάμην nec ultra legitur. * *Regulariter* -ησάμην					
	Ind. 2.	ἐθ-έμην	έσο	είμην	ῶμαι	έσθαι	έμενος
3.	*Fut.* 1.	δ-ώσομαι		ωσοίμην		ώσεσθαι	ωσόμενος
	Ind. 1.	ἐδ*ωκάμην nec ultra legitur. *Reg.* -ωσάμην					
	Ind. 2.	ἐδ-όμην	όσο	οίμην	ῶμαι	όσθαι	όμενος

Indefinitum secundum formatur ab Imperfecto quemadmodum in voce Activa; ut, ἐτιθέμην, ἐθέμην. Vix datur in primâ conjugatione.

Deponens.

In omni conjugatione, tum Contractorum, tum Verborum in μι, conjugatur per modos in Præsenti ad formam suæ conjugationis, per cætera more Barytonorum. Deponens verò primæ in μι format optativum ut πειραίμην πειραῖο, non πειραίμην πειρᾷο. Et Subjunct. πείρωμαι non πειρῶμαι.

Verba Heteroclita.

(1.) *Variantia*

A communi formâ, & peculiarem sibi vendicantia, sunt verba in υμι & in σκω.

Verba in υμι.

Fiunt à verbis (plerunq; inusitatis) in ύω vertendo solum ω in μι: ut, ζεύγνυμι. Characteristica est υ ante μι.

Vox Activa.

Indicativi.

Præs. ζεύγν-υμι, υς, υσι, | υτον, υτον, | υμεν, υτε, ῦσι.
Imp. ἐζεύγν-υν, υς, υ, | υτον, ύτην, | υμεν, υτε, υσαν.
Imper. *Præs.* ζεύγν-υθι, ύτω | υτον ύτων | υτε, ύτωσαν.
Infin. *Præs.* ζευγν-ῦναι. *Participium* ζευγν-ὺς, ῦσα, ὺν.
G. ύντος, ύσης, ύντος, &c.

Vox Passiva.

Indicativi.

Præs. ζεύγν-υ-μαι, σαι, ται, | μεθον, σθον, σθον, | μεθα, σθε, νται.
Imp ἐζευγν ύ μην, σο, το, | μεθον σθον, σθην, | μεθα, σθε, ντο.
Imp. *Præs.* ζεύγν υσο, ύσθω, | υσθον, ύσθων, | υσθε, ύσθωσαν.
Infin. *Præs.* ζεύγν-υσθαι. Part. *Præs.* ζευγν-ύμενος -η -ον.

Conjugatio per Modos.

		Indicat.	Imp.	Infin.	Part.
Act.	*Præs.*	ζεύγν-υμι	υθι	ῦναι	ύς
	Imp.	ἐζεύγν-υν			
Pass.	*Præs.*	ζεύγν-υμαι	υσο	υσθαι	ύμενος
	Imp.	ἐζευγν-ύμην			

For-

Formatio Temporum

Patet ex Paradigmate.

Cætera tempora ſumuntur à themate remotiori (p runq; inuſitato) ad quod pervenitur vertendo μι in ut, δῦμι δύω, & abjiciendo (quoties adſint) νυ vel ut, ζεύγνυμι ζεύγω, κεράννυμι κεράω, κορέννυμι κο ζώννυμι ζώω· unde Futura ζεύξω, κεράσω, κορέ ζώσω.

Verba in σκω

Magnam habent convenientiam cum verbis in Numero, Origine, & Formatione. Quatuor aut ſunt eorum genera pro numero thematum à qui manant; ſcilicet à tribus circumflexis & Verbis in (σκ poſito ante ω) ut, γηράσκω à γηράω, ἀρέσκω ἀρέω, βόσκω à βόω, μεθύσκω à μεθύω.

Multa præponunt reduplicationem; ut, διδράσκω δράω. Penultimæ α & ε non rarò in η mutantur; θνήσκω à θνάω, & ἀλδήσκω ab ἀλδέω· ο itidem in ut, βρώσκω à βρόω· in nonnullis ι pro ε ſumitur; εὑρίσκω ab εὑρέω· Sic ἁλίσκω ab ἁλόω.

Formant Tempora ex Themate Primitivo.

Futurum per σω, Præteritum per κα· ut, γηράσκω γηράσω γεγήρακα· Reduplicatione abjectâ; ut, γιγνώ σκω, γνώσω· Sed διδάσκω facit διδάξω.

Indefinitum ſecundum verbi ex όω deducti (ſiquo fuerit) formatur more tertiæ conjugationis in μι· ut ἁλίσκω, ἥλων· In reliquis ſequuntur Analogiam ſu Thematis.

(2.) *Redundantia*

1. In Præsenti. Innumera fere sunt verba ejusdem originis & diversæ terminationis tum Barytona, tum Circumflexa, & etiam in μι. ut, κραυγάζω & κραυγάνω· ωντάω-έω-όω· κινέω, κίνυμι, &c.

Poetæ alias efformant terminationes præcipuè ex Circumflexis; ut, αἴδομαι ex αἰδέομαι.

2. In Futuro. Barytona more Circumflexorum; ut, γράφω, γράψω, & γραφήσω· Et è contrà; ut, δοκέω, δόξω & δοκήσω, &c.

(3.) *Defectiva*

Imperfecta sunt omnia quæ Irregularem habent Characteristicam; & sunt vel

1. Defectiva purè, quæ mutila licèt fuerint, contenta tamen sunt suis temporibus; vel

2. Anomala, quæ mutuantur aliunde tempora.

Defectiva sunt verba præcipuè duorum temporum, quæ ultra Imperfectum vix leguntur; nempe finita in ῶ, γω, αθω, εθω υθω, θω, &c. Et pleraq; ex Perfectis nata; ut, κεκλήγω à κέκληγα· cum particularibus pene infinitis; ut, ἐσθίω, ἕπομαι, &c.

Alia sunt plurium temporum; Nempe in αίνω carent Futuro, & leguntur familiariter in Indefinito primo; ut, διαίνω ἐδίηνα, &c. In δω purum rariùs formant Perfectum Activæ vocis; ut, ᾄδω, ἥδω, &c. Cætera tempora quæ in quibuslibet desunt, lectio & formationis συγκοφωνία docebunt satis.

Anomala rariùs formantur regulariter extra Imperfectum; mutuantur autem tempora vel ab uno verbo; ut, μανθάνω à μαθέω· vel à pluribus; ut, φέρω, &c. Semper autem à verbis quorum thema non est in usu. Et notandum est Indefinitum secundum omnium fere temporum usitatissimum.

In ſormatione Anomalorum proferantur tria principalia tempora cujuſq; vocis, ſi dentur ; Sin minùs, ſuppleantur per minùs principalia cognatæ ſignificationis ſeu ejuſdem ſeu alterius vocis ; ut, ὁρέω, ὄψομαι, ἑώρακα· πέρθω, πέρσω, ἔπαρθον.

Verbum Imperſonale

Eſt vel (1.) purè Imperſonale, cujus thema perſonale parùm aut non omnino uſitatum eſt ; ut, χρὴ, &c. vel (2.) factum ex Perſonali. Ejuſmodi ſunt omnes tertiæ perſonæ ſine Nominativis poſitæ ; ut, λέγεται, &c. mutatâ ſæpiùs ſignificatione vocis Activæ ; ut, φιλεῖ *ſolet* à φιλέω *amo.*

In formatione Imperſonalium proferantur tria principalia tempora ; ut, συμβαίνει, συμβήσεται, συμβέβηκε. Siquod deſit ſuppleatur ſicut in Anomalis.

Verbalia

Fiunt à Temporibus (ſæpe inuſitatis) Indicativi abjecto augmento & terminatione poſt Characteriſticam mutatâ : Ex tribus quidem perſonis ſingularibus Perfecti Paſſivi, primâ verò tantùm reliquorum.

Ex quovis tempore oriunda, dignoſcuntur ex ejuſdem temporis Characteriſticâ, aut (quod tantundem eſt) ex Vocalibus ipſi propriis.

Ex Præſenti oriunda retinent ipſius tum vocales tum conſonas ante terminationem ; ut, κλέπτης, δυνάμις à κλέπτω, δύναμαι. Ex Indefinito primo pauciora ; ut, θήκη ab ἔθηκα. Ex Indefinito ſecundo plurima ; ut, τάφος ab ἔταφον, φυγὴ ab ἔφυγον. Ex Præterito medio innumera ; ut, τομὴς à τέτομα.

Ex Perfecto Activo oriunda ante terminationem habent κ, χ, vel φ, nempe ipſius Characteriſticam ; ut, φείκη, διδαχὴ, κρύφιος, à πέφεικα, δεδίδαχα, κέκρυφα· κ ſæpiſſime pro χ· ut, φυλακὴ à πεφύλαχα.

Ex

Ex Perfecti Passivi Personâ primâ derivata ante terminationem habent μ· ut, ψαλμὸς, γράμμα ab ἔψαλμαι, γέγραμμαι. Ex secundâ σ vel expressum, vel (in ξ aut ψ) inclusum; ut, ποίησις à πεποίησαι, δόξα à δέδοξαι, τέρψις à τέτερψαι. Ex tertiâ τ, pauca θ· ut, δοτὴρ à δέδοται, βάθρον à βέβαται.

Verbalia Anomala

Paucula fiunt à Personis obliquis aliorum temporum quàm Præteriti Passivi; ut, ὑετὸς ab ὕεται, ἴδμων ex ἴδμεν.

Nonnulla retinent augmentum; ut, εἷμα ab εἷμαι. Alia Dialectum; ut, ὀδωδὴ ab ὄδωδα. Quibusdam auferuntur mediæ literæ; ut, πίστις à πέπεισται. Aliis Inferuntur; ut, κραυγὴ à κέκραγα. In aliis mutantur; ut, ἀγωγὴ ab ἤγαγον.

Ex Verbalibus primogeniis oriuntur & alia: 1. Substantiva à Substantivis; nempe ex Masculinis Verbalibus in της & τηρ, Fœminea in τις & τεις & τειρα· ut, εὑρέτις ab εὑρετὴς, ὀρχηστεὶς ab ὀρχηστὴς, δότειρα à δοτὴρ, &c. Item Substantiva innumera ab Adjectivis; ut, τερπνότης à τερπνός. Adjectiva deniq; à Substantivis; ut, κριτικὸς à κριτὴς, & innumera ejusmodi.

Participialia

Fiunt (1.) absq; omni mutatione; ut, ἄρχων *princeps*, ἄρχων *imperans.*

(2.) Mutatis vel Accentu, vel Inflexione, vel Terminatione, vel mediis literis, ut, αἴθων -ωνος, ἀλλαγκομένης ab ἀλλαγκομένη, &c.

Adverbia

Sunt vel Primitiva; ut, ἀεὶ, ἄγαν, αὖ, &c. vel De-rivativa

1. *Nullâ factâ Mutatione.*

Imperativi aliquot adverbiascunt; ut, ἄγε, εἶα &c. Nomina etiam multa tum in recto tum obliquo ut-usq; numeri.

In recto Adjectiva Neutralia non rarò fiunt Ad-verbia; ut, ὀξὺ, ἄριστα. Duo etiam Masculina; ut εὐθὺς, ἰθύς.

In obliquis. Substantiva vel Adjectiva præsertim Fœminina Adverbiorum naturam induunt, In Geni-tivo; ut, ἐπιπολῆς, ὀλίγου, &c Dativo; ut, σπουδῇ, ἰδίᾳ. Accusativo (præposito sæpiùs articulo) ut, δω-ρεὰν, τὴν ταχίστην.

2. *Factâ Mutatione*

Accentûs vel Spiritûs; ut, ἄνηθες, ἑκοντί, &c. Additis literis [π, τ] vel syllabis [ὀπ, &c.] ut, π... ὅποι. Variatis vel detractis literis; ut, πρόχνυ pro πρὸ γόνυ, ἄνεω ab ἄνεως. Plurima in ως à Genitivis Pluralibus in ων· ut, ἡδέως ab ἡδέων.

Particulæ Adverbiales in Compositione præfixæ.

Ἀρι, βου, ἐρι, ζα, λα, item δα, λι cæteris rariores adaugent significationem & retrahunt plerunq; Ac-centum; ut, βούπαις *puer grandis*, ζάθεος *admodum divinus.*

*In paucis augent, ut νήδυμος, νήχυτος.

* Νη & νε (Particulæ Poeticæ) privant; ut, νήπ... νέφος. Particula δυς (cui opponitur εὖ) Difficultatem vel Malignitatem notat; ut, δυσάλωτος, δυσμενής. Particula α est vel Privativa (pro ἄνευ) ut, ὁρατος ἀόρατος; vel Conjunctiva (pro ἅμα) ut, ἄκοιτις *con-sors lecti*; vel Intensiva (pro ἄγαν) ut, ἀτενὴς *valde intensus*; vel deniq; Redundans; ut, σταχὺς, ἄσταχυς.

Sæp

Sæpe adſciſcit ν ante Vocalem ; ut, ἄξιος ἀνάξιος· interdum γ vel μ pro ν ante conſonam ; ut ἀγνοέω, ἄμβροτος, &c. Sic ἐρ quandoq; ut, ἐρίγδουπος.

Adverbiorum ſpecies ex Latinis notæ.

Adverbia Loci finita in θι, οι (ex οθι per Syncopen & Craſin) σι, χυ, τος, θα, quædam in υ, pauciora in χη & δὸν ſignificant *in loco* ; ut, οἴκοθι, οἴκοι

Θεν (& Poetica in θε) *de* vel *a loco* ; οὐρανόθεν, οὐρανόθε.

Δε, ζε, σε *ad locum* ; ut, οἴκαδε οὐρανόσε.

Ω *in loco* & *ad locum* ; ut, ἄνω, κάτω, &c.

Cognata quædam Adverbia incipientia à præfixo π, frequentiùs ſunt Interrogativa ; eadem ſi à τ incipiant Redditiva ; ſin à vocali Indefinita ; ut,

Indefinita.	*Interrogativa.*	*Redditiva.*
ὅτε ὁπότε, *quando*	πότε, *quando*	τότε, *tunc*
ὅσον, *quantum*	πόσον, *quantum*	τόσον, *tantum.*

Adverbia quædam ſpecialem habent comparationem: Comparativum ſcilicet, vel in τέρω & Superlativum in τάτω ut, ἄνω ἀνωτέρω, ἀνωτάτω, &c. vel in -ον ante circumflexum, præcedente ττ, σσ, vel λλ & Superlativum in ιστα ut, τάχυ, θᾶττον vel θᾶσσον, τάχιστα· μάλα, μᾶλλον, μάλιστα, &c.

Conjunctiones

Sunt vel Primitivæ ; ut, ἄν, ἐάν, καὶ, ἦν, &c. vel Derivativæ ; ut, ἀλλὰ, ὅπως· vel Compoſitæ, eæque longè plurimæ ; Finitæ in particulas γε, τε, τοι, νυν, ρα, κεν, Encliticas & fere Expletivas.

Conjunctionum claſſes aut ex Latinis notæ, aut uſu ediſcendæ.

Præpositiones ſunt 18:

Monoſyllabæ ſex, ἐκ ante conſonam, ἐξ ante vocalem, ἐν, εἰς, πρὸ, πρὸς, σὺν.

Diſſyllaba duodecim, ἀμφὶ, ἀνὰ, ἀντὶ, ἀπὸ διὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, ὑπὲρ, ὑπὸ, quarum ſignificationes variant cum regimine, & infrà patebunt.

Præpoſitiones inter ſe compoſitæ migrant in Adverbia; ut, παρέξ, &c.

Præpoſitiones in compoſitis præfixæ vocalibus finalem ſuam amittunt vocalem; ut, ἐπέχω· Excipe περὶ & πρὸ ut, περιέχω. προάγω. Ἀμφὶ modò amittit, modò retinet ι· ut, ἀμφελίσσω & ἀμφιελίσσω.

* Sic & aliæ dictiones in ν finitæ.

Ἐν & σὺν in compoſitione mutant ſuum * ν (1.) in γ ante γ, κ, ξ, χ. (2.) In μ ante β, μ, π, φ, ψ. (3.) In λ ante λ, Σὺν etiam amittit ν ante ζ, vel σ ſequente conſonâ; ut, συζητέω, συσπάω. Ante vocalem verò reſumitur propria conſona; ut, συνεζήτουν.

Omnia dictio exiens in vocalem ſi præponatur in compoſitione ante ρ geminat ρ· ut, ἀναῤῥέω· Παρὰ autem ſæpiùs omittit; ut, παραρίπτω.

SYN-

SYNTAXIS.

Concordantiæ tres sunt, & cum Latinis communes.

Exceptiones Græcis peculiares.

Cum Verbi prima Dualis deest, Nominativus Dualis primæ Plurali jungitur; ut, Νῶ ἄξιμεν.

Neutrum Plurale gaudet Verbo Singulari; ut, 'Ουκ ἀρετᾶ καλά. Jungitur etiam Plurali.

Adjectivum Plurale cujuscunq; generis, sæpe permutat suum Substantivum in Genitivum cum Articulo; ut, Σπουδαῖοι τῶν γονέων pro γονεῖς.

Sæpe Substantivum usurpatur pro Adjectivo; ut, Ἑλλὰς φωνή.

Frequenter Relativum & Antecedens in eodem casu ponuntur; ut, Χρῶμαι βιβλίοις οἷς ἔχω.

Duo Singularia cum Duali non incongruè nectuntur; ut, Διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρείδης τε καὶ Ἀχιλλεύς. Ἄμφω & δύω sæpiùs tamen cum Plurali; ut, Ἄμφω ἐξέπνευσαν. Δυοῖν ὀφθαλμῶν.

Constructio Articuli.

Articulus sequente δὲ, γε, &c. sumitur pro αὐτὸς, οὗτος, vel ἐκεῖνος.

Articulus cujuscunq; generis cum Adverbio, pro Nomine sumitur in omni casu; ut, ὁ πλησίον, *vicinus*, τοῦ πλησίον, &c. In Neutro genere sic positus quandoq; adverbiascit; ut, τὸ πάλαι, *olim*.

Ponitur Articulus Præpositivus pro Subjunctivo; ut, Τὸ ῥᾶςον ἁπάντων pro ὁ ῥᾶςον.

Cum plura sint Substantiva, illud sensu præcedit verbum cui Articulus præfigitur; ut, Θεὸς ἦν ὁ λόγος.

Articuli Præpositivi usus est, (1.) Propter Excellentiam rei sive Emphasin; ut, Τὸ ἀγαθὸν, *summum bonum*, ἀγαθὸν, *quodvis bonum*

(2.) Propter Demonstrationem vel Expositionem rei certæ; ut, Ἰωάννης ὁ Βαπτιςής.

(3.) Propter Modulationem suaviorem; ut, Πολλὰς διεςώσας εὑρήσομεν τάς τε τῶν σπουδαίων γνώμας, καὶ τὰς τῶν φαύλων διανοίας.

Sæpe redundat, & Metri causâ à Poëtis vel adhibetur, vel negligitur.

Regimen Substantivi

Græcis cum Latinis ferè commune. Nomina etiam Laudis & Vituperii, uti & Mensuræ in Genitivo ut plurimùm efferuntur; ut, Ἀνὴρ μεγάλης ἀρετῆς, Ἀνδριὰς δώδεκα πηχέων.

Regimen Adjectivi.

Quorum Latina Genitivum vel Ablativum postulant, horum Græca Genitivum; *viz.* Significantia *notitiam*, *memoriam*, *copiam*, *dignitatem*, &c. ut, Δυσέρως τῶν ἀφροδισίων. Ἄξιος τοῦ μισθοῦ.

Sic & Comparativa subaudito ἢ *quàm*; ut, Ὀργιλώτεροι κυνῶν.

Quorum itidem Latina Dativum, Dativum; ut, Καλὸν ἀνθρώπῳ. Κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ.

Varii casus post Adjectiva.

Adjectiva significantia *reatum*, *similitudinem*, *proprietatem*, *communitatem* vel *contrarietatem* Genitivum & non rarò Dativum volunt; ut, Ὅμοιος ἀνθρώπῳ. Ὅμοιος ὑμῶν.

Plu-

Plurima * Nomina post se habent Accusativum Substantivi significantis *formam*, *modum*, *patriam*, *gentem*, *nomen*, *artem*, *objectum*, *mensuram*, *numerum*, vel *partem* subaudità Praepositione κτ', διά, περί, &c. ut, Ψυχὴν γενναῖος.

Interdum & Dativum, rariùs Genitivum, subauditis aliis Praepositionibus; ut, Ἐπιεικὴς ἤθεσι.

Idem *Adjectivum pro diversâ significatione diversos casus postulat juxta diversas regulas; ut, Ἀθέατος, *non videns*. Gen. γυναικὸς. *Invisibilis*, Dat. ἄλλοις.

* Sic & Verba, Participia & Verbalia.

* Uti & verbum & quævis alia dictio.

Regimen Verbi

Transitivi, Substantivi & * acquisitivè positi idem est ac apud Latinos.

Sic & Verba *rogandi*, *docendi*, *vestiendi*, *celandi*, uti etiam *testandi*, *vocandi*, *adjurandi* duplicem regunt Accusativum; ut, Ὀρκίζω σε τὸν Θεόν.

Verba *incipiendi*, *desinendi*, *appetendi*, *abstinendi*, *regendi*, *excellendi*, *istandi*, *differendi*, *aberrandi* genitivum postulant; ut Ἄρχομαι λόγου.

* Sub acquisitivè positis intellige & verba *dandi*, *commodandi*, &c. ejusmodi ciatiium.

Verba *implendi*, *privandi*, *æstimandi*, *sedandi*, *accusandi*, *absolvendi*, *damnandi*, *propulsandi* regunt Accusativum propioris cum Genitivo remotioris Substantivi; ut, Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. Quædam & Accusativum duplicem; ut, Ἀποστερεῖ με τὰ χρήματα.

Multa Verba ferè composita ex σὺν & ὁμοῦ adsciscunt Dativum personæ aut rei sociæ; ut, Ὁμιλεῖν αὐτῷ.

Verba *jurandi* regunt Accusativum ejus per quod juratur, & Dativum ejus Cui; ut, Ὄμνυμί σοι τὸν κύνα.

Verba *cedendi* Genitivum rei & Dativum personæ; ut, Εἴκω γέροντι ἕδρης.

Verba * *auditûs*, *olfactûs*, *gustûs*, *tactûs* frequentiùs Genitivum, interdum & Accusativum; ut, Ἤκουσε φωνῆς· ἐγεύσατο ὕδωρ.

* Etiam accusativū cum gen.

Sic & Verba *recordandi*, *obliviſcendi*, *admirandi*, *tentandi*, *conſequendi*, *ſortiendi*, *fruendi*, *curandi*, *negligendi*, *contemnendi*, *apprehendendi*; ut, *μνήσθητί μου* vel *μέ*.

Verba *communicandi* ſive *participandi* & eis contraria cum Dativo perſonæ adſciſcunt & Genitivum nec rarò Accuſativum rei; ut, *τοῦ βάρους μεταδιδόναι τοῖς φίλοις δεῖ*.

Verba *dicendi* vel *faciendi* cum Adverbiis vel Accuſativo Adjectivorum quæ ſignificant *bene* vel *male* ſæpiùs poſtulant Accuſativum perſonæ de qua dicitur, vel cui fit *bene* aut *male*; ut, Μὴ *ἀγορεύειν κακῶς τὸν τεθνηκότα*. Καλῶς *ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς*.

Verba *permutandi* exigunt Genitivum rei acceptæ cum Accuſativo rei datæ; ut, Ἀμείβειν *χρύσεα χαλκείων*.

Nomen *materiæ* poſt Verba effertur in Genitivo, infrequentius in Dativo; ut, *ἅρπην ἀδάμαντος ἔτευξε*.

Innumera deniq; ſunt Verba apud Græcos variæ conſtructionis. Verba *precandi*, *blandiendi*, *convitiandi*, *habitandi* Dativum vel Accuſativum admittunt. Verba *imperandi* Genitivum (apud Poetas Dativum) & Accuſativum. Verba *accuſandi*, *condemnandi*, *abſolvendi*, *privandi*, *participandi*, *communicandi* caſum rei & perſonæ variis modis ſubmutant; ut, *καταγινώσκω σοῦ*, *σὲ τοῦτο*, *σοῦ τοῦτο*, *σοῦ τούτου*. *σοῦ τοῦτο θάνατον*.

Multa pro variâ ſignificatione variam habent conſtructionem; ut, Βασιλεύω *τῆς* Ἀσίας, *Impero Aſiæ*. Βασίλευσον *αὐτοῖς βασιλέα conſtitue ipſis regem*.

Verba Derivativa

Ferè exigunt caſus Primitivorum Nominum aut Adverbiorum.

Si Paſſivè capiantur, caſum ſolummodo Primitivi incluſi; ſin Activè, Accuſativum inſuper; ut, Πελάζω *prope ſum τῶν νεῶν*. Μακρύνω *ſummoveo σὲ τῆς πόλεως*, quia *μακρὰν* & *πέλας* Genitivum regunt.

Ver-

Verba connotantia *incitamentum* vel *occasionem* agendi regunt Accusativum personæ cum casu verbi inclusi; ut, Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα.

Verbum Derivativum quandoq; regit casum suæ Periphrasis; ut, Ταμιεύω τοῦ σπεράλου, quia dicimus ταμίας εἰμὶ τοῦ σπαράλου.

Periphrasis etiam casum Verbi Simplicis; ut, Ἐξαρνός εἰμι τοῦτο, quia decimus ἐξαρνοῦμαι τοῦτο.

Sæpe tamen alii casus adhibentur juxta regulas supra traditas; ut, Ἶσον δ' ἰσοδόχῳ πέλασαν, quia Verba appropinquandi Dativo gaudent.

Regimen Passivorum.

Verba Passiva *vocandi*, *apparendi*, &c. imitantur Regimen Verbi Substantivi.

Passiva quælibet exigunt Dativum agentis; ut Latinè; Genitivum etiam cum Præpositionibus, ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, πρὸς, ἐκ, &c. ut, Ὁ νοῦς ὑπ' οἴνου διαφθείρεται. Et alios casus cum aliis Præpositionibus.

Verbum Medium pro ratione significationis Activæ vel Passivæ imitatur utriusq; regimen; ut, Βιάζομαι τοῦδε, βιάζεσθαι ἀπὸ πλειόνων.

Quorundam Nominum casus suæ debetur significationi.

Effertur scilicet in Dativo Nomen *Instrumenti* vel *Modi*; ut, Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου. Sic & *Causæ*; ut, Τέθνηκεν ἀποπληξίᾳ. Et in Genitivo sæpe subaudito ἕνεκα.

*In *Genitivo effertur Nomen*

Partis, præcipuè adjectum Verbis *prebendendi*, *lavandi*, &c. ut, Λύκον ὤτων κρατῶ.

* Quandoq; & in accusativo vel dativo.

In

In Genitivo vel Dativo Nomen

Pretii; ut, Πάντα ὤνια πλέτε. Νομίσματι ὤνια.

Similiter & Nomen *temporis* respondens ad quæstionem *quando*; ut, Ἦλθε νυκτὸς Ἀναςήσεται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ. Respondens verò ad quæstionem *quamdiu* in Accusativo vel Dativo; ut Ἔμεινε μῆνας τρεῖς.

Nomen *Spatii* in Accusativo; ut, Ἀπεῖχε σημεῖα ἐκκαίδεκα.

Nomen *Loci* quoties denoratur *motus ad locum* in Accusativo; ut Ἑλλήσποντον ἵκοντο

A loco in Genitivo; ut, Τῆς Κρητικῆς ἄκρας ἥρχμην.

Actio *in loco* in Dativo; ut, Στήλας ςῆσαι Ὀλυμπιάσι.

Genitivus absolutè ponitur; ut, Μηνῶν φθινόντων.

Regimen Infinitivi

Latinum obtinet plerumq; apud Græcos.

Utuntur autem Græci cum Infinitivis interdum Accusativo Articuli neutro; ut, Ἐκεῖνα τὸ μὴ πάλιν ἐλθεῖν. Item Genitivo* post dictionem quæ adsciscit Genitivum, ut, Καπάρχοιμι τῦ καλεῖν.

* Et subaudito ἕνεκα.

Infinitivus cum articulo neutro pro Nomine sumi potest in omni casu; ut, Ἐκ τῦ ὁρᾷν γίνεται τὸ ἐρᾷν.

Infinitivus cum Præpositione & Articulo, sequente Accusativo, idem valet ac Genitivus absolutè positus, aut per Verbum finitum resolutus; ut, Ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν, id est, ἐλθόντος αὐτῦ, vel ὅταν ἔλθῃ αὐτός.

Pro Gerundiis & Supinis utuntur Græci Infinitivis.

Gerundium in *di* effertur per Infinitivum & Genitivum Articuli post dictionem quæ adsciscit Genitivum.

Gerundium in *do* per Infinitivum post Præpositiones significantes *à*, *de*, *è*, *ex*, *in*, *pro*, sequente eo Articuli casu, quem Præpositio exigit.

Ad

Ad eundem modum Gerundium in *dum* post Præpositiones quæ significant *ad, ob, propter, inter, ante,* &c.

Negligitur quandoq; Articulus; ut, Ὥρα ἀπιέναι.

Pro Supinis simpliciter ponitur Infinitivus; ut, Τί ἐξήλθετε θεάσασθαι; Λέγειν αἰσχρόν.

Cùm significatur necessitas usurpatur Verbale in τέον (vulgò dictum Adverbium positionis) quod quidem Verbale admittit casum sui Verbi, & insuper Dativum agentis; ut, Νέοις ζηλωτέον τοὺς γέροντας.

Regimen Impersonalium

Idem est manente significatione ac Personalium.

Quod ad Particularia: Dativum personæ cum Genitivo rei volunt δεῖ, δεῖται, χρὴ, &c. *opus est*; ut, Δεῖ μοι πολέμου.

Δεῖ, χρὴ, ὀφείλει *oportet* (& plurima sequente Infinitivo) Accusativum; ut, Δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν.

At δεῖν *deesse* absolutè ponitur cum Genitivo; ut, Μικροῦ δεῖν, i. e. μικροῦ δέοντος.

Regimen Participiorum

Idem est ac suorum Verborum, nisi cùm Adjectivè sumpta Genitivo gaudeant; ut, Μηδὲν ἔχων. Δεχόμενος φωτός.

Participium non rarò pro Infinitivo usurpatur; ut, Πέρσαι λέγονται ἐσθίοντες κάρδαμον καὶ πίνοντες ὕδωρ.

Pro Verbo item finito; ut, Τίς ἐμὲ πατάξας

Pro Substantivo etiam quandoque; ut, Μεστὸς τῶν θυμουμένων.

Deniq; pro Adverbio; ut, Τολμήσας εἰσῆλθε.

Impersonalium Participia usitatissimè ponuntur loco Genitivi absolutè sumpti; ut, Ἐξέφυγον, ὀλίγου δεῆσαν ἁλῶναι, i. e. δεήσαντος.

Regi-

Regimen Adverbiorum.

(1.) *Cum Casibus.*

Nominativus sequitur Adverbia *Demonstrandi*; ut, Ἰδοὺ ὁ ὑιός σου.

Genitivum post se recipiunt Adverbia multa
Quantitatis; ut, Ἅλις δρυός.
Loci; ut, Ἔξω βελῶν. Ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
Temporis; ut, Ἕως τῆς ἡμέρας.
Numeri; ut, Δὶς τοῦ σαββάτου.
Separandi; ut, Ἄνευ τοῦ παιδός.
Causæ; ut, Ἕνεκά σου θανατούμεθα.

Dativus sequitur Adverbia *Congregandi*; ut, Ἅμα αὐτοῖς.

Accusativus Adverbia *Jurandi*; ut, Μὰ Δία.

Varii itidem casus varia; ut, Ἐγγὺς τῆς πόλεως, vel τῇ Ἰόππῃ.

Οἴ *heu* & ὦ *O!* omnes casus.

Derivativa regunt casus Primitivorum, eadémq; pro variâ significatione varios casus.

(2.) *Cum Modis.*

Μὴ *prohibentis* inservit omnibus modis, nisi Indicativo; ut, Μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ. Μὴ θεομαχῶμεν. Ψεύδεα μὴ βάζειν. Cætera usu discenda.

Duæ Negativæ vehementiùs negant; ut, Οὐ μὴ πίω. Plures adhuc vehementiùs; ut, Οὐκέτι οὐ μὴ φάγω. At interventu Verbi separatæ affirmant; ut, Οὐ δύναμαι μὴ μεμνῆσθαι αὐτοῦ.

Regimen Conjunctionum

Copulativarum, Disjunctivarum, &c. ex Latinis notum.

Conjunctiones Conditionales, Causales, Discretivæ, Adversativæ, Potentiales varios post se modos trahunt.

Ἂν & ἐὰν *si*, Subjunctivum interdum Optativum vel Indicativum.

Ἂν

Ἂν Indefinitum dictionis cui adhæret significationem vagam relinquit. Ἂν Potentiale uti & κἂν addit verbo significationem τῦ δυνάσθαι. Utrumq; inservit Optativo, Subjunctivo, Indicativo; & quandoq, Infinitivo.

Ὥστε, *ut*, *adeo ut*; regit Infinitivum vel Indicativum. Cætera inter legendum observanda.

Regimen Præpositionum.

Genitivo soli junguntur ἐκ, περὶ, ἀπὸ, ἀντὶ.

Ἐκ vel ἐξ, *ex* vel *extra*; ut, Γυνὴ ἐκ τῦ ἀνδρός.

Sic in Compositione; Ἐκβάλλω, *ejicio*. Alias inducit significationes; ut, Ἐξουσία, *potentia*, &c.

Περὶ, *præ*; ut, Περὶ θυρῶν. Quandoq; *pro*, &c. Geminatur apud Poetas, ut, περιπερί.

In Compositione *præ*; ut, Προβάλλω, *præpono*. Alias inducit significationes; ut, Προκόπτω, *progredior*, &c.

Ἀπὸ, *à*, *ab*, *absq*; ut, Ἐξουσία ἀπὸ Θεῦ.

Sic in Compositione; Ἀποστρέφω, *averto*. Alias inducit significationes; ut, Ἀποκρίνομαι, *respondeo*, &c.

Ἀντὶ, *pro*; ut, Ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμῦ.

In Compositione *contra*; ut, Ἀντίχειστος. Alias inducit significationes; ut, Ἀντιποιέομαι, *vendico*, &c.

Dativo soli jungitur ἐν & σὺν· ἐν *in*; ut, Ἐν λιμῷ ὀλεῖν.

Sic in Compositione; ut, Ἔνειμι. Alias inducit significationes; ut, Ἐντρέπομαι, *revereor*, &c.

Σὺν, *cum*; ut, Σὺν Θεῷ.

In Compositione *con*; ut, Σύνδουλος, *conservus*. Alias inducit significationes; ut, Συνίστημι *commendo*, &c.

Accusativo soli jungitur Εἰς vel ἐς Significant autem *in* cum Accusativo; ut, Ἐκ πυρὸς εἰς φλόγα.

Sic in Compositione; ut, Εἰσάλλομαι, *insilio*. Aliam inducit significationem; ut, Εἰσωνία, *vectigal*, &c.

Genitivo vel Accusativo διά.

Cum Genitivo *per*; ut, Διὰ ἁμαρτίας ὁ θάνατος.

Cum Accusativo *propter*; ut, Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον.

In Compositione *di* vel *dis*; ut, Διαφωνέω, *disson*[o] interdum *per*, *trans*, *circum*, &c. Alias inducit significa[tiones]; ut, διαφέρω, *excello*.

Genitivo, Dativo, vel Accusativo junguntur ἀμφὶ, ἀνὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, πρὸς, ὑπὲρ, ὑπό.

Ἀμφὶ cum Genitivo *de*; ut, Ἀμφὶ ἀστέρων γράφ[ει].

Cum Dativo ferè apud Poetas *circum*, *circa*; ut, Ἀμφ[ὶ] ὤμοις βάλετο ξίφος.

Cum Accusativo *circa*; ut, Ἰορδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.

In compositione *circum*; ut, Ἀμφιβάλλω, *circum*[jicio]. Aliam inducit significationem; ut, ἀμφιπίν[ω] *consumo*.

Ἀνὰ cum Genitivo rariùs *circum*; ut, Ἀνὰ κρ[α]τὰ φο[ρ]τιχήσας. Cum Dativo (apud Poetas) *cum*, *in* cum Ab[]lativo; ut Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. Cum Accusativo *per*; ut, Ἀνὰ στρατὸν. Item *ad*, *secundum*.

In Compositione *re*; ut, Ἀνατρέχω, *recurro*. Alia[s] inducit significationes; ut, Ἀναγινώσκω, *lego*.

Ἐπὶ cum Genitivo, Dativo, & Accusativo, *super*, *a*[d] *in*, &c. ut, Ἐφ' ἵππου· Ἐπὶ χθονί· Ἐπὶ τὸν ὄνον.

Idem & in Compositione; ut, Ἔπειμι, *insum*, ἐπι[]γράφω, *superscribo*. Alias inducit significationes, ut, Ἐπιτιμάω *reprehendo*.

Κατὰ cum Genitivo *contra*, *de*, id est, *deorsum*; ut, Κατὰ Χειστοῦ. Cum Dativo Poeticè, *à*, *ab*; ut, Κατ[ὰ] δέ σφι. Cum Accusativo *secundum*, *circa*, &c. ut, Κατ[ὰ] Ματθαῖον.

In Compositione *de*, id est, *deorsum*; ut, Καταβαίνω, *descendo*. Alias inducit significationes; ut, Καταφρονέω, *contemno*.

Μετὰ cum Genitivo *cum*; ut, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Cum Dativo ferè Poeticum, *in*, *post*, ut, Μετὰ χερσὶ[ν] ἔχων τὸ λύτρον. Cum Accusativo *post*; ut, Μετὰ τ[ὸν] πόλεμον συμμαχία.

In Compositione *trans*; ut, Μεταφέρω, *transfero*. Alias inducit significationes; ut, Μεταπέμπω, *accerso*.

Παρὰ, *à*, *præter*, *apud*, &c. ut, Παρὰ Κυρίου ἡ βου[λὴ]

Θει

θειά μυ. Cum Dativo, *apud*; ut, Παρὰ τῷ Κυρίῳ ἔλεγ. Cum Accusativo, *contra*, *à*, *ad*; ut, Παρὰ νόμον.

In Compositione, *ad*, *præter*, *perperam*; ut, Πάρειμι *adsum*. Παρακούω *perperam audio*. Alias inducit significationes, ut, Παρακαλέω, *consolor*.

Περὶ cum Genitivo *de*; ut Περὶ κακῶν στενολεχεῖν. Cum Dativo & Accusativo, *circum circa*; ut, Περὶ βωμοῖς χορδεύειν. Περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία.

In Compositione *circum*; ut, Περιάγω *circumduco*. Alias inducit significationes; ut, Περιηγέομαι, *describo*, &c.

Πρὸς cum Genitivo *à*, *ab*; ut, Πρὸς Διὸς εἰσὶν ἅπαντες. Item *per* (in *obtestando* vel *jurando*) *coram*, &c. Cum Dativo & Accusativo, *ad*; ut, Πρὸς κερδῇ, Ὄνος πρὸς λύραν.

In Compositione *ad*; ut, Προσέρχομαι, *adeo*. Alias inducit significationes; ut, Προσκόπτω, *impingo*, &c.

Ὑπὲρ cum Genitivo, *super*, *pro*, &c. ut, Γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς. Cum Dativo (rariùs) & Accusativo, *super*; ut, Ὑπὲρ ἀργύρῳ δ᾽ ὄχων. Ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης.

In Compositione, *super*; ut, Ὑπερπερισσεύω, *superabundo*. Alias inducit significationes; ut, Ὑπερτίθεμαι, *procrastino*, &c.

Ὑπὸ cum Genitivo, Dativo, Accusativo, & in Compositione, *sub*; ut. Ὑπὸ χθονός. Ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος. Ὑπὸ τὸ μόδιον. Ὑπογράφω, *subscribo*. Alias inducit significationes; ut, Ὑποκρίνομαι, *simulo*.

N. B. Omnes Præpositiones reperiri in pluribus significationibus quàm quas recensuimus, in his autem frequentiùs usitari.

Apud Poetas plures simul Præpositiones quandoq; regunt casus; ut, Ἀμφὶ περὶ στήθεσσι.

Præpositiones sine casibus migrant in Adverbia (retracto accentu in περὶ, ἄπο) ut, Μικρὸν τι πρός.

Accentu etiam retracto nonnullæ Præpositiones, *viz*. *Ἄνα (item ἂν) ἔνι pro ἐν, ἔπι, μέτα, πάρα, πέρι vicem

*Ἄνα etiam pro ἀνάστηθι.

vicem quandoq; sustinent verborum ferè tertiæ personæ per omnes numeros; ut, Ἄν δ' Ὀδυσσεύς, i. e. ἀνέστη. Ἔνι (interdum ἔν) μέτα, πάρα, πέρι pro compositis Verbi εἰμί ut, Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος. Itidem impersonaliter.

Præpositio in compositione sæpissimè regit casum quem extra compositionem regebat. Sed

Genitivum regunt composita cum ἀνα, *ab*, ὑπὲρ *super*, *pro*, cum aliis significantibus *ab*, *de*, *pro*; ut, Ὑπέρκειται τῆς πόλεως.

Dativo gaudent composita cum εἰς, πρὸς, ἀντὶ, *contra*, μετὰ, *cum*, παρὰ, *juxta*, ὑπὸ, *sub*, ἐπὶ, *in*, *ad*, *supra*, aliisq; quæ significant *ad*, *in*, *sub*; ut, Ἐπέβαλον αὐτοῖς χεῖρας.

Accusativo junguntur composita à παρὰ, μετὰ, διὰ, aliisq; significantibus *præter*, *trans*; ut, Παραβαίνετε τὴν ἐντολήν.

PRO-

PROSODIA.

PRoſodiæ quod hic neceſſarium eſt, tradit Doctrinam de *Spiritibus*, de *Accentibus*, & Syllabarum *Tempore* ſeu *Quantitate.*

De Spiritibus.

Vocales (præter υ) & diphthongi initiales plerunq; levigantur.

Exceptiones:

A aſpiratur in viginti nominibus, octo verbis, & tribus adverbiis. Vide Rud. p. 2 9.

E aſpiratur ante κ, ψ, ω, βδ, βρ, δρ, ρκ. Sed ἐκεῖ, ἐκεῖνος, &c. Item in particularibus, (1.) Nominibus viginti aut circiter. (2.) Verbis decem. (3.) Adverbiis quatuor.

H ante β, γ, κ, σ, aſpiratur utplurimùm. Item in particularibus nominibus ſedecim & in ἡμικλέω, ἡμι- & ἡνίκα.

O ante πλ, ρκ, μ non ſequente φ, σ ſequente vocali, aſpiratur utplurimùm. Aſpirantur & articuli ὁ, ὃς, & inde nata ὅτι, ὅθι, &c. Et ὁπ- particula præfixa. Item nomina ſeptem & verbum ὁρμάω.

Ω aſpiratur in ὥρα, ὡς *ut.*

Quævis vocalis ante ρπ, ρμ aſpiratur, neglecto etiam ſpiritu thematis, ut, Ἅρπαξ, Ἑρμῆς.

E augmentum præfixum conſonæ levigatur, ſed in Perfectis Verborum in μι ſervat ſpiritum thematis; ut, Ἵστημι, ἕστηκα. Præfixum vocali ejuſdem accipit ſpiritum; ut, Εἵπετο, ἑώρων ab ἕπω, ὁράω.

F Tem-

Temporale augmentum servat spiritum mutabilis ut, Ἀκούω, ἤκουον.

Reduplicatio impropria verborum in μι aspiratur ut, Ἵστημι.

Dictiones peregrinæ, compositæ, derivatæ, a variatæ servant spiritum suæ originis. Exceptis ἥδ ab ἡδὺς, & paucis aliis.

Idem vocabulum pro diversâ origine aut significa tione diverso notatur spiritu. Quædam etiam, manen eâdem significatione, nunc aspirantur, nunc leviganture ut, Ἔρση & ἕρση, *ros*, &c. Rud. p. 221.

2. *De Accentibus.*

Dictiones singulæ sive simplices sive compositæ uni cum tantùm habent accentum. Quædam tamen qua doq; exuunt, dictæ ἐγκλιτικαὶ & pauculæ carent.

Accentu carent decem voculæ: ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, ὁ vel vel οὐχ, εἰ, ὡς, ἐν, εἰς, vel ἐς, ἐκ, vel ἐξ.

Acuuntur tamen Articuli, ὃ pro ὃς, οὗτος vel τῶ ἣ, οἳ, αἳ pro αὕτη, οὗτοι, αὗται, absq; substantivo pos nec sequente μὲν ut, Αὐτὰρ ὃ βῆ Λυκίην δέ.

Οὐ vel οὐκ acuitur ante quodvis punctum; ut, Ὁ φη οὔ.

Ὡς *sic* ubiq; acuitur; ut, Ὥς, ἔφατ'. Item ὥς *sic* quando in constructione postponitur; ut, Κύνες ὥ Et ὥς *quodammodo* post ἔστι ut, Ἔστι μὲν ὥς.

Ἐξ postpositum casui acuitur quandoq; ut, Οὐ κακῶν ἔξ.

Omnes hæ voces ἄτονοι per compositionem auctæ ac centum possunt recipere; ut, Νῦν δ' ὅδε παρεκάλει.

Encliticæ sunt

Τὶς *aliquis* per omnes casus. Pronomina μοῦ, μοὶ, μ Σοῦ σοὶ, σέ · οὗ, οἷ, ἕ · Σφαὶ, σφέ · Σφίσι, σφᾶς, & σφ *illi, illos.* Verba φημὶ, φησὶ, φατὸν, φαμὲν, φατὲ, φασ εἰμὶ, ἐστὶ, εἰσὶ, & ἐσμὲν, ἐστὲ sæpiùs.

Particulæ indefinitæ, ποτὲ, ποθὲ, πῆ, ποῖ, πῦ, πῶς: Item γε, κε, κεν, νυ, περ, πω, ῥα, τοι & plerunq; θην.

Encliticæ dictiones vel inclinant vel amittunt accentum. *Inclinant*, id est, transferunt accentum semper acutum (vel suum vel pro suo) in dictionis præcedentis finalem syllabam, idq; fit cùm præcedens dictio habeat

(1.) Acutum in antepenultimâ; ut, Ἄνθρωπός τις.

(2.) Circumflexum in penultimâ, ultimâ existente brevi; ut, Τῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου.

(3.) Acutum in penultimâ, quæ cum ultimâ est pes Trochaicus; ut, Μέσφά τοι ἐχθές.

(4.) Cùm præcesserit Enclitic nudata suo accentu, vel vocula accentu carens; ut, Καθῶς φασί τινες.

Amittunt accentum quando præcedens dictio tonum habet in ultimâ; ut, Ὁ πῶς μου. Vertunt autem gravem in acutum; ut, Θεέ μου, θεέ μου.

Encliticæ monosyllabæ amittunt accentum post Paroxytonas non Trochaicas; ut, Μήτηρ μου. Vel post circumflexum in penultimâ, quando ultima solâ positione longa est; ut, Χοῖνιξ μου. Dissyllabæ autem non amittunt; ut, Σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν.

Verbum ἐστὶ retrahit accentum in penultimam, quando est initium orationis, vel immediatè sequitur quodvis punctum, vel etiam particulas καὶ, οὐκ, εἰ, & voces quasdam Apostrophum passas, τῦτ', ἀλλ', ut, Ἔστι σῶμα ψυχικὸν καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν. Item propter Emphasin quandoq;.

Reliquæ omnes Encliticæ servant tonum post quodvis punctum vel notam distinctionis; ut, Λέγει τῷ παραλυτικῷ, σοὶ λέγω· Vel etiam propter Emphasin; ut, Ἡ ῥίζα σέ.

Pronomina post Præpositiones & ἢ *vel* utplurimùm non inclinant; ut, Ἐκ σῦ· ἢ σὲ δίδαξε.

Τὶς Indefinitum sæpe servat accentum suum cùm præponatur verbo à quo pendet; ut, Οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι.

Plures ubi concurrunt Encliticæ dicuntur Synenclitic[æ]. Plures Synencliticæ alternis sæpissimè acuuntur, [...] amittunt accentum; Ὀυ γάρ πω τινά φημι.

De Vocibus Ἐυτόνοις.

Regulæ Generales.

I. Accentus communiter est in priori; isq; aut ac[u]tus aut circumflexus.

In Hyperdissyllabis antepenultima acuitur quot[ies] ultima sit brevis, penultima quoties ultima longa; u[t,] Ἄνθρωπος, ἀνθρώπου. Nata αι & οι finales ratio[ne] accentûs pro brevibus haberi; ut, Ἄνθρωποι, τύπτομ[αι]. Præter αι & οι in Optativis, syllabis contractis allisq; à circumflexis rectis; ut, Τύπτοι, λεχοῖ. Vo[c.] πιῦ à πιῦς.

II. Longa naturâ aut usu ante finalem naturâ breve[m] si tonum habuerit, circumflectitur; ut, πῖε penultim[â] longâ, tametsi πίε penultimâ brevi: τυφθεὶς, τυφθεῖσ[α]. Ante finalem solâ positione longam sæpius circumflecti[tur]; ut, Χοῖνιξ. Finales itidem in -ου & -ου, si to[no] afficiantur, circumflexum volunt; ut, Ἐῦ, πῦ. Excip[iuntur] ἰδοὺ, ἰού.

III. Omnis acutus finalis in orationis contextu ve[r]titur in gravem, nisi in Interrogativo τίς, vel ante En[cliticam], aut punctum distinctionis, vel deniq; in fin[e] versûs. Dicuntur tamen quorum gravis in ultimâ pi[n]gitur Acutitona.

IV. Monosyllaba incontracta acuuntur; ut, Χθὼν. Verba autem monosyllaba si fuerint producta, ubiq[ue] circumflectuntur, exceptâ secundâ Præsentis Indicativi Verbi φής. Circumflectuntur itidem quædam particularia; ut, Βοῦς, γραῦς, &c.

V. In contractione, Ex acuto & gravi post se subintellecto fit circumflexus; ut, Τειχέων, τειχῶν.

Excipiuntur Accusativi singulares formæ λεχώ, præter αἰδῶ, ἠῶ. Item acuuntur Nominativi, Accusativi, & Vocativi

ocativi duales, ὁλοπαθῶν in α & ω· ut, Μύδα μυᾶ, ω νῶ. Item νῶϊ νῶ.

Composita antepenacuta à νό☉ retracto accentu uunt penultimam; ut, Εὔνο☉ εὔνυς εὔνῳ εὔνυ. pauca in ήθης & ήρης· ut, Σωσηθέων, Σωσήθων.

VI. Accentus manet super eandem syllabam vocis ctæ & obliquæ sive variatæ; ut, Λόγ☉, λόγυ· καλὸς, -ὸν· τεῖχ☉, -υς· τύπτω, τύπτε, τύπτομαι.

Exceptiones.

Mutatur species accentûs in sequentibus.

(1.) Acutus vertitur in circumflexum in penultimâ ominum crescentium quoties obtinet Regula secunda; , Σωτὴρ, σωτῆρ☉.

Nomina oxytona primæ & * secundæ circumflectunt timam Genitivi & Dativi per omnes numeros; ut, υτὴς -ῦ -ῆ -αῖν -ῶν -αῖς· Θεὸς -ῦ -ῷ -οῖν -ῶν -οῖς. uc pectunt Articuli & Pronomina oxytona. Oxytona -ὰς circumflectunt Vocativum in ᾶ, Itidem in -ω -ως Vocativum singularem in -οι· ut, Βασιλεῦ, χοῖ.

* Sed casus Attici acutum retinent; ut, Λεὼ, λεών.

(2.) Circumflexus vertitur in acutum, correptâ syllabâ in quam deberet cadere, aut factâ antepenultimâ; , Ἡρακλῆς, -έ☉· εἷς, ἕν· σῶμα, σώματ☉.

Itidem si ultima longa fuerit; ut, Τυποῖμι, τυποίτην.

(3.) Mutatur sedes accentûs per regulam primam; , Σῶμα, σωμάτων· ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματ☉· ύπτω, ἔτυπτον.

Deniq; per simplices anomalias in Nominibus & Verbis tum promovetur, tum retrahitur accentus.

1. *In Nominibus promovetur Accentus.*

Antepenacuta in -ε☉ circumflectunt casus contractionem passos; ut, Χρύσε☉, χρυσῦς, χρυσέη -ῆ, χρύσεον -ῦν.

Nomi-

Nomina monoſyllaba tertiæ Genitivum & Dativum ſingularem & Dativum Plur. acuunt in ultimâ; ut, Χεὶρ -ρὸς -ρὶ, χερσὶ & εἷς cum compoſitis, ſed ἑδένι, μηδένι.

Per contractionem verò facta ſæpiùs penultimam circumflectunt; ut, Κῆρ -ῆρος ῆρι.

Genitivum & Dativum dualem & Genitivum pluralem in ultimâ circumflectunt; ut, Χειροῖν, χειρῶν.

Quæ autem tonum habent in penultimâ Genitivi ſingularis vel circumflectuntur in recto non habentia υ ante σ penacuunt Genitivum pluralem; ut, Δᾴδων, κεράτων. His adde τρώων &c.

Participia ſequuntur generalem regulam; ut, Θεὶς, θέντος, θέντων, &c. Sic Pronomen δεῖς, δεῖνος & πᾶς in Dat. Pl. πᾶσι.

Τὶς *aliquis* (niſi cùm inclinat) per omnia acuitur in ultimâ, exceptis τινοῖν, τινῶν. Τίς *quis* ubiq; in penultimâ; ut, Τίς, τίνος, τίνι.

Accentum Monoſyllaborum ſequuntur δόρυ & γόνυ in caſibus Metatheſin paſſis; ut, Δȣρὸς, γȣνός. Sic & κύων, ἄρην, & nomina in -ηρ -ερος in caſibus Syncopen paſſis; ut, Κύαν, κυνὸς θυγάτηρ -έρος, θυγατρὸς, &c.

Sed Nomina in -ηρ -ερος penacuunt Dativum pluralem in -άσι in aliis etiam paulò variant, quorum exemplum ſit pro regulâ.

Sing. N. Θυγάτηρ, G. θυγατέρος, θυγατρὸς D. θυγατέρι, θυγατρί, A. θυγατέρα θύγατρα, V. θύγατερ.

Dual. N. A. V. θυγατέρε θύγατρε, G. D. θυγατέροιν, θυγατροῖν.

Plur. N. θυγατέρες, θύγατρες, G. θυγατέρων, θυγατρῶν, D. θυγατράσι, A. θυγατέρας θύγατρας, V. &c.

Nomina primæ Simplicium circumflectunt ultimam Genitivi pluralis; ut, Κειτῶν, μȣσῶν. Excipe, Fœminina Barytona Adjectivorum, Pronominum, & Participiorum ſequuntur generalem regulam; ut, Ἄλλη, ἄλλων.

Penacuta ἷος *unus* & μία cum compoſitis circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi; ut, Ἑνὸς, ἑνὶ, μιᾶς, μιᾷ.

Retrahitur Accentus.

Adjectiva in -ων & -ης penacuta retrahunt accentum in neutro; ut, Βελτίων, βέλτιον· αὐτάρκης, αὔταρκες. Sic ἐλάχεια, λίγεια.

Vocativus nominum hyperdissyllaborum in -ων, -ον, & -ων acuit antepenultimam; ut, Ἀγάμεμνον. Sed composita à φρὴν accentum servant; ut, Ὦ δαΐφρον.

Item substantiva in -ης primæ contractorum; ut, Ὦ Δημόσθενες. Sic ἀνάγκητα, δέσποτα, εὐρύοπα, μητίετα.

Dictio composita cum Encliticâ eundem expetit tonum quem extra compositionem gerit, verso gravi in acutum; ut, Ἤπερ, οὔτινος. Sic μήτε, οὔτε.

2. *In Formatione Verborum promovetur Accentus.*

Indicativus circumflectit ultimam Futuri secundi in Voce Activâ, & penultimam in Voce Mediâ; ut, Τυπῶ, τυποῦμαι. Penultimam etiam tertiæ pluralis in Præsenti Verborum in -μι· ut, Τιθεῖσι.

Imperativus circumflectit ultimam Indefiniti secundi Medii; ut, Τυποῦ. Εἰπὲ, ἐλθὲ, εὑρὲ particularia sunt.

Subjunctivus circumflectit ultimam in omnibus Indefinitis Passivis, & in Præsenti & Indefinito secundo Activo Verborum in -μι· ut, Τυφθῶ, τυπῶ· τιθῶ, θῶ. Penultimam in Perfecto passivo contractorum, atq; in Præsenti & Perfecto passivis Verborum in -μι· ut, Πεποιῶμαι, τιθῶμαι, τεθῶμαι.

Infinitivus in -ναι tono afficit penultimam; ut, Τετυφέναι. Infinitivus cæterorum circumflectit ultimam Indefiniti & Futuri secundi activi; ut, Τυπεῖν e-nultimam acuit Indefiniti secundi medii; ut Τυπέσθαι. Accentum deniq; exigit in penultimâ Indefiniti primi activi & Perfecti passivi; ut, Τύψαι, τετύφθαι.

Retrahitur Accentus.

Imperativus Indefiniti secundi medii, uti & omnia tempora finita in -μίω variant sedem accentûs pro ratione quantitatis ultimæ; ut, Τυπȣ̃, τύπεσθε· τυποίμίω, τύποιο. Sed in Optativo Perfectum passivum, & Futurum secundum medium; Præsens etiam & Perfectum Verborum in -μι non deponentium) retinet accentum super eandem; ut, Βεβοήμίω, -ῇο· ἱςαίμίω, ἑςαίμίω, -αῖο.

Speciales Regulæ Accentuum.

1. Nominum in recto.

In primâ Declinatione Oxytona plurimùm sunt sequentia. Denominativa in ςης· ut, Ὠμηςής. Verbalia hyperdissyllaba in -της, non præcedente α, ε, ι· ut, Ποιητής·

Item Fœminina, (1.) In α, *viz.* Verbalia in ρα purum; ut, Χαρά. Hyperdissyllaba appellativa in -δια & -ωνια, & particularia non pauca; ut, Πλάρα, &c.

(2.) In η· *viz.* Verbalia servantia Characteristicam temporis; ut, Γραμμή. Verbalia itidem in -μονὴ ut, Πλησμονή. Participialia in -μθη· ut, Δεξαμθή.

Item finita in -γη, -δη, -ωη· & hyperdissyllaba in -ωλὴ, ακὴ, & -ωχὴ, -ωρὴ, -ωπὴ· ut, Ὀργὴ, χορδὴ, ζωὴ, πανσωλὴ, ἀκωκὴ, &c. Deniq; particularia multa; ut, Ἀρετὴ, δίκὴ, ἡδονὴ, &c.

Fœminea in -α & η ab oxytonis in -ος servant eorum accentum; ut, Θεὸς, θεὰ· ἀδελφὸς, ἀδελφή.

In *secundâ Declinatione*, Oxytona sunt multa in -ος, Nempe finita in -αὸς, -αυὸς, -ηὸς, -ιὸς, -ηρὸς, -ωρὸς, -ατὸς· ut, Ἀγλαὸς, ἀγαυὸς, &c.

Substantiva in -μος non præcedente ε· ut, Λιμὸς· Substantiva verbalia in -τὸς & ρὸς· ut, Κοπετὸς, ἰατρὸς.

Adje-

Adjectiva etiam in -κὸς, -νὸς, -πὸς, -τὸς· ut, Λευκὸς, ἁγνὸς, χαλεπὸς, λεπτός, Item in -λ@ si non præcesserit ι vel υ· ut, Καλὸς. Pauca in -μ@ ut, Θερμός, ὠμὸς, &c. Deniq; plurima in -ρ@, exceptis Primitivis, Pronominibus, & Comparativis in -ερ@, præter ἱερὸς, λεξιτερὸς.

Hyperdissyllaba tam Substantiva, quàm Adjectiva in -ωλὸς, -ωνὸς, -ωπὸς, -ωρὸς· ut, Πακτωλὸς, τιμωρὸς, &c.

Derivativa in -@ ex Perfecto medio, si activè significent, acuuntur; ut, Τομὸς, *sector*. Genitivi oxytoni cùm fiant recti retinent tonum; ut, Δμωὸς à τοῦ δμωὸς.

De particularibus oxytonis in -@ aliarum terminationum videantur Rudimentorum Pag. 243, 244, 245, 246.

Oxytona Composita in -@.

Omnia in -ικ@ ut, Ἀρχιτεκτονικὸς. Composita ab ἄγω, ἀγ@ sive ἀγγέω, ἀμείβω, ἔργον & aliis; ut, Ξεναγὸς, παιδαγωγὸς, συνεργὸς, &c. Verbalia in -τ@ ex compositis nata quorum simplex nullum est; ut, Εὐλογητὸς. Multa etiam particularia; ut, Ἀνοικτὸς, &c. Et præcipuè composita cum Præpositione & αἰνέω, βαίνω, λαμβάνω, μετρέω, ἔχω, τείνω· ut, Ἐπαινετὸς. Substantiva deniq; composita in -μὸς· ut, Ἀναβαθμὸς.

Cæteraq; finita in -μον & -τον sunt oxytona; ut, Ἐρετμὸν, φυτόν. Exceptis nominibus herbarum & frugum.

Penacuta sunt nomina finita in -ίλ@, -ίσκ@, -λέ@, -ύλ@· ut, Ὀργίλ@, νεανίσκ@, &c. Item Verbalia in -τέ@· ut, Παρακλέ@. Nonnulla etiam particularia; ut, Παρθένι@· &c.

Composita ab ἀντί@, στέ@, πλό@, -*plex*, penacuuntur; ut, Ἐναντί@, ἁπλό@, &c. Multa etiam composita cum Præsenti Activo Verbi circumflexi, omnia

omnia à πολέω· ut, Ὀνειροπόλος. Sic μογιλάλος, &c.

Composita à Nomine & Præterito Medio, si Activè significent, sunt penacuta, sin Passivè antepenacuta; ut, Τηλεσκόπος, *longè videns*, τηλέσκοπος, *longè visus*. Sed Composita à Præterito Medio Verbi ἔχω antepenacuuntur; ut, Γαιήοχος.

Et Composita plurima à δρέμω, μάχομαι, νέμω, in alterutrâ significatione penacuta sunt utplurimùm.

Substantiva in -ιον trissyllaba ab Oxytonis rectis vel obliquis dissyllabis profluentia acuunt penultimam; ut, Στρουθίον, παιδίον.

Antecircumflexa sunt utplurimùm finita in -αιος, -ειος (deducta ab Oxytonis) -οιος, -ωος, -οιον, -ειον, -ωον, uti & Substantiva in -ινος· ut, Τειταῖος, γελοῖος, ἐχῖνος, &c.

Cætera sub his regulis non comprehensa servant generalem regulam; uti & Composita omnia quæ terminantur in brevem, tametsi ab oxytonis vel paroxytonis nata; ut, Παμποίκιλος, φιλόσοφος.

Quævis composita in -ος cum α, δις, & ευ (octo circiter exceptis) tonum habent in priori; ut, Εὐάγωγος, δυσάγωγος, &c.

Attica omnia à vocibus in -ος purum nata, servant tonum originis; ut, Λεὼς à λαός. Acuendo etiam antepenultimam tametsi ultima sit longa; ut, Ἵλεως, ἀνώγεων.

In cæteris Declinationibus.

Nomina in -αν, -ιν vel -ις ῖνος, -ας άδος, in -ην, -ηρ, -ώς, -τις, & -ω, oxytona sunt; ut, Τιτὰν, ἀκτὶν vel ἀκτὶς, λαμπὰς, λεχὼ &c. Item ἐγώ.

Sic & fœminina in -ις -ίδος. Exceptis Fœmineis in -της, quæ sequuntur accentum masculinorum in -της.

Adjectiva in -ης, -εος & in -υς acuunt ultimam; ut, Ἀληθὴς, ὀξὺς. Sed hyperdissyllaba in -ηκης, -ηρης,

-ηρης, -ωκης, -ωδης, & -ωλης ab ὄλλυμι cum paucis particularibus in -ης ſequuntur generalem regulam.

Derivativa in -ων ab Indefinito ſecundo vel Perfecto medio, Localia & nomina Menſium in -ων, finita etiam in -εδων & ηδων, Verbalia in -εμων, hyperdiſſyllaba in -εων, υων, υμων cum particularibus multis in -ων ſunt oxytona; ut, Σπαγὼν, νυμφὼν, ἀηδὼν, ἡγεμὼν, ἀγὼν, &c.

Compoſita cum monoſyllabo verbali ſecundæ Perfecti paſſivi finita in -ς, in -ξ, etiam & -ψ, ſi componantur cum Præpoſitione terminatâ in vocalem, unà cum compoſitis ab εἷς acuuntur fine; ut, Περιβλὴ, καταπήξ, μηδείς.

In omnibus Declinationibus.

Nomina circumflectunt ultimam, quæ videntur manare à penacutis & contractionem pati; ut, Τιμῆς γῆ. Itidem & Diminutiva in -ᾶς & ῦς· ut, Ζηνᾶς, Διονῦς.

Compoſita ex ſimplicibus oxytonis in longam finita, ſi monoſyllaba non fuerint, ſervatâ terminatione, ſervant tonum in fine; ut, Φορὰ, ἀναφορὰ· βασιλεὺς, μισοβασιλεὺς.

Græco-barbara plerunq; ſequuntur accentum ſuæ originis; ut, Ἀβραάμ, Πιλάτος.

Occurrunt nomina non pauca variis notata accentibus, in cæteris prorſus invariata; ut, Ἄγροικος, ἀγροῖκος, *rusticus*.

Sæpiſſime autem idem nomen diverſo veſtitur accentu, propter diverſam ſignificationem, quantitatem, declinationem, vel originem; ut, Βασιλεία, *regnum*, βασίλεια, *regina*; δωδεκαέτης -έος, -δωδεκαέτης -ου. Pauca indefinitè ſumpta * acuunt ultimam, interrogativè priorem; ut, Ποσὸς, πόσος· ποιὸς, ποῖος.

Etiam & idem nomen appellativum tonum gerit in poſteriore, proprium ſæpiùs in priore; ut, Τυρὸς, *caſeus*. Τύρος, *Tyrus*: Quin & Adjectivum in ultimâ, Subſtantivum in priori; ut, Αἰθὸς, *ardens*, αἶθος, *ardor*.

* Sic & Adverbia ποτὲ, *aliquando*, πότε, *quando?*

Deniq; caſus recti ab obliquis pene innumerabiles.

De Verborum Accentibus.

Ex præſentibus ſimplicibus irregularia ſunt tantùm εἰμὶ, φημὶ, & χρὴ *oportet*. [Adde & Imp. ἐχρῆν.]

In compoſitis Præſens Indicativi & Imperativus per omnia generales ſequitur regulas. Reliqua tempora Indicativi & alii omnes modi ſervant tonum Simplicium.

Excipe,

1. Quædam, etiam præſentia, à Simplicibus non variant; Pauca ſcilicet ex inuſitatis diſſyllabis δῦμι, κτῆμι, σβῆμι, σκλῆμι. Perſonæ etiam monoſyllabæ circumflexum in compoſitis ſervant; ut, Ἀπεῖς.

2. Nonnulla compoſita, extra Præſens, ſpreto ſimplicium accentu, ſequuntur generales regulas, viz.

Sic compoſita ex ἕω & ἀπόω — Quæ augentur in initio; ut, Ἔυδον, ἐκάθευδον. Sed abjecto augmento redit circumflexus ſimplicis; ut, Ἐκάθηστο, καθῆστο. Quæ etiam vocalem ultimam Præpoſitionis abjiciendam retinent; ut, Ὑπόειχον. Sed περὶ & πρὸ non item.

Imperativus Indefiniti ſecundi cujus ſimplex monoſyllabum eſt, ſi componatur cum Præpoſitione diſſyllabâ penultimam acuit; ut, Ἀπόδος, ἀπόθες.

Participiorum Accentus

Regulares ſunt, exceptis ſequentibus.

Participia in -εις, -ως, -ις, -ους, in -ας verborum in -μι, & in -ων Indefiniti ſecundi, acuunt ultimam; ut, Τυφθεὶς, τετυφὼς, ζευγνὺς, διδοὺς, ἱστὰς, τυπών.

Participium Præteriti paſſivi penultimam ſemper acuit, tametſi ultima ſit brevis; ut, Τετυμμένος.

De

De Adverbiorum Accentibus.

Oxytona sunt finita in -η, -υ, -αι, -ει, -δον, -ξ, -ας, -ις, -υς, -τος· ut, Ἰὴ, ἀντικρὺ, χαμαὶ, ἀεὶ, &c.
Item derivativa in -ι, -τι, -στι, τὶν, & δα ex δον· ut, Οὐχὶ, Ῥωμαϊστὶ, σχεδὰ, &c. cum particularibus circiter 14.

Penacuta sunt finita in -ακις & -ακι, -ικα, -δρα· Item in -οθεν vel -οθε, -οφιν vel -οφι· Exceptis quæ ab οἶκος, ἄλλος, παντὸς, ἐκτὸς, ἐνδὸν dimanant.
Composita quoq; cum finalibus particulis νυν, πη, ποι, πυ, πω, περ, πως, τοι· ut, Μηντοίνυν, Et cum initiali particulâ ὁπ-. Sic & particularia pauca.
Circumflexa sunt finita in -οι, -ου, -υ, -χη, -χως· ut, Πανταχῆ, &c. Item monosyllaba longa ab articulo derivata, cum particularibus paucis; ut, Νῦν, &c.
Derivata in -ως tonum retinent Genitivorum in -ων, à quibus manant; ut, Πονηρῶς, *improbè*, πονήρως, *laboriosè*.
Plurimæ dictiones cùm adverbiascunt servant tonum; ut, Εὐθὺς, ἀμέλει, πλησίον. Excipiuntur neutra quædam, (1.) In -ες scillicet ab ἔτος omnia regularia sunt; ut, Ἐξάετες. Sic ἀληθες, ἐπίτηδες. (2.) In -α omnia facta ex Neutris penacutis in -α abjecto ε tonum retrahunt; ut, Τάχα ex ταχέα. Sic σφόδρα tametsi à σφοδρός.
Composita tonum gerunt posterioris simplicis non Enclitici; ut, Ἐπειδὴ, οὐδέ. Excipiuntur numeralia in -ικα, & composita ab ἀντὶ, ἐγγὺς, πάλιν, πάλαι, πρόσθεν, εἶτα, ἐκεῖνα· ut, Ἔναντι, πάρεγγυς, ἀνάπαλιν, &c. Sic ἤγουν, οὔκουν, οὐμῶυν.
Particulæ -γε, -ζε, -σε, item θεν, θε, non præcedente ο, Accentum dictionis cui adhærent loco non movent; ut, Μέντοιγε, Ἀθήναζε, &c. In pluribus itidem -δε· ut, Οἴκαδε· δε autem Adjectivis τοῖος, τόσος additum acuit penultimam; ut, Τοιόνδε, τοσόνδε· circumflexo tamen

Geni-

Genitivo & Dativo; ut, Τοῦδε, τοῖῃδε. ſed -δε locale rationem habet Enclitici; ut, Ἄϊδόσδε.

Quædam particulæ fini nominum adhærentes, tonum ſuum retinent, abjecto accentu dictionum quæ præceſſerint; ut, Ὅστισοῦν ὅστισδὴ, ὁποιοσδήποτε, ᾡτινιοῦν, &c.

Pauca ſunt δίτονα· ut, αὖ vel αὖ, περὶ vel περῖ, &c.

Conjunctionum Accentus.

Conjunctiones Primitivæ & monoſyllabæ acuuntur, niſi tono carent; ut, Καὶ, πλὴν. Sic ἀτὰρ, ἀλλὰ, ἐπεὶ, ἠέ· Unum οὖν circumflectitur.

Compoſitæ exeuntes in -γὰρ -δὲ, -δὴ, -μὴν -ο, -ι, oxytonæ ſunt; ut, Τοιγὰρ, οὐδὲ, &c. Exeuntes verò in -ετι, -οτι, -περ, -πε, -πως penacutæ; ut, Περσέτι, διότι, &c.

Cæteræ Particulæ conjunctionales accentum dictionis cui adhærent loco vix unquam movent.

Accentus Præpoſitionum.

Præpoſitiones omnes tono affectæ acuuntur in ultimâ. Sed diſſyllabæ pro Verbis uſurpatæ in priori.

Solùm περὶ apud Oratores.

Diſſyllabæ etiam omnes (exceptis ἀνὰ & διὰ) poſtpoſitæ caſibus, vel ſubſtantivorum vel acceptorum ſubſtantivè, tonum retrahunt; ut, Εἰρήνης* πέρι.

Accentus Præpoſitionum intercidit eliſâ vocali in quam deberet cadere; ut, Ἐφ' ἡμᾶς. Non item cùm retrahitur accentus; ut, Δόμων κάτ' ἀντιδόοντι.

De Quantitate Syllabarum.

DIphthongi & η ω naturâ longæ sunt; ε ο naturâ breves; α, ι υ, ancipites.

Positio idem hic valet ac apud Latinos. Brevis itidem ante mutam sequente liquidâ communis redditur.

Vocales naturâ longæ vel diphthongi communes sunt ante vocalem sequentis dictionis; ut, Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργει.

Quantitas ancipitum Vocalium in prioribus Syllabis.

A, ι, υ, ante vocales plerunq; corripiuntur. Excipe (1.) α penultima nominum in -άων crescentium per ο, & fœmininorum propriorum in -αϊς longa est. (2.) I penultima nominum in -ίων, -ιον (exceptis comparativis, quæ ferè brevia sunt) longa est; ut, Βραχίων. Sed nomina in -ία penultimam habent communem, sæpiùs tamen correptam; ut, Σοφία.

A, ι, υ ante -μα in quamplurimis neutris producuntur; ut, Κλίμα, χῦμα. A ante β, γ, δ, θ, κ, λ, μ, ν, π, ρ, σ, τ, φ, χ plerunq; corripitur.

I ante β, γ, δ, θ, κ, λ, μ, ν, π, σ, τ, φ, χ breve est. Sed dissyllaba in -ίνη, & nomina in -ίκη, ιτυ, ίτης penultimam producunt; ut, Δίνη, νίκη· excipe δίκη. I ante vel post ρ producitur utplurimùm.

Υ ante β, δ, θ, κ, λ, ν, π, ρ, τ, φ corripitur; ante γ, μ, σ, χ plerunq; producitur.

Longa etiam est υ in penultimâ verbalium ante τ (paucis in -υτος exceptis) ut, Λυτὴρ, &c. Et in dissyllabis in * -ύλη, -ύνη, -υνος. Et in Adverbiis in -υδὸν. * Excipe μύλη, γεών, πλυνός.

Anceps diphthongi resolutæ vel diminutæ corripitur; ut, Παΐς, φυγή.

Anci-

Ancipitum quantitas in ultimâ vocis rectæ manet plerunq; in penultimâ variatæ; ut, Τιτὰν, τιτᾶνος, τιτᾶνι.

Sed nota in *Incremento Nominum*,

Ancipites productæ in recto, si declinentur purè, ferè communes sunt; ut, Δρῦς, δρυός. Sic ναῦς, ναός.

Anceps ante duplicem in ultimâ recti plerunq; breviatur in obliquis; ut, Αὖλαξ, αὔλακος. Στὺξ, στυγός. Sed nomina in -ιξ, -ιγος, Gentilia in -ιξ, -ικος, & quælibet in -υξ, -υκος penultimam obliquorum producunt.

Ῡρ deniq; longum in recto corripitur in obliquis; ut, Πῦρ, πυρός.

In *Incremento Verborum* Quantitas penultimæ manet in Præsenti & Imperfecto per omnes voces & modos; ut Κείνω, ἔκεινον. Et in temporibus cognatis; ut, Ἔτυπον, τυπῶ.

Quantitas Indicativi servatur in simillibus temporibus aliorum modorum, uti & in Participiis; ut, κείνω, -ε, -οιμι, &c.

Penultima Indefiniti primi longa est in conjugatione quartâ; ut, Ἔκειναν μέγα νεῖκος. Sed in tertiâ conjugatione, penultima tam Futuri quàm Indefiniti primi frequentiùs brevis; ut, Ἦν σὺ κακῶς δικάσῃς. In verbis autem quorum thema exit in ω purum α penultima post ρ vel vocalem communis est. I & υ sæpiùs longæ sunt.

Penultima Perfecti Activi aut Medii plerunq; brevis est; ut, Τέτυφα, τέτυπα. Nisi quod anceps thematis trium priorum conjugationum usu longa vel communis quantitatem retinet; ut, Βέβειθεν ἀγυιαὶ.

Penultima tertiæ Pluralis in -ασι longa est.

Propria reduplicatio verborum in -μι, nisi obstet positio, brevis est; sed impropria communis; ut, Ἔργα πίθησιν, ἀφίει.

A characteristica primæ Verborum in -μι ubiq; corripitur extra Subjunctivum & Participia Activa.

Υ

Υ Verborum in -μι in Indicativo singulari Activæ vocis producitur, in cæteris corripitur Sed in Dissyllabis Vocis Activæ ubiq; producitur; ut, Ἐδύτην.

Anceps immutabilis ubiq; producitur quando mutabilis in suam longam vertitur; ut, Ἄϊον.

Derivata cum primitivis & composita cum simplicibus eandem quantitatem plerunq; sortiuntur, excipe πᾶν ut, Πέρπαν ἦμαρ.

Ancipitum Quantitas in ultimis Syllabis.

Si anceps sit longa in ultimâ vocis rectæ, manet longa plerunq; in ultimâ vocis variatæ. Si brevis vel communis, quantitatem servat in Acc. & Voc. singularibus.

Nomina quæ duas habent terminationes in recto longa sunt; ut, Ἀκτὶς & ἀκτὶν

Finita in -α -αν -αρ, in -ι -ιν -ις, in -υ, & -υς corripiuntur; ut, Τράπεζα, ἂν, αὐτὰρ, μέλι, πάλιν, πόλις, σὺ, βαθύς

Sed producuntur sequentia (1.) in -α, viz. in -ία -άα, -δα, & pleraq; in -ρα, non præcedente diphthongo; ut, Χαρά. Et in -εια exceptis quæ manant ab Adjectivis in -ης, & Fœmineis; ut, Ἀλήθεια, ἱέρεια. Item in -ια præter verbalia in -τεια Omnia itidem Fœminina ab Adjectivis in -ος præter Δία πότνια, ἴα, & μία. Dualia deniq; in -α.

(2.) In -αν Masc. ut, Τιτὰν, & Adverbia, præter ὅταν *quando.*

(3.) Monosyllaba in -αρ & -ις, præter δὶς, τὶς.

(4.) Adverbia oxytona in -τι, in -στι non item.

(5.) Nomina in -ιν -ινος, -υν -υνος.

(6.) Dissyllaba pleraq; fœminina, acutitona in -ίς, -ίδος, penultimâ longâ, & hyperdissyllaba, penultimâ & antepenultimâ brevibus producunt ultimam; ut, Κληῒς, κνημίς In -ις ιθος omnia; ut, Ὀρνίς.

ultimò, Substantiva oxytona, quæ declinantur per -υος [exceptis ἰχθὺς, ὀφρὺς alicubi, sic χθύς.]

Finita in -αξ & -υξ producuntur. Excipe (1.) corripiuntur in -αξ nomina imparisyllabicè inflexa, quæ non for-

mant Genitivum in -αντος ut, Λαμπάς. (2.) Accusativi plurales in -ας imparisyllabicè flexorum & Adverbia in ας.

Hactenus de communi loquendi formâ, à quâ duplex fit variatio, per Figuras & Dialectos.

FIGURÆ Dictionis

Ex Latinis peti possunt, numero scilicet novem, quarum apud Græcos frequentior usus est in causis sequentibus.

Prothesis τοῦ ε usitata est in verbis; ut, Ἐέλδομαι, ἔειπα.

Primæ syllabæ seu consonæ iteratio *Anadiplosis* dicitur.

Aphæresis reduplicationis Perfecti dicitur Ἀρσις ut, Δέχθαι, δεδέχθαι.

Epenthesis τοῦ ι post ε & τοῦ υ post ο frequens est apud Poëtas & Ionas; ut, Ξεῖνος, νοῦσος pro ξένος, νόσος.

Syncope usitatissima est in Genitivis tertiæ, ε, δ, vel τ interemptis; ut, Πατρὸς pro πατέρος τήγος pro τήγεδος.

Paragoge syllabæ θα frequens est in verbis; ut, ἦσθα pro ἦς & syllabæ φι vel φιν in nominibus, quæ proinde indeclinabilia sunt, sed per omnes numeros & casus usitata; ut, Στήθεσφι, *pectus*, *-oris*, *-ora*, &c.

Apocopen ubicatiùs sustinent nomina tertiæ per omnes casus singulares; ut, Δῶ, Αἴαν pro δῶμα, Αἴαντος.

Metathesis crebrò committitur ante vel post ρ· ut, Κάρτος pro κράτος, ἔδρακον pro ἔδαρκον.

Antithesis τοῦ σ pro ρ & τῆ pro ατ admodum frequens est; ut, Πέρσω, θάλαττα pro πέρρω, θάλασσα. Mutatio terminationis in Dativis dicitur *Metaplasmus*; ut, Σάββασι pro σαββάτοις. παρθένι pro παρθένῳ.

Tmesis passim apud Poëtas & fere solos.

Hisce addenda *Synalœpha*, etiam apud Oratores usitatissima; Nempe in fine dictionum Vocalis naturâ vel usu brevis (apud Poetas etiam αι diphthongus) ante vocalem vel diphthongum sequentem eliditur; ut, Ἐπ' ἐμοί. Elisionem pro arbitrio negligunt Poetæ. Oratores constantiùs observant in præpositionibus; apud utrosq; tamen περὶ & πρὸ, apud Oratores ἀμφὶ vix mutilatur. *Synalœpha* propriè dicta dictiones post factam Thlipsin, Synæresin, vel Crasin in unam contrahit. *Thlipsis*

Thlipsis fit elisâ vocali, vel per Apocopen; ut, Τ'ἀργύειον. vel per Aphæresin; ut, Τἀμά.

Synæresis (tametsi infrequens in hoc casu) duas vocales in diphthongum contrahit; utrâq; servatâ; ut, Θ'οἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον.

Crasis usitatissima est, mutatis vocalibus, vel in unam aliam, vel unâ in aliam, ι diphthongi (si exciderit) subscripto; ut, Ἐγῷμαι pro ἐγὼ οἶμαι. Servatur etiam spiritus vel superne pictus, vel mutatâ tenui in suam aspiratam.

Figuræ Syntaxεως.

Enallage, Elleipsis, Pleonasmus ex Latinis notæ.

Frequens est *Enallage* (1.) Numeri. Dualia cum pluralibus cohærent apud Poetas; ut, Καμέτην δέ μοι ἵπποι.

(2.) Casûs. Voc. pro Nom. ponitur; ut, Ἐυρύοπα Ζεὺς.

(3.) Modi. Infinitivus sæpissimè loco Imperativi ponitur; ut, Μὴ πλουτεῖν ἀδίκως.

Est etiam in Nominibus *Enallage* Generis, imò simul Generis & Numeri; in Verbis, Temporis & Vocis, sive Significationis satis frequens.

Elleipsis Nominis frequens est in adjectivis vel articulis fœmininis, præcipuè casûs obliqui; ut, Πρωΐας, id est, ὥρας; & in aliis tam neutris quàm masculinis.

Elleipsis plurium dictionum frequens est in Adagiis, Apophthegmatis, & Dialogis præsertim Scenicis; ut, Ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς.

Pleonasmi species est Periphrasis; ut cum παῖδες vel υἷες uti & χρῆμα, cum genitivo Nominis usurpentur pro ipso Nomine; ut, Υἷες Ἀχαιῶν. Μέγα χρῆμα συός.

Apud Poetas nomen *Qualitatis* cum genitivo Personæ vel Adjectivo proprio, ipsam personam circumloquitur; ut, Ἶς Τηλεμάχοιο.

Accedit hisce Figuris Syntaxεως Figura dispositionis, *Hyperbaton*, per quam perturbatur ordo vocum in oratione, utpote situ non communi; ut, Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκρὺς, —— καὶ ὄντας ὑμᾶς νεκρὺς συνεζωποίησε.

Figuræ Prosodiæ.

Synæresis (quæ & Synecphonesis dicitur) *Diæresis* & *Cæsura* ex Latinis notæ.

Systole longam corripit; non rarò *αι* finalem ante consonam; ut, Οἴκαδ' ἵκωμαι φίλην ἐς πατρίδα.

Diastole (sive Ectasis) brevem producit; frequentiùs ante liquidam vel aspiratam, seu consonam, seu vocalem; ut, — Μέλος ἀείδω. — ἴδον αἰόλον ὄφιν.

Antipodia est quâ pes pro pede ponitur; ut cùm Spondæus in quinto loco Hexametri constituitur, unde versus dicitur Spondaicus; ut,

Ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.
Et aliì pedes aliter.

Brachycatalexis sive *Acatalexis* est quâ syllaba vel pes finalis desideratur, *Hypercatalexis* sive *Hypermetrum* quâ superabundat: parùm imitandæ.

Dialysis est quâ dictio in fine versus posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in subsequente; ut, Πυκνὰ δινεύοντες ἀπ' ὤρων αἰθέ —
— ρος διὰ μέσου

De DIALECTIS.

Dialectus est loquendi forma, varia à communi, & certæ cuidam provinciæ seu populo peculiaris.

Dialecti numerantur vulgò quatuor; *Attica*, *Ionica*, *Dorica*, & *Æolica*, quibus addatur *Bœotica*. *Poetæ* omnes miscent pro arbitrio, & suam insuper suo jure cudunt.

Variationes Dialecticæ spectantur per singulas Grammaticæ partes.

In Orthographiâ.

Attici (ut infrequentiora omittamus) pro ρ posteriori sæpe scribunt σ· ut, Θάρσος. Pro σ etiam ξ in σὺν & inde natis. Pro σ medio, non rarò* δ ut, Ἴδμεν. Pro σσ, ττ· ut, Θάλαττα & pro ει, η· Amant plurimùm ω· *Contractionibus* & *Crasi* imprimis gaudent, etiam in diversis vocabulis.

*Sic & Dores, ut, κεκάδμενος.

Iones pro ε penultimâ frequenter ponunt α· ut, Μέγαθος, τάμνω. Pro π in Interrogativis & Redditivis κ· ut, Κόσα.

Κόπα. Pro σσ, ξ ut, δίξα pro δίσσα. Assumunt ι post ε & ω post ο & gaudent Metathesi; ut, Τέτρατον· sed præcipuè resolutione diphthongorũ & circumflexarũ vocaliũ; ut, Κληΐσθεντες pro κλεισθέντες· ψαλέω pro ψαλῶ. Itaq; contractionibus abstinent. Vocalis ipsis usitatissima est η.

Dores fere ubiq; scribunt α pro η ut, Ἅλιον· nec raró pro ε & ω ut, Ἅτερος, πρᾶτος pro ἕτερος, πρῶτος: Vicissim & η pro α ut, Κηγὼ θάημα pro κἀγὼ, θέαμα· κ pro τ· ut, πόκα, ὅκκα pro πότε ὅτε· τ contra pro κ ut, *τῆνος pro κεῖνος ν pro λ· ut, ἦνθε pro ἦλθε· σ pro θ ut, σεὸν pro θεὸν· σδ pro ζ· ut, παίσδειν· ω pro οι vel ε ut, πῶμαν κῶρος· interdum ων pro αυ ut, ἐμωῦ τέω· sed ω pro ε fere ubiq;. Dilectissima his vocalis est α.

* Et τῆνε pro ἐκεῖ.

Æoles (ut Dores) pro η sistunt α, idem & pro ο· ut, ἄσσα pro ὅσσα pro α ε· ut, θέρσος pro θάρσος· pro δ, ζ· ut, ζιαβάλλειν· pro ο, ω, & e contra; ut, ὤμοιος, ἔρος pro ὅμοιος, ἔρως pro μ, π· ut, ὄππατα pro ὄμματα· & è contra ut quidam volunt. Extrito etiam ι diphthongi consonam sequentem geminant; ut, χέῤῥες ἔμμι pro χεῖρες εἰμί·

In Etymologiâ.

Numerus Dualis *Æolicè* tollitur penitus.

In *Articulis*, pro οἱ & αἱ præpositivis dicunt *Dores* τοὶ ταὶ pro ἕ subj. ὅτε *At.* ὅτω *D.* ὅτεω *I.* ὅτεο & ὅττεο *P.* Pro ᾧ, ὅτῳ *A.* pro ὧν, οἷς· ὁτέων, ὁτέοισι *I.* Cæteræ Articulorum variationes agnoscentur ex declinationũ analogiâ.

In *Nominum* declinatione Primâ, pro α dicitur η *I.* pro η α *D.* & *Æ.* pro ε, εω *I.* α *D.* ω *Æ.* αο *Æ* & *B.* ω *P.* pro αν & ην masc. εα *I.* pro ων, εων *I.* αν *D.* αων *Æ.* & *B.* pro αις ῃς & ῃσι *I.* αισι *D.* pro ας masc. εας *I.* pro ας Pl. fœm. αις, *Æ.* In Secundâ declinatione, pro ε, οιο *I.* ω *D.* pro οιν, οιϊν *P.* pro οις, οισι *I.* ως & ος *D.* pro ες, ος *D.* ως *Æ.* pro *Atticis* G. & D. ω, ῳ, dicunt *P.* ωο ῳο In nominibus formæ mixtæ, pro οα ω *A.* ων *Æ.* εν *I.* Nom. Pl. ως *Æ.* ut, αἰδῶς ὄπσαι, *Alcæ.* In Tertiâ declinatione, pro ω να *P.* pro σι, τοις *Æ.* (penultimâ ε vel ει versâ in primogenium ον vel εν) ut, γερόντοις pro γέρουσι.

In Primâ Contractorum, pro εα Acc. sing. ῆν *A.* In Secundâ Contr. pro ι penultimâ in obliquis ε *I.* η *P.* pro ι penult. à nominibus in ῶς vel ις, η *I.* ει *Æ.* ι *B.* *Attici* & *Poetæ* contrahunt εες, εας, in ης. In penultimâ ὁλοπόδων formæ κέρας *Iones* ponunt ε pro α ut, κέρεα.

Adjectiva duarum terminationum *Attici* flectunt per tres, &c. Vid. pag. 13. l. 25.

In *Pronominibus* Primitivis, pro ἐγὼ, ἔγωγε *A.* ἐγὼν, ἐγώνη, ἐγώνγα *D.* ἐγῶν *Æ.* ἰώγα, ἰώνγα *B.*

In Duali, ἄμμε *D.* & Æ. In Pl. ἁμες, & ἄμμες, ἁμῶν, &c. *D.* ἄμμες, ἀμμων, & ἀμμέων, ἄμμιν & ἄμμι *Æ.*

Pro σὺ, τὺ, τύγα, τούνη *D.* & in obliquis τεῦ, τοὶ, τέ.

In Duali ὔμμε *D.* ὔμμε *Æ.* & proinde in Plur. ὔμμες, ὔμμιν, ὔμμας *D.* ὔμμες, &c. *Æ.* Sed notandum est ου terminationem genitivi singularis omnium Primitivorum efferri per εο & οιο *I.* ειο *P.* εοθεν & εθεν *A.* & *P.*

Pro ἕ, ἑὲ *I.* μὶν & νὶν *D.* Sed μὶν Poeticum [uti fere & ἐμὶν & τὶν in sing.] indeclinabile est & per omnes obliquos omnibusq; in numeris usitatum.

Pro σφᾶς, σφὲ & ψὲ *D.* pro σὸς τεὸς *D.* pro ὃς, ἑὸς *P.*

Dores à propriis sibi nominativis pluralibus nova cudunt possessiva, ἁμὸς & ὑμὸς. Sic & σφός.

Iones in ἐμοῦ & αὐτὸς & inde compositis interserunt ε ante vocales longas vel diphthongos (* excepto Nominativo plurali) ut, τουτέου, ἐμαυτέῳ, &c.

* Excipiunt & quidam Numerū Dualem.

Attici addunt ι ad rem præsentiùs indicandam; ut, οὑτοσὶ, τουτὶ, ταυτί. (Sic & in Adverbiis; ut, νυνὶ) Sed nota hoc ι semper acuendum.

In *Verbis* variantur Dialecticè vel Augmenta, vel Literæ Mediæ, vel Terminationes.

Augmenta (1.) Mutantur; Syllabicum in Temporale & immutabiles ει & ᾱυ in η, ηυ *Atticè*; ut, ἤμελλον pro ἔμελλον. *Attici* etiam loco reduplicandarum λε & με in quibusdam adhibent ει ut, εἴληφα, εἵμαρμαι.

* Quod & in nominibus, si ad versū fuerit, faciunt ut, ἐΐσος.

(2.) Multiplicantur. *Poetæ* præponunt * ε temporibus quovis modo inchoatis; ut, ἔειπα, ἔηκα. *Attici* etiam temporibus augendis ab ω inchoatis; ut, ἑώρων. Idem in verbis

verbis ad α, ε, ο incipientibus duas priores geminant; ut, ἐρήρεικα. Et si postea tres syllabas excesserit dictio, tertiam corripiunt; ut, ἐλήλυθα pro ἐλήλουθα. *Iones* etiam in utroq; Indefinito utuntur reduplicatione per omnes modos; ut, πέπυψα, κέκαμον quod & ad Fut. 2. quandoq; extenditur; ut, πεπαγῶ.

(3.) Auferuntur, *Ionicè*; ut, τέτυχα. ὀλέκοντο Nec rarò cum augmento reduplicatio; ut βλῆτο pro ἐβέβλητο.

Variantur *Literæ Mediæ*. Futura polysyllaba in ίσω *Attici* efferunt in ιῶ ut, ἀφωριῶ (unde in Mediâ voce -ιοῦμαι) *Dores* in ιξῶ ut, καθιξῶ, λυγιξῶ.

Attici etiam è quibusdam Indefinitis primis abigunt σ (& quandoq; servile υ) ut, ἔχευσα, ἔχεα, ἔχεα.

Æol. Fut. in ρῶ reddunt per ρσω Barytonū; ut ὀρῶ ὄρσω.

In Plusq. perfectis activis penult. tertiæ pluralis corripiunt *Attici*; ut, ἐτετύφεσαν, *Bœoti* cæteras; ut, ἐτετύφεμεν.

Ω penultimam primæ pluralis Subjunctivi Activi *Poetæ* in ο mutant; ut, τύπτομεν pro τύπτωμεν.

In penult. Participiorum fœmininorum -ουσ- fit -οισ- *D.* ut, παθοῖσα, λιποῖσα Et alibi; ut, ὑπακοίσω.

Passiva quædam præterita in σμαι *Attici* σ spoliant, ut, κεκόνιμαι unde κεκονιμένος. Iidem è contra à verbis in -νω deducunt perfecta in σμαι ut, μεμόλυσμαι.

Poetæ in Indef. 1. passivo resumunt ν ut, ἐκλίνθη.

In *Terminationibus* mira varietas.

In *Voce Activâ*. *Attici* secundis singularibus quorundam in Indicativo addunt θα ut, οἶσθα (quod & *Æoles* faciunt in Subjunctivis; ut, τύπτησθα)

Primas plurales in ν finitas *Dores* efferunt per † ς, & tertias plurales in σι per ντι ut, τύπομες, τύπτοντι, τετύφαμες *D.* pro φασι (& *Bœoticè* τέτυφαν) Quod & in verbis in μι obtinet; ut, ἱστάντι, * τιθέντι. Et in Fut. ut, δώσοντι.

Numerum Sing. & tertiam Plur. Imperf. & Indef. 2. pro ν final. *Iones* efferunt per εσκον, εσκες, εσκε, abjecto utplurimùm augmento; ut, τύπτεσκον -ες -ε Sic & Indef. 1. τύψασκον. Eorundem temporum tertias plurales *Bœoti* terminant in σαν ut, ἐτύπτοσαν, ἐτύψασαν, ἐτύποσαν.

†Sic αἰὲς, αἰὲν, μὲν, & ς alibi

* Sed ἐντὶ, & pro ἐστὶ, & εἰσί.

 Plusquam

Plusquam perfectum (sed perfectum rariùs) *Iones* & *Bœoti* efferunt per -εα, -εας, -εε.

In Imperativo; *Attici* pro tertiâ plurali Præsentis & utriusq; Indefiniti utuntur genitivo plurali participiorum; ut, τυπτόντων, τυψάντων, τυπόντων pro τυπτέτωσαν, τυπέτωσαν τυψάτωσαν. Pro ε terminatione Indef. 2. dicunt *Dores* -ον: ut, εἰπὸν pro εἰπέ.

In Optativo. Indef. primi secundam & tertiam sing. & tertiam plur. *Æoles* efferunt per εια -ειας -ειε -ειαν (quæ forma *Atticis* dilectissima) ut, λέξεια ειας -ειε ειαν.

In Subjunctivo. Tertiis singularibus in η desinentibus ι subscripto adscribunt *Iones* interserto σ ut, τύπτησι.

Infinitivos quoslibet in -ειν & ναι *Iones* efferunt per έμεν *Attici* & *Dores* per έμεναι ut, ἀκουέμεν, ἀκουέμεναι ἰέμεν & ἰέμεναι pro ἀκούειν. ἰέναι Correptâ diphthongo; ut, θέμεναι δόμεναι ex θεῖναι δοῦναι.

Pro ειν dicunt hic *Dores* εν· ut, γαρύεν.

Participii perfecti terminativum ως fit ων *Æolicè*.

In Voce Passivâ. Secunda sing. temporum in μαι antiquitus efferebatur per σαι· ut, τύπτεσαι· unde *Iones* extrito σ, † τύπτεαι. Communes contraxere in η, pro quo tamen *Attici* ει.

Sic in voce Mediâ. † Et in subjunct. τύπτηαι.

Pro μεθα *Dores* dicunt μεσθα· *Æoles* μεθα vel μεθεν.

Pro θησαν *Bœoti* θεν [& pro * ησαν vel ασαν, εν, αν.]

* Imo & εσαν in εν.

In Perf. & Plu perf. *Iones* formant tertiam plur. à tertiâ sing. interserendo α ante ται vel το· ut, ἐψάλαται· tenui, si qua præcesserit, versâ in suam aspiratam, & σ in characteristicam Indef. 2 ut, τετύφαται, πεφράδαται à τέτυπται, πέφρασται correptâ etiam, siqua fuerit præcedens, vocali longâ vel diphthongo; ut, πεποιέαται, τεθέαται. Quod tamen pro versûs ratione vel faciunt vel negligunt Poetæ.

Poetæ etiam *Ionas* imitati eodem modo formant 3am plur. in aliis temporibus tum Indicativi, tum præsertim Optativi, at Optat. longam non corripiunt; ut, τυπτοίατο.

In Imperativo tertiam pluralem in σθωσαν *Attici* *contrahunt in σθων· ut, ἐπαιρέσθων.

* Vel formant à tertiâ sing. addito ν.

In Subjunctivo: Vocalibus circumflexis utriusq; Indef.

def. *Ionicè* resolutis *Poetæ* interponunt ι & retrahunt accentum; ut, pro φανῶ, φανέω *I.* φανείω *P.* Unde etiam φανήω -ήῃς -ήῃ *P.*

In Voce Mediâ; *Dores* Fut. 1. cujusvis conjugationis terminant in ῦμαι & σῦμαι· ut, κεισῦμαι -σῦμαι.

In Contractorum Primâ; *Dores* contrahunt αει in η· ut, ὁρῆς, quod & *Attici* imitantur in ζῶ, πεινῶ, διψῶ, χρῶμαι. *Æoles* ι subscribendum adscribunt; ut, γελαῖς, γελᾷς. *Poetæ* ante α contractum interponunt α· ut, τιμάασθε· ante ω contractum, ο, si brevis præcesserit, ω si longa; ut, πειδόωσι, ὁρόω, βοόωσα.

In secundâ, *Iones* ει contractum resolvunt quandoq; in εα· ut, ποιέασθε. *Dores* contrahunt εο in *ευ· ut, χαλεῦσα. *Attici* & *Æoles* in secundâ & tertiâ conjugatione, μι Optativi contracti vertunt in ην· ut, ποιοίην, χρυσοίην. Quod & in omnibus imitantur *Dores*, οι penultimâ versâ in ω, * βοῴην, ποιῴην, χρυσῴην -ῴης -ῴη -ῴητον, &c.

*Sic & αυ primæ, ut, γελαῦσα.

* Forma hæc in primâ conjug. *Attici* usitata.

Infinitivos efferunt *Æoles* per ς, retracto accentu; ut, γέλαις, φρόνεις· ευ tertiæ verso in οι· ut, ὄρθοις.

Cætera Contractorum agnoscentur ex Analogiâ Barytonorum.

In Verbis in μι *Bœoti* reduplicationem efferunt per ε· ut, τέθημι.

Poetæ etiam à vocali exorsis reduplicationem à communi diversam adjiciunt; ut, ἀγάλλημι, ὀνίνημι.

H penultimam ex ε natam *Æoles* in ε reddunt, μ geminato; ut, * τίθεμμι. *Bœoti* in ει· ut, πεφίλειμι.

*Sic ἔμμι.

Tertia singularis Præsentis Indicativi *Doricè* exit in τι· ut, ἵστατι τίθητι, δίδωτι Tertia pluralis in secundâ & tertiâ in εασι & οασι *Ionicè*; ut, τιθέασι, διδόασι.

Optativum primæ *Poetæ* flectunt per -ηίην -ηίης ηίη, &c. & tertiæ per -ῴην -ῴης &c. *Attici* & *Poetæ*.

Cætera intelligi possunt ex Analogiâ superiorum.

In Adverbiis. Dialecticæ variationes Adverbiorum ab Articulis oriundorum peti possunt ex iis quæ dicta sunt ad Articulos.

Δὲ particulam finalem *Attici* mutant in δι & δε

Poetæ

Poetæ in penultimis Adverbiorum quæ desinunt in θεν vel θε interponunt σ· ut, οὐρανόσθε. Multa variè augent; ut, ἐχθὲς, τίν. Alia minuunt; ut, τίπτε pro τίποτε Σ & ν finalia pro arbitrio tollunt; ut, χῶρι, ὄπισθε. Adverbia in θεν *Æoles* terminant in α· ut, ἄπερθα.

In Conjunctionibus pauciora variant. Αἴκα pro εἴκεν *Doricè*. Ἦμος itidem & τῆμος *Dorum* propria sunt, & Poetarum fere infinita.

Præpositiones quasdam augent Poetæ, ι vel inserto vel adjecto; ut, ὑπεὶρ pro ὑπὲρ, εἰν & ἐνὶ pro ἐν περὶ (& πεῤῥὶ *D.* περὲς *Æ.*) pro περὸς. Alias terminant in αι· ut, ὑπαὶ παραί. Alias mutilant, etiam ante consonas; ut, πάρ Ζηνός.

Deniq; plurima sunt indeclinabilia (seu Adverbia, seu Conjunctiones, seu, ut quædam videntur, Præpositiones) certarum provinciarum & præcipue Poetarum propria; ut, πώμαλα *A.* κάρτα *I.* ὄφρα, ἄντα, ἄντην, ἀντικρὺ, &c. *P.*

In Syntaxi.

Nominativus cum Articulo apud *Atticos* pro Vocativo sumitur, & è contra Voc. pro Nom. *Atticè* & *Poeticè.*

Item, Adjectivum masculinum pro communi, & concordat proinde cum fœminino; ut, κόσμιος γυνή.

Iidem dualibus fœmininis familiariter jungunt Articulum masculinum; ut, τὼ ἡμέρα.

Et gaudent plurimùm Participiis (præsertim pro verbis Infinitis) uti etiam Pleonasmis quibusdam, viz.

Articuli Præpositivi, quem & Adverbiis adjiciunt ad augendam significationem; ut, τὸ πάλαι. Indefinitarum particularum, qualia τὶς, ὅστις, &c. ut, ποῖός δέ τις; Verbi etiam φάναι quod sæpe redundat apud *Xenoph.* &c.

Dores Verba dualia pro pluralibus adhibent; ut, μαθόντες δὴ λαῦροι —— ἀκρέμαντα γαρδίετον. Et Subjunctivum pro Indicativo,

Pro Præpositione εἰς utuntur *Attici* ὡς· ut, ὡς ἐμέ.

Cætera usu discenda.

In Prosodiâ.

I. Quod ad *Spiritus. Iones* in Præpositionibus compositis tenues retinent cùm mutates oportuerit; ut, ἀπoείζω.

Æoles pro spiritu aspero utuntur tenui; ut, ἤλιος pro ἥλιος· quandoq; & suo * δίγαμμα quod valet V consonam.

* Ejus figura ϝ.

II. Quod ad *Accentus.* Casus *Attici* Accentum habent in * antepenultimâ, tametsi ultima sit longa; ut, ἵλεως, ὄφεων· Iidem circumflexos genitivorum & dativorum in formâ sibi propriâ, in acutos vertunt; ut, λεώ, λεών, λεώς pro λαοῦ, λαῶν, λαοῖς.

*Sic & *Ionica* quædam; ut, Βορέεω pro Βορέου.

Dores nominativos plurales in οι & fœmininos in ες, tertias etiam plurales Indefinitorum in αν & ον penacuunt; ut, ἀνθρώποι, χείρες, ἐλύσαν, ἐλάβον Quæ etiam communiter Barytona sunt, plurima circumflectunt; ut, ῥιπτεῖ, παντᾶ, ἁμᾶ, οὑτῶς pro ῥίπτει, πάντη, ἅμα, οὕτως. Præcipue Futura prima; ut, ἑξῶ E contra, Adverbia qualitatis in ῶς circumflexo privata penacuunt; ut καλῶς.

*Sic & τᾶν pro τήν.

Æoles etiam in multis nominibus, verbis, & participiis accentum ex ultimâ in penultimam vel antepenultimam, etiam ultimâ longâ, retrahunt; ut, πόταμος, βάσιλευς, τετύφων pro ποταμὸς, βασιλεὺς, τετυφώς. Verborum circumflexo in acutum mutato; ut, ὄρω pro ὁρῶ. Iidem denìq; Pronomen ἐγῶ circumflectunt.

III. Quoad *Quantitatem Dialecticam*; A *Doricum*, natum ex η longum est, sed *Æolicum* breve. A *Ionicum* in penult. Præteritorum & tertiis pluralibus breve est; ut, ἕστα, ἐψάλαται· sed interpositum in verbis contractis & in tertiis pluralibus verborum in μι longum est; ut, τιμάασθαι τιθέασι.

Poetica Licentia vocales ex contractione natas corripit; ut, οἱ κόεις ἄχει κόρου. Eadem α ex ε oriundum producit. Consonas geminat, vel peregrinam interserit (mutatâ quandoq; vocali) ut producat syllabam; ut, ἔδδεισεν, ἴσχω ab ἔχω. Et revera nescit limites.

Verborum

Verborum insigniùs Anomalorum Syllabus:

A

Ἄγαμαι (miror) Dep. ἀγάσομαι ἤγασμαι, &c. ab ἀγάζομαι.
Ἄγνυμι (frango) ἄξω, ἔαξα, &c. resoluto η in εα. Ab ἄγω †.
Ἄγω (ago) ἄξω, ἀγήοχα, ἤγαγον, &c. Sed ἀγάγαις ab ἄγημι †.
Ἅδω (placeo) ἁδῶ F. 2 ἕαδον I. 2 ἕαδα (εὕαδα P.) Pr. Med.
Αἱρέω, (capio) regulariter, nisi quatenus mutuatur ab ἕλω † εἷλον, ἑλῶ &c.
Ἀλέξω (arceo) ἀλεξήσω, ἠλέξησα (& ἤλεξα) ab ἀλεξέω.
Ἄλημι, ἀγάλημι, & ἀγάομαι (vagor) Part. ἀγείς, Perf p. ἀγήλαμαι & ἀγήλημαι Part. I. 1. ἀγαθείς alia magis reg.
Ἁλίσκω (capio) ἁλώσω, ἥλωκα, ἑάλωσα extra Fut passivè) &c.
Ἄμπνυμαι Poet. I. 1. pass. ἀμπνυώθην & ἀμπνύθην.
Ἀναίνομαι Perf. ἀνήνημαι Ind. 1. M. ἀνηνάμην
Ἀπάω & ἄπω P. (lædo) I. 1. ἆσα, I. 1. pass. ἄσθην, ἀάσθην. Item ἀᾶται ἀᾶσθαι pro ἀπᾶται ἀπᾶσθαι per Sync.

B

Βαίνω (vado) βήσομαι Fut. 1. βέβηκα Perf ἔβην I. 2. à βῆμι †, Fut. act βήσω & ἔβησα *conscendere feci*.
Βιβάω & βίβημι P. βιβάσω ἐβίβασα Part. βιβῶς, βεβῶς, &c.
Βάλλω λῶ fut βέβληκα quasi à βλέω. I. 2. ἔβαλον, &c.
Βιόω-ώσω &c. reg. I. 2. act ἐβίων Op. βιώην I βιῶναι à βίωμι †.
Βούλομαι (volo) ήσομαι, βεβούλημαι, &c. quasi à βουλέομαι †.

Γ

Γαμέω (rep. nisi Ind. 1. ἔγημα γῆμαι, γήμας à γήμω †.
Γίνομαι & γίγνομαι sum, fio, nascor, γενήσομαι γεγένημαι à γενέομαι †. γέγονα, ἐγενόμην à γείνω, γέγαα à γάω, &c.

Δ

Δαέω (disco) F. 1. m. δαήσομαι δεδάηκα δέδαα. I. 2. ἐδάην, &c.
Δάκνω δήξω & -ομαι δέδηκα ἔδακον, &c. à δήκω †.
Δείδω δείσω P. m δέδοικα, ἔδιον, δέδια (δείδια & δέδεια P.) à δίω †, Imperat. δέδιθι & δείδιθι à δέδιμι †, &c.
Δέω (desum, careo) δεήσω †, ἐδέησα quasi à δεέομαι † δεύομαι P.
Δέομαι (rogo) δεήσομαι, δεδέημαι ἐδεήθην.
Διδάσκω, -ξω, -χα. F. διδασκήσω, διδασκῆσαι à διδασκέω †.
Διδράσκω (fugio) δράσω -ακα, I. 2. ἔδραν -ας, Op. δραίην & δρῴην, inf. δρᾶναι. Part. δρὰς à δρῆμι †.

Δοκέω

Δοκέω (existimo, videor) δόξω & δοκήσω ἔδοξα, δέδογμαι, &c.
Δύναμαι, -ήσομαι, δεδύνημαι, ἐδυνήθην & ἠδυνήθην, &c.

E

Ἐγρηγορέω & γρηγορέω in *N.T.* I. 1. ἐγρηγόρησα. Perf. ἐγρήγορκα per *Sync.* Perf. p. ἐγρηγόρημαι, Inf. ἐγρηγορῆσθαι & ἐγρηγόρθαι. Perf. m. ἐγρήγορα & ἐγρήγορθα, neglecto augmento.
Ἔδω (edo) ἐδήδοκα pro ἔδηκα ab ἦκα, Perf. pass. ἐδήδομαι & ἐδήδεσμαι I. 1. ἠδέσθην Præt. m. ἔδηδα pro ἦδα, &c.
Ἕζομαι, unde καθέζομαι, καθεδοῦμαι F. 2. ἐκαθέσθην.
Ἐθέλω, ἐθελήσω, ἠθέληκα, &c.
Ἔθω † (solitus sum) ἔσω †, εἶκα, Perf. m εἴωθα, ἐθώκαπ pro εἰώθασι
Εἰδέω (scio) -ήσω ηκα, Pl. p. εἰδήκειν pro quo ᾔδειν *Sync.* & ᾔδειν *At.* tertia Dual ᾔστην, I. 2. εἶδον & ἴδον (vidi) ab εἴδω, I. 1. m. εἰσάμην simulavi, Perf. m. οἶδα.
Εἴκω (similis sum) εἴξω †, εἶξα ἔϊξα, Præt. p ἔϊγμαι, m ἔοικα &c.
Ἐλαύνω -άσω -ακα, &c. ab ἐλάω, Perf. p. ἐλήλαμαι & ἔελμαι.
Ἔλπομαι, ἔλψομαι, ἔολπα.
Ἔπω, I. 1. εἶπα, I. 2. εἶπον, unde comp. *Poet.* ἐνίπτω -ψω, Perf. m ἠνίπαπα pro ἤνιπα.
Ἐῤῥέω (pereo) ἐῤῥήσω, ἔῤῥηκα.
Ἔρχομαι, F. 1. ἐλεύσομαι I. 2. ἤλυθον (ἦλθον *Sync.*) Perf m. ἐλήλυθα (*Poet.* εἰλήλουθα) ab ἐλεύθω †, leg. ἐλεύσεον.
Εὕδω (dormio) εὑδήσω εὕδησα. Sic καθεύδω.
Ἔχω (habeo) ἕξω vel σχήσω, Perf ἔσχηκα à σχέω †, I. 2. ἔσχον, Imp. σχὲς σχοίμι, &c. usitatiùs in comp. ἔχομαι adhæreo, &c.
Ἑννύω & ἕννυμι ἕσω, εἷσα, Perf pass εἷμαι, εἷται & ἕσται *P.* εἷται & εἷσαι. Sic & Pl. p. εἵμην.

H

Ἧμαι (sedeo) ἥμην, tertia sing. ἧται vel ἧσαι, pl. ἧνται (ἕαται) &c.

Θ

Θέλω θελήσω, ἐθέλησα, Perf. pass. τεθέλημαι, P. λω λῆς, &c.
Θνήσκω (morior) θανοῦμαι, ἔθανον, &c. a θείνω & τέθνηκα, τεθνηκὼς, (τεθνεὼς & τεθνειὼς, &c.) à τέθνημι.

I

Ἵημι (vado) I. 2. ἦν, tertia pl. ἴασι. M ἵεμαι, Cognata v. in εἶμι eo.
Ἱκνέομαι venio ἵξομαι ἷγμαι I. 2. m. ἱκόμην, ab ἵκω.
Ἴσημι (scio) ut ἵστημι, nisi quod sæpe abjicit α, ut ἴσον, ἴσμεν tertia pl. ἴσασι, Imp ἴσθι, tertia pl ἴσαν. Præs. p ἴσαμαι sæpiùs, unde ἐπίσαμαι ἠπιστάμην, ἐπιστήσομαι.

K Καίω, καύσω. I. 1. ἔκηα & ἔκεια, &c.
Κεῖμαι, κείσομαι, ἐκείμην. Κέομαι *Poet.* pro quo & κείω.
Κέλομαι, κελήσομαι, ἐκελησάμην
Κραιαίνω (perficio) ἐκρήηνα, Pert. m κεκρᾴαμαι, ἐκρᾴάνθην.
Κύρω (incido) F. 1. κύρσω, I. 1. ἔκυρσα.

Λ Λαγχάνω λήξω F. ἔλαχον à λήχω. Perf. λέλογχα εἴληχα P.
Λαμβάνω, λήψομαι, εἴληφα ἔλαβον (à λήβω) &c.
Λανθάνω, λήσω, Pr. m. λέληθα, Pr. p. λέλησμαι, &c. à λήθω.

M Μαίομαι, (vehementer cupio) μέμαα pro μέμηκα à μάω †.
Μανθάνω F. m. μαθήσομαι μεμάθηκα ἔμαθον, &c. à μαθέω †.
Μάχομαι, μαχήσομαι & μαχέσομαι, μεμάχημαι, F. 2. μαχοῦμαι, unde Part. μαχούμενος, μαχεούμενος, μαχειόμενος.
Μέλω (curo) μελήσω, μεμέλημαι, rariùs nisi Impersonaliter.
Μέλλω (futurus sum) μελλήσω ἐμέλλησα, à μελλέω †.
Μείρομαι (divido, -or) εἵμαρμαι (ἔμβραμαι P.) Pr. m. ἔμμορα.
Μένω μεμένηκα, cætera regularia.
Μιμνήσκω (recordari facio) μνήσω ἔμνησα, sæpiùs in Comp. In Med. μιμνήσκομαι, μνήσομαι, μέμνημαι, recordor, à μνάω.

O Ὄζω (oleo) ὀζέσω & -ήσω, ὤζηκα, Pr. med. ὄδωδα, pass. ὦσμαι.
Οἴγω (aperio) οἴξω, ὤιξα †, Perf. m. ἔωγα †, unde ἀνοίγω quod trifariam variat augmentum, ἀνέωξα ἠνέωξα, ἤνοιξα, & sic in aliis temporibus augendis.
Οἴχομαι, οἰχήσομαι, ᾤχημαι & ᾦγμαι.
Οἶμαι, οἰήσομαι, ᾠήθην I. 1. m. οἰησάμην & ὠϊσάμην, &c.
Οἰκτείρω, οἰκτειρήσω I. 1. ᾠκτείρησα & ᾤκτειρα ab οἰκτερῶ.
Ὀμόργνυμι (& μόργνυμι) ὀμόρξω ὤμορχα ὤμορξα.
Ὄλλυμι (perdo) ὀλέσω, P. m. ὄλωλα, I. 2. Act. ὦλον, &c.
Ὄμνυμι ὀμόσω ὀμώμοκα pro ὤμοκα, &c. ab ὀμόω †.
Ὁράω ἑώρακα, F. 1. m. ὄψομαι, Perf. p. ὦμμαι, I. 1. ὤφθην ab ὄπτομαι, unde & Perf. m. ὄπωπα.
Ὀφείλω (debeo) ὀφειλήσω, ὠφείληκα.
Ὀφλω (mulctor) F. 1. ὀφλήσω, Pert. ὤφληκα, I. 1. ὤφλησα &c.

Πέπαμαι

Π Πέπαμαι & πέπαμμαι Perf. p. (possideo) I. 1. m. ἐπασάμην.
Πάσχω, F. 1. m. πείσομαι & πήσομαι πέπονθα, I. 2. ἔπαθον.
Πέρδω, I. 2. ἔπαρδον, F. 2. p. παρδήσομαι, Perf. m. πέπορδα.
Πέσσω πέψω ἔπεψα à πέπτω
Πίμπρημι πρήσω ἔπρησα, à πρήθω vel πρεάω Leg. ἐπίμπρησα.
Πίνω, πόσω πέπωκα I. 2. ἔπιον, Perf. p. πέπομαι &c.
Πίπτω, πεσοῦμαι πέπτωκα, à πέτω & πτόω. I. 2. ἔπεσον.
Πυνθάνομαι (audio, interrogo) πεύσομαι πέπυσμαι ἐπυθόμην.

Ρ Ῥέζω, ῥέξω & ἔρξω, ἔοργα pro ἔρροργα. Pl. p. ἐώργειν. &c.
Ῥέω (fluo) ῥεύσω †, ἔρρευσα, I. 2. p. ἐρρύην, &c. à ῥυέω.
Ῥέω vel ῥῆμι (dico) vix usitata nisi in I. 1. p. ἐρρέθην & ἐρρήθην, in Indic. per η solum in reliquis modis. F. ῥηθήσομαι
Ῥήγνυμι (ῥήσσω, ῥήξω, Perf. m. ἔρρωγα, cæt. reg.

Σ Σεύω (moveo) σεύσω †, ἔσσευσα & ἔσσευα, Perf. p. ἔσσυμαι.
Σπένδω, σπείσω ἔσπεισα, ἔσπεισμαι, &c. à σπείδω †.

Τ Τίκτω, F. 1. m. τέξομαι. Perf. τέτεκα, I. 2. ἔτεκον, Perf. p. τέτεγμαι, &c. à τέκω †.
Τιτραίνω (perforo) τετρανῶ † pro quo τετραίνέω, I. 1. ἐτέτρηνα & ἔτρησα à τρεάω †.
Τρέχω, θρέξω, ἔθρεξα, I. 2. ἔδραμον δραμοῦμαι, δεδράμηκα δέδραμα, &c. à δρέμω †.
Τυγχάνω (adipiscor, accido) τεύξομαι ἔτυχον, à τεύχω. Item τετύχηκα ἐτύχησα à τυχέω Τυγχάνω (sum) I. 2. ἔτυχον. In compositis plura.

Υ Ὑπισχνοῦμαι, ὑποσχήσομαι, ὑπεσχόμην, Perf. p. ὑπέσχημαι &c.

Φ Φέρω, F. οἴσω, Ind. 1 ἤνεγκα, 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω. Perf. p. ἤνεγμαι, ἐνήνεγμαι, I. 1. p. ἠνέχθην, Perf. m. ἐνήνοχα, &c.
Φημί, φήσω, ἔφην, Perf. caret, Pass. φάμαι. πέφασμαι, †. Dialectice ἠμί pro φημί ἦν pro ἔφην, &c.
Φθάνω, φθάσω ἔφθακα, Ind. 1. ἔφθασα, I. 2. ἔφθην, &c. à φθῆμι †.

Χάζομαι

X Χα'ζομαι (recedo) χάσομαι, Perf. κέχανδα *capax fui*, I. 2. 2. ἔχαδον & κέκαδον, F. 2. χαδέσομαι, &c Item κεκαδήσω.
Χαίρω, F. 2. χαιρήσω, Ind. 2 p ἐχάρην, Perf. κεχάρηκα, &c.
Χέω, F. χεύσω χέσω†, χείσω†, I. ἔχεα pro ἔχευσα, F. 2. χεῶ, Perf. p. κέχυμαι, I. 1. ἐχύθην.

Difficiliora aliquot Scripturæ Compendia.

ἀλ	αλ	ἣν	ην	ϖ̔	περ	τ̑	τῆς
ἀλλ	αλλ	κ̀	καὶ	ϖ̔ει	περι	τ̈	τὸν
ἀπο	ἀπὸ	κ̣τ	κατὰ	σ̣	σαν	τ̃	τοῦ
γ̀	γὰρ	μ̣	μαρ	σ̣θ	σθ	τοὺ	τοὺς
γ̃	γεν	μ̃θ	μεθ	ϖ	σπ	τρ	τρ
δ̀	δὲ	μ̃	μεν	ϛ	σσ	τρ̣	τρὸ
εἶ	εἶναι	μ̀	μὲν	ς	στ	τῶ	τῶ
ἐκ	ἐκ	μ̣	μένος	χ	σχ	τ̃	τῶν
ἐλ	ελ	μ̣τ	μετὰ	χι	σχι	ῦ	ῦ
ἐν	ἐν	μῶ	μᾶν	χο	σχο	υι	υἱ
ἐξ	ἐξ	οἷ	οἷον	χρ	σχρ	ὺ	υν
ἐπι	ἐπι	ος	ος	ται	ται	ὑπ	ὑπ
ερ	ερ	ȣ	ου	τ̃	ταῖς	ὑπερ	ὑπερ
ἐσι	ἐστι	ȣ̃τος	οὗτος	τε	τε	υς	υς
ευ	ευ	παρα	παρα	τ̑	τὴν	υσι	υσι

FINIS.